Onsdag den 14. september 2022

P9_TA(2022)0317

Direktivet om vedvarende energi ***I

Ændringer vedtaget af Europa-Parlamentet den 14. september 2022 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/70/EF for så vidt angår fremme af energi fra vedvarende energikilder og om ophævelse af Rådets direktiv (EU) 2015/652 (COM(2021)0557 — C9-0329/2021 — 2021/0218(COD)) [1]

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

[Ændring 1, medmindre andet er angivet]

(2023/C 125/26)

EUROPA-PARLAMENTETS ÆNDRINGSFORSLAG (*)

til Kommissionens forslag

2021/0218 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/70/EF for så vidt angår fremme af energi fra vedvarende energikilder og om ophævelse af Rådets direktiv (EU) 2015/652

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114 og 194, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg [1],

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget [2],

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Den europæiske grønne pagt [3] fastsætter målet om at blive klimaneutral i 2050 på en måde, der bidrager til europæisk økonomi, vækst og beskæftigelse. Dette mål og målet om en reduktion af drivhusgasemissionerne med ***mindst*** 55 % inden 2030 som fastsat i ***forordning (EU) 2021/1119 (»den europæiske klimalov«)*** kræver en energiomstilling og betydeligt større andele af vedvarende energikilder i et integreret energisystem.

---

(1) Sagen blev henvist til fornyet behandling i det kompetente udvalg med henblik på interinstitutionelle forhandlinger, jf. forretningsordenens artikel 59, stk. 4, fjerde afsnit (A9-0208/2022).

(*) Ændringsforslag: Ny eller ændret tekst er markeret med fede typer og kursiv; Udgået tekst er markeret med symbolet ▌.

(1) EUT C af, s. .

(2) EUT C af, s. .

(3) Meddelelse fra Kommissionen, Den europæiske grønne pagt, COM(2019)0640 af 11.12.2019.

(1a) Energiomstillingen påvirker medlemsstater, regioner, økonomiske sektorer og borgere forskelligt og afhænger af deres særlige situation. Det er derfor afgørende at sikre, at den grønne pagt gennemføres på en måde, der fremmer økonomisk, social og territorial samhørighed i Unionen, og at energiomstillingen er retfærdig og inklusiv. Det skal navnlig sikres, at driftsforstyrrelser undgås i kritiske sektorer, der opfylder økonomiens og samfundets grundlæggende behov såsom mobilitet.

(1b) Energi er en væsentlig produktionsfaktor, der er konstant efterspørgsel efter, og som er yderst vigtig i økonomisk, social og miljømæssig forstand. Alle menneskelige aktiviteter, herunder transport, afhænger af, at der er tilstrækkelig og prismæssigt overkommelig energi til rådighed, når der er behov herfor.

(1c) Det ottende miljøhandlingsprogram frem til 2030 fastsætter tematiske prioriterede målsætninger for 2030 inden for modvirkning af klimaændringer, tilpasning til klimaændringer, beskyttelse og genopretning af biodiversitet, en giftfri cirkulær økonomi, et forureningsfrit miljø og minimering af miljøpres fra produktion og forbrug på tværs af alle sektorer i økonomien, og det anerkenders heri, at disse målsætninger, som tager hånd om både drivkræfter for og indvirkninger af miljøskade, er indbyrdes forbundne. Det ottende miljøhandlingsprogram har også det langsigtede prioriterede mål, at mennesker senest i 2050 skal leve et godt liv inden for planetens grænser i en trivselsøkonomi, hvor intet går til spilde, der skabes vækst, der er opnået klimaneutralitet i Unionen, og uligheder er blevet væsentligt reduceret. Et sundt miljø understøtter alle menneskers trivsel og er et miljø, hvori biodiversitet bevares, økosystemer trives, og naturen beskyttes og genoprettes, hvilket fører til øget modstandsdygtighed over for klimaændringer, vejr- og klimarelaterede katastrofer og andre miljørisici.

(1d) Det ottende miljøhandlingsprogram frem til 2030, som er rammen for Unionens indsats inden for miljø og klima, sigter mod at fremskynde den grønne omstilling til en klimaneutral, bæredygtig, giftfri, ressourceeffektiv, modstandsdygtig og konkurrencedygtig cirkulær økonomi, der er baseret på vedvarende energi, på en retfærdig, rimelig og inkluderende måde og på at beskytte, genoprette og forbedre miljøets tilstand ved bl.a. at stoppe op og vende tab af biodiversitet. Den støtter og styrker en integreret politik- og gennemførelsestilgang, der bygger på den europæiske grønne pagt. I det ottende miljøhandlingsprogram anerkendes det, at opnåelse af denne omstilling vil kræve systemiske ændringer, der ifølge EEA omfatter en grundlæggende, transformativ og tværgående ændring, som indebærer store skift og omlægning af systemmål, incitamenter, teknologier, sociale praksisser og normer samt af vidensystemer og forvaltningstilgange.

(1e) Det er nødvendigt at sikre, at lovgivningsinitiativer, programmer, investeringer, projekter og gennemførelsen af disse stemmer overens med og om fornødent bidrager til og ikke forårsager skade på nogle af de målsætninger, der er fastsat i det ottende miljøhandlingsprogram, for at opnå målene. Det vil desuden være nødvendigt at sikre, at sociale uligheder, som skyldes klima- og miljørelaterede indvirkninger og -politikker, minimeres, og at foranstaltninger, der træffes med sigte på at beskytte miljøet og klimaet, udføres på en socialt retfærdig og inkluderende måde, samt at der sker kønsmainstreaming i alle klima- og miljøpolitikker, herunder ved at indarbejde et kønsperspektiv på alle stadier af den politiske beslutningsproces, for at opfylde målsætningerne i det ottende miljøhandlingsprogram, hvilke også er fastsat som grundforudsætninger i det ottende miljøhandlingsprogram.

(1f) Det i det ottende miljøhandlingsprogram fastsatte 2030-mål for modvirkning af klimaændringer er hurtig og forudsigelig reduktion af drivhusgasemissioner og en sideløbende forøgelse af optag igennem naturlige dræn i Unionen med henblik på at nå 2030-målet for reduktion af drivhusgasemissioner som fastsat i forordning (EU) 2021/1119 i overensstemmelse med Unionens klima- og miljømål, samtidig med at det sikres, at der ikke lades nogen i stikken i forbindelse med en retfærdig omstilling. For at opnå dette fastsætter det ottende miljøhandlingsprogram også den grundforudsætning, at miljøskadelige subsidier skal udfases, herunder ved at fastsætte en frist for udfasningen af subsidier til fossile brændstoffer, som er forenelig med ambitionen om at begrænse den globale opvarmning til 1,5 °C, samt en bindende EU-ramme for overvågning og indberetning af medlemsstaternes fremgang mod udfasning af subsidier til fossile brændstoffer, som skal være baseret på en aftalt metodik.

Onsdag den 14. september 2022

(1g) Dette direktiv har til formål at sikre, at der som led i EU's energipolitik tilskyndes til investeringer i produktion af vedvarende energi, samtidig med at den enkelte medlemsstats suverænitet på energiområdet opretholdes.

(1h) Direktivet om vedvarende energi er en del af »Fit for 55-pakken«, som også vil få mange virkninger for Unionen, herunder for konkurrenceevnen, jobskabelsen, husholdningernes købekraft, opfyldelsen af klimamålene og omfanget af kulstoflækage. Der bør derfor regelmæssigt foretages en omfattende evaluering af den samlede makroøkonomiske virkning af de forordninger, der udgør »Fit for 55-pakken«.

(2) Vedvarende energi spiller en afgørende rolle med hensyn til at gennemføre den europæiske grønne pagt og opnå klimaneutralitet senest i 2050, eftersom energisektoren bidrager med over 75 % af de samlede drivhusgasemissioner i Unionen. Ved at reducere disse drivhusgasemissioner ***bidrager*** vedvarende energi også til at tackle miljørelaterede udfordringer såsom tab af biodiversitet ***og jord-, vand- og luftforurening, så længe brugen af de vedvarende energikilder ikke selv forværrer disse udfordringer. De lave driftsomkostninger ved vedvarende energi og den ringere eksponering for prischok sammenlignet med fossile brændstoffer giver vedvarende energi en vigtig rolle i bekæmpelsen af energifattigdom.***

(2a) Eftersom stadig flere lande forpligter sig til klimaneutralitet senest i midten af århundredet, forventes både den indenlandske og globale efterspørgsel efter vedvarende teknologier at stige og give betydelige muligheder for jobskabelse, udvidelse af et europæisk industrigrundlag for vedvarende energi og fortsat europæisk lederskab inden for forskning og udvikling af innovative vedvarende teknologier, hvilket igen vil øge de europæiske virksomheders konkurrencemæssige fordel og EU's energimæssige uafhængighed af import af fossile brændstoffer.

(2b) Andelen af energi fra vedvarende energikilder i det endelige bruttoenergiforbrug i EU nåede op på 22 % i 2020 ([4]), 2 procentpoint over målet for andelen af vedvarende energi i det endelige bruttoenergiforbrug for 2020 som fastsat i direktiv 2009/28/EF om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder.

(2c) Vedvarende energi er en vigtig katalysator for bæredygtig udvikling og bidrager direkte og indirekte til mange af målene for bæredygtig udvikling (SDG), herunder fattigdomsbekæmpelse, uddannelse, vand og sanitet. Vedvarende energikilder giver også omfattende socioøkonomiske fordele, skaber nye arbejdspladser og fremmer lokale industrier.

(2d) På internationalt plan forpligtede Kommissionen sig på FN's klimakonference (COP 26) i 2021 sammen med sine globale partnere til at sætte en stopper for den direkte støtte til international energi fra fossile brændstoffer med uformindsket CO_2-udledning og til at anvende disse midler til at udbrede vedvarende energikilder.

(2e) På COP26 hævede Kommissionen sammen med de globale ledere det globale ambitionsniveau for bevaring og genopretning af skove verden over og for en fremskyndet omstilling til nulemissionstransport.

(2f) Produktion af vedvarende energi sker ofte på lokalt plan og er afhængig af regionale SMV'er. Medlemsstaterne bør derfor fuldt ud inddrage lokale og regionale myndigheder i opstillingen af mål og støtten til politiske foranstaltninger.

(2g) Eftersom ca. 35 mio. europæere er ramt af energifattigdom ([5]), har politikker for vedvarende energi en vigtig rolle at spille i enhver strategi til bekæmpelse af energifattigdom og forbrugersårbarhed.

([4]) https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-eurostat-news/-/ddn-20220119-1
([5]) Kommissionens henstilling (EU) 2020/1563 af 14. oktober 2020 om energifattigdom.

(3) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 ([6]) fastsætter et bindende EU-mål om, at andelen af energi fra vedvarende energikilder skal udgøre mindst 32 % af Unionens endelige bruttoenergiforbrug senest i 2030. I henhold til klimaplanen skal andelen af vedvarende energi i det endelige bruttoenergiforbrug øges til ***45 %*** senest i 2030 for at nå Unionens mål for reduktion af drivhusgasemissioner ([7]). Derfor er det nødvendigt at hæve det mål, der er fastsat i artikel 3 i nævnte direktiv.

(3a) I overensstemmelse med Kommissionens henstilling af 28. september 2021 med titlen »Energieffektivitet først: fra principper til praksis retningslinjer for og eksempler på gennemførelsen af princippet i beslutningstagningen inden for energisektoren og andet« bør dette direktiv følge en integreret tilgang ved at fremme den mest energieffektive vedvarende energikilde i en given sektor samt anvendelsen heraf og ved at fremme systemeffektivitet, således at der er brug for mindst mulig energi til de forskellige økonomiske aktiviteter.

(3b) I overensstemmelse med Kommissionens meddelelse af 18. maj 2022 med titlen »REPowerEU-planen«, der skal sætte skub i produktionen af bæredygtig biomethan til mindst 35 mia. kubikmeter inden 2030, er en omkostningseffektiv vej til at øge andelen af vedvarende energi og diversificere EU's gasforsyning, hvilket således støtter forsyningssikkerheden og EU's klimaambitioner. Kommissionen bør udvikle en EU-strategi for at adressere de lovgivningsmæssige hindringer for at øge produktionen og integrationen af biomethan i EU's indre gasmarked.

(3c) For at støtte en omkostningseffektiv opfyldelse af målet for vedvarende energi og elektrificeringen af slutbrugersektorerne, samtidig med at husholdninger og industrier sættes i stand til at spille en aktiv rolle med hensyn til at sikre og dekarbonisere EU's energisystem og belønne dem, bør medlemsstaterne sikre, at de nationale lovgivningsmæssige rammer gør det muligt at reducere spidsbelastningsefterspørgslen for elektricitet ved at sikre fleksibilitet på efterspørgselssiden i alle slutbrugersektorer. Med henblik herpå kan medlemsstaterne i deres integrerede energi- og klimaplaner indføre et minimumsmål for reduktion af spidsbelastningsefterspørgslen efter elektricitet på mindst 5 % senest i 2030 for at øge systemfleksibiliteten i overensstemmelse med artikel 4, litra d), 3), i forordning (EU) 2018/1999.

(3d) Samhørighedspolitikken for perioden 2021-2027 har blandt et af sine fem mål målet om et grønnere Europa og fremme af investeringer i ren energi, cirkulær økonomi, modvirkning af klimaændringer og bæredygtig transport. Midlerne under samhørighedspolitikken bør derfor tage sigte på at forebygge øget ulighed, hjælpe de regioner, der bærer den største byrde ved omstillingen, og fremme investeringer i infrastruktur og oplæring af arbejdstagerne i de nye teknologier, idet det sikres, at ingen lades i stikken.

(3e) EFRU skal støtte fremme af energieffektivitet og reduktion af drivhusgasemissioner, fremme vedvarende energi, udvikling af intelligente energisystemer og net samt fremme bæredygtig multimodal mobilitet i byer i forbindelse med omstillingen til en kulstofneutral økonomi. ESF+ skal bidrage til forbedringen af de uddannelsessystemer, der er nødvendige for tilpasning af kompetencer og kvalifikationer, omskoling af alle, herunder arbejdsstyrken, oprettelse af nye arbejdspladser inden for områderne miljø, klima, energi, cirkulær økonomi og bioøkonomi (artikel 4 i ESF+-forordningen).

(3f) Produktionen af vedvarende energi har en stærk lokal dimension. Det er derfor vigtigt, at medlemsstaterne fuldt ud inddrager de lokale og regionale myndigheder i planlægningen og gennemførelsen af nationale klimaforanstaltninger og sikrer direkte adgang til finansiering og overvågning af fremskridtene med de trufne foranstaltninger. Hvor det er relevant, bør medlemsstaterne integrere lokale og regionale bidrag i deres nationale energi- og klimaplaner.

(3g) Samhørighedspolitikken har stor betydning med hensyn til at bidrage til at hjælpe øområderne med at nå målene om klimaneutralitet under hensyntagen til ekstraomkostningerne inden for områder såsom energi og transport samt de mobile teknologiers indvirkning på øområdernes energisystemer, der kræver forholdsmæssigt meget høje investeringer til forvaltning af variable vedvarende energiformer.

([6]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 82).

([7]) Punkt 3 i Kommissionen meddelelse COM(2020)0562 af 17.9.2020 — Styrkelse af Europas klimaambitioner for 2030 Investering i en klimaneutral fremtid til gavn for borgerne.

Onsdag den 14. september 2022

(3h) ***Det understreges, at de fjerneste områder, såsom regionerne i den yderste periferi, på grund af deres ringe størrelse og isolerede energisystemer, står over for en stor udfordring, når det gælder energiforsyning, fordi de normalt er afhængige af import af fossile brændstoffer til produktion af elektricitet, transport og opvarmning.***

(3i) ***Anvendelsen af bæredygtig energi, herunder tidevandsenergi, bør være en prioritet, idet den kan bibringe øerne store fordele under hensyntagen til lokalsamfundenes behov, herunder bevaring af øernes traditionelle arkitektur og lokale levesteder. Derfor bør udviklingen af en bred vifte af bæredygtige energikilder på basis af deres geografiske karakteristika støttes. Programmerne vedrørende grøn brint, som øerne har lanceret, hilses velkommen.***

(4) Der er en stigende erkendelse af behovet for at tilpasse bioenergipolitikkerne til kaskadeprincippet om anvendelse af biomasse ([8]) med henblik på at sikre fair adgang til markedet for råmaterialer til biomasse med henblik på udvikling af innovative biobaserede løsninger med høj merværdi og en bæredygtig cirkulær bioøkonomi. Når medlemsstaterne udvikler støtteordninger for bioenergi, bør de derfor tage hensyn til den tilgængelige bæredygtige forsyning af biomasse til energimæssig og ikkeenergimæssig anvendelse og vedligeholdelse af de nationale kulstofdræn og økosystemer i skove ***og beskyttelsen af biodiversiteten*** samt til principperne for den cirkulære økonomi og kaskadeudnyttelse af biomasse samt til affaldshierarkiet, der er fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF ([9]). ***De bør dog kunne yde støtte til produktion af energi fra stubbe eller rødder, der stammer fra affald eller restprodukter fra arbejder, der udføres primært med henblik på naturbeskyttelse og landskabsforvaltning, f.eks. fra vejsider. Medlemsstaterne bør under alle omstændigheder*** undgå at fremme brugen af rundtømmer af høj kvalitet til energi, undtagen under veldefinerede omstændigheder***, f.eks. forebyggelse af naturbrande og efterskovning***. I overensstemmelse med kaskadeprincippet bør træbiomasse anvendes, hvor den giver den højeste økonomiske og miljømæssige merværdi i følgende prioritetsrækkefølge: 1) træbaserede produkter, 2) forlængelse af deres levetid, 3) genbrug, 4) genanvendelse, 5) bioenergi og 6) bortskaffelse. I det øjeblik, hvor der ikke findes andre økonomisk bæredygtige eller miljøvenlige anvendelser af træbiomassen, bidrager energiudnyttelsen til at reducere produktionen af energi fra ikkevedvarende kilder. Medlemsstaternes støtteordninger for bioenergi bør derfor rettes mod sådanne råstoffer, for hvilke der kun er begrænset markedskonkurrence med materialesektorerne, og hvis tilvejebringelse anses for at være positiv for både klimaet og biodiversiteten, for at undgå negative incitamenter til ikkebæredygtige bioenergiveje, jf. JRC's rapport om anvendelsen af træbiomasse til energiproduktion i EU (»The use of woody biomass for energy production in the EU«) ([10]). Ved fastlæggelsen af de yderligere konsekvenser af kaskadeprincippet er det på den anden side nødvendigt at anerkende de særlige nationale forhold, der danner grundlag for medlemsstaternes udformning af deres støtteordninger. Affaldsforebyggelse, genbrug og genanvendelse af affald bør have højeste prioritet. Medlemsstaterne bør undgå at indføre støtteordninger, der ville være i strid med målene for affaldsbehandling og ville føre til ineffektiv anvendelse af genanvendeligt affald. For at sikre en mere effektiv anvendelse af bioenergi bør medlemsstaterne fra 2026 desuden ikke længere støtte rent elproducerende anlæg, medmindre anlæggene befinder sig i regioner med en særlig status for så vidt angår deres overgang fra fossile brændstoffer, eller hvis ***de*** anvender kulstofopsamling og -lagring***, eller hvis anlæggene i ekstraordinære, behørigt begrundede tilfælde og efter godkendelse fra Kommissionen ikke kan omstilles til kraftvarmeproduktionsanlæg***.

(5) I kraft af den hurtige vækst og stigende omkostningskonkurrenceevne inden for elproduktion fra vedvarende energikilder kan denne dække en stigende andel af energiefterspørgslen — f.eks. ved brug af varmepumper til rumopvarmning eller ved brug af industriprocesser, der foretages ved lav temperatur, elektriske køretøjer til transport eller elektriske ovne i visse industrier. Elektricitet fra vedvarende energikilder kan også anvendes til at

([8]) Kaskadeprincippet har til formål at opnå ressourceeffektivitet i forbindelse med biomasseanvendelse ved at prioritere anvendelsen af biomassematerialer til energiudnyttelse, hvor det er muligt, og dermed øge mængden af biomasse, der er til rådighed i systemet. I overensstemmelse med kaskadeprincippet bør træbiomasse anvendes, hvor den giver den højeste økonomiske og miljømæssige merværdi i følgende prioritetsrækkefølge: 1) træbaserede produkter, 2) forlængelse af deres levetid, 3) genbrug, 4) genanvendelse, 5) bioenergi og 6) bortskaffelse.

([9]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3).

([10]) https://publications.jrc.ec.europa.eu/repository/handle/JRC122719

producere syntetiske brændstoffer til forbrug i transportsektorer, der er vanskelige at dekarbonisere, såsom luftfarts- og søtransportsektorerne. ***Der bør udvikles innovative teknologier i sammenhæng med et dedikeret mål, eftersom de kan bidrage til såvel 2030-målene som til klimamålene for 2050.*** En ramme for elektrificering skal muliggøre en robust og effektiv koordinering og udvide markedsmekanismerne for at matche både udbud og efterspørgsel i rum og tid, stimulere investeringer i fleksibilitet***, energilagring og efterspørgselsreaktion og andre fleksibilitetsmekanismer*** og bidrage til at integrere store andele af variabel produktion af vedvarende energi. Medlemsstaterne bør derfor ***i overensstemmelse med princippet om energieffektivitet først*** sikre, at udbredelsen af elektricitet fra vedvarende energikilder fortsætter med at stige i et passende tempo for at imødekomme den stigende efterspørgsel***, herunder ved at koordinere importstrategierne på EU-plan, samtidig med at det sikres, at efterspørgslen tilpasses fleksibelt til produktionen af vedvarende energi***. Med henblik herpå bør medlemsstaterne etablere en ramme, der omfatter markedskompatible mekanismer til at tackle de resterende hindringer for at have sikre og tilstrækkelige elektricitetssystemer, der er egnede til et højt niveau af ***fleksibel*** vedvarende energi, samt lagringsfaciliteter, der er fuldt integreret i elektricitetssystemet. Denne ramme skal navnlig tackle de resterende hindringer, herunder ikkefinansielle hindringer, såsom utilstrækkelige digitale og menneskelige ressourcer hos myndighederne til at behandle et stigende antal ansøgninger om tilladelse.

(5a) Det er nødvendigt at udvikle innovative teknologier, såsom hybridvarmepumper, som skal anvendes i overensstemmelse med de kriterier, der er fastsat i direktiv (EU) 2018/2001, da de kan anvendes som en overgangsteknologi frem mod klimamålene for 2030 og bidrage til klimamålene for 2050;

(5b) I den kommende europæiske ramme for økonomisk styring bør medlemsstaterne opfordres til at gennemføre de nødvendige reformer for at fremskynde den grønne omstilling og muliggøre investeringer i nødvendige teknologier.

(6) Ved beregningen af andelen af vedvarende energi i en medlemsstat bør vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, medregnes i den sektor, hvor de forbruges (elektricitet, opvarmning og køling eller transport). ***Hvis vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, forbruges i en anden medlemsstat end den, hvor de er produceret, skal den energi, der produceres ved anvendelse af vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, medregnes med 80 % af dens mængde i det land og den sektor, hvor den forbruges, og med 20 % af dens mængde i det land, hvor den produceres, medmindre andet er aftalt mellem de berørte medlemsstater. Aftaler mellem medlemsstaterne kan være i form af en specifik samarbejdsaftale, der indgås via EU-platformen for udvikling af vedvarende energi (URDP). Kommissionen bør underrettes om alle sådanne aftaler og tilgængeliggøre information om dem, herunder de nøjagtige tal for udbuds- og efterspørgselsmængder, tidspunkter for overførsel og den dato, hvor ordningen vil blive taget i drift. For delmålene skal vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, udgøre 100 % af deres mængde i det land, hvor de forbruges.*** For at undgå dobbelttælling bør den elektricitet fra vedvarende energikilder, der anvendes til produktion af disse brændstoffer, ikke medregnes. Dette vil resultere i en harmonisering af regnskabsreglerne for disse brændstoffer i hele direktivet, uanset om de medregnes i det overordnede mål for vedvarende energi eller i eventuelle delmål. Det ville også gøre det muligt at medregne det faktiske energiforbrug under hensyntagen til energitab i processen til fremstilling af disse brændstoffer. Desuden vil det gøre det muligt at bogføre vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, som importeres til og forbruges i Unionen.

(6a) Da ladestrømmen kun er bæredygtig, hvis den er produceret af ren energi, bør livscyklusanalyser af elektrificeret varme, transport og industriprodukter altid tage hensyn til de resterende fossile andele af den foregående elektricitetsproduktion.

(7) Medlemsstaternes samarbejde om at fremme vedvarende energi kan tage form af statistiske overførsler, støtteordninger eller fælles projekter. Det giver mulighed for omkostningseffektiv udbredelse af vedvarende energi i hele Europa og bidrager til markedsintegration. På trods af dets potentiale har samarbejdet været meget begrænset, hvilket har ført til suboptimale resultater for effektiviteten med hensyn til forøgelse af vedvarende energi.

Onsdag den 14. september 2022

Medlemsstaterne bør derfor være forpligtet til at afprøve samarbejdet ved at gennemføre ***pilotprojekter senest i december 2025 og senest i 2030 et tredje projekt for medlemsstater med et årligt elforbrug på over 100 TWh.*** Projekter, der finansieres med nationale bidrag inden for rammerne af Unionens finansieringsmekanisme for vedvarende energi, der er oprettet ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/1294 ([11]), vil opfylde denne forpligtelse for de involverede medlemsstater.

(7a) Alle områder af EU's politikker skal rette deres indsats mod de nyoprettede klimamål og opnå klimaneutralitet. Dette er tilfældet for samhørighedspolitikken, som i over tyve år har bidraget til at dekarbonisere økonomien og samtidig leveret eksempler og bedste praksis, der kan afspejles i andre politiske dimensioner, f.eks. ændringen af dette direktiv. Samhørighedspolitikken giver ikke kun investeringsmuligheder, der gennem de europæiske struktur- og investeringsfonde (ESI-fondene) kan udnyttes til at opfylde lokale og regionale behov, men udgør også en integreret politisk ramme med henblik på at mindske de udviklingsmæssige skævheder mellem de europæiske regioner og hjælper dem med at tackle de mange udfordringer, der er forbundet med deres udvikling, bl.a. gennem miljøbeskyttelse, arbejdspladser af høj kvalitet og en retfærdig, inklusiv og bæredygtig udvikling.

(7b) De lokale og regionale myndigheder spiller en meget vigtig rolle i et integreret og decentraliseret energisystem. Kommissionen bør derfor støtte lokale og regionale myndigheder i at arbejde på tværs af grænserne ved at bistå dem med at etablere samarbejdsmekanismer, herunder den europæiske gruppe for territorialt samarbejde (EGTS).

(7c) Samhørighedspolitikken sikrer større sammenhæng og koordinering mellem samhørighedspolitikken og andre EU-lovgivningsområder, hvilket forbedrer den politiske integration af klimaaspekter, giver mere effektive kildebaserede politikker og målrettet EU-finansiering og forbedrer som følge heraf gennemførelsen af klimapolitikkerne i praksis.

(7d) Det er af afgørende betydning, at principperne for flerniveaustyring og partnerskab fuldt ud opretholdes i omstillingen til en klimaneutral økonomi, da de lokale og regionale myndigheder har direkte kompetencer inden for miljø og klimaændringer og gennemfører 90 % af klimatilpasningen og 70 % af foranstaltningerne til modvirkning af klimaændringer. Desuden udvikler disse myndigheder også foranstaltninger, der har til formål at fremme klimavenlig adfærd blandt borgerne, herunder dem, der er forbundet med affaldshåndtering, intelligent mobilitet, bæredygtige boliger og energiforbrug.

(8) Strategien for vedvarende offshoreenergi indfører et ambitiøst mål på en offshorevindeffekt på 300 GW og en havenergivindeffekt på 40 GW i alle Unionens havområder inden 2050. For at sikre denne ændring vil medlemsstaterne være nødt til at samarbejde på tværs af grænserne på havområdeplan. Medlemsstaterne bør derfor i fællesskab definere ***og sætte tilstrækkelig plads af i deres fysiske plan for det maritime rum*** til den mængde offshoreproduktion af vedvarende energi, der skal anvendes inden for hvert havområde senest i 2050, 2030 og 2040. Såfremt der opstår et gab mellem medlemsstaternes potentielle mængde offshoreressourcer af vedvarende energi og den planlagte mængde offshoreproduktion af vedvarende energi, træffer Kommissionen yderligere foranstaltninger til at reducere dette gab. Disse målsætninger bør afspejles i de ajourførte nationale energi- og klimaplaner, der vil blive forelagt i 2023 og 2024 i henhold til forordning (EU) 2018/1999. Ved fastsættelsen af mængden bør medlemsstaterne tage hensyn til potentialet for vedvarende offshoreenergi i hvert havområde, ***transmissionsnetinfrastrukturens tekniske og økonomiske gennemførlighed*** miljøbeskyttelse, ***biodiversitet,*** klimatilpasning og andre anvendelser af havet***, navnlig de aktiviteter der allerede finder sted i de berørte områder, den mulige skade på miljøet, artikel 2 i Parisaftalen*** samt Unionens dekarboniseringsmål. Desuden bør medlemsstaterne i stigende grad overveje muligheden for at kombinere offshoreproduktion af vedvarende energi med transmissionslinjer, der sammenkobler flere medlemsstater, i form af hybride projekter eller på et senere tidspunkt et mere formasket net. Dette vil gøre det muligt for elektricitet at strømme i forskellige retninger og dermed maksimere den socioøkonomiske velfærd, optimere infrastrukturomkostningerne og muliggøre en mere bæredygtig udnyttelse af havet. ***Medlemsstater, der grænser op til havområder, bør anvende den maritime fysiske planlægningsproces til at sikre en tilgang med udtalt offentlig deltagelse, således at samtlige interessenters og kystsamfunds synspunkter tages i betragtning.***

([11]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/1294 af 15. september 2020 om Unionens finansieringsmekanisme for vedvarende energi (EUT L 303 af 17.9.2020, s. 1).

(8a) Betingelserne for at udnytte VE-potentialet er fremtrædende i Europas have og oceaner, men er vanskelige at finde i andre europæiske have, herunder forskellige betingelser for øerne og regionerne i den yderste periferi. Unionen forpligter sig derfor til at indføre specifikke alternative teknologier for disse områder af særlig interesse, og som er i stand til ikke at indvirke negativt på havmiljøet.

(8b) For at udnyttet VE-potentialet i alle europæiske have og oceaner er der behov for at tage hensyn til den geografiske forskelligartethed og alternative anvendelser af havmiljøet, og det er nødvendigt med et langt bredere sæt tekniske løsninger. Sådanne løsninger omfatter flydende havvindmøller og solenergi, bølgeenergi, havstrøms- og tidevandsenergi, differentialet af termiske gradienter og saltopløsningsgradienter, varme/kulde fra havet og geotermisk energi og marin biomasse (alger).

(8c) Installation af projekter med vedvarende energi i landdistrikter og generelt på landbrugsjord skal være underlagt principperne om proportionalitet, komplementaritet og kompensation. Medlemsstaterne skal sikre en velordnet etablering af vedvarende energiprojekter for at undgå tab af landbrugsjord og tilskynde til udvikling og brug af passende teknologier, der muliggør kompatibilitet mellem opnåelse af vedvarende energi og landbrugs- og husdyrproduktion.

(9) Markedet for VE-elkøbsaftaler vokser hastigt og udgør en supplerende rute til markedet for produktion af vedvarende energi ud over medlemsstaternes støtteordninger eller salg direkte på engrosmarkedet for elektricitet. Samtidig ***giver disse aftaler producenten sikkerhed for en vis indkomst, mens brugeren kan drage fordel af en stabil elpris***. Markedet for VE-elkøbsaftaler er stadig begrænset til et lille antal medlemsstater og store virksomheder, og der er stadig betydelige administrative, tekniske og finansielle hindringer på store dele af EU-markedet. ***Kommissionen skal foruden VE-elkøbsaftaler også vurdere hindringer for indførelse af VE-baseret opvarmnings- og kølingskøbsaftaler, som vil spille en stadig større rolle i forbindelse med indfrielsen af Unionens klima- og vedvarende energimål.*** De eksisterende foranstaltninger i artikel 15 til fremme af udbredelsen af VE-elkøbsaftaler bør derfor styrkes yderligere ved at undersøge anvendelsen af kreditgarantier til at mindske disse aftalers finansielle risici, idet der tages hensyn til, at disse garantier, når de er offentlige, ikke bør fortrænge privat finansiering.

(10) Alt for komplekse og alt for lange administrative procedurer udgør en væsentlig hindring for udbredelsen af vedvarende energi. ***Der er behov for yderligere rationalisering af administrations- og tilladelsesprocedurer for at lempe den administrative byrde for både VE-projekter og hermed forbundne netinfrastrukturprojekter. Senest ét år efter dette direktivs ikrafttræden bør Kommissionen revidere retningslinjer for udstedelse af tilladelser med henblik på at forkorte og forenkle procedurerne for nye VE-projekter og for repowering og opgradering af VE-projekter. Der bør udvikles nøgleresultatindikatorer inden for rammerne af disse retningslinjer.***

(10a) De lokale og regionale myndigheder er centrale aktører, når det drejer sig om at bringe Europa tættere på at nå sine energi- og klimamål. Energiproduktion på lokalt plan er afgørende for at fremme produktionen af vedvarende energi samt mindske afhængigheden af ekstern energi og omfanget af energifattigdom.

(11) Bygninger har et stort uudnyttet potentiale til effektivt at bidrage til reduktionen af drivhusgasemissioner i Unionen. Dekarboniseringen af opvarmning og køling i denne sektor gennem en øget andel af produktionen og anvendelsen af vedvarende energi***, navnlig i lokal sammenhæng,*** vil være nødvendig for at opfylde ambitionerne ***i den europæiske klimalovgivning*** for at nå Unionens mål om klimaneutralitet. Fremskridtene med anvendelsen af vedvarende energikilder til opvarmning og køling har imidlertid været stagnerende i de seneste ti år og er i høj grad baseret på øget anvendelse af biomasse. Uden opstilling af ***vejledende*** mål for øget produktion og anvendelse af vedvarende energi i bygninger vil der ikke være mulighed for at spore fremskridt og identificere flaskehalse i udbredelsen af vedvarende energi. ***Det bør være muligt for medlemsstaterne at medregne overskudsvarme og -kulde i forhold til det vejledende mål for vedvarende energi i bygninger op til en grænse på 20 % med en øvre grænse på 54 %.*** Desuden vil fastsættelsen af mål sende et langsigtet signal til investorerne, herunder for perioden umiddelbart efter 2030. Dette vil supplere forpligtelserne vedrørende energieffektivitet og bygningers energimæssige

ydeevne ***og være i overensstemmelse med princippet om energieffektivitet først***. Derfor bør der fastsættes ***vejledende*** mål for anvendelsen af vedvarende energi i bygninger for at vejlede og tilskynde medlemsstaterne til at gøre en indsats for at udnytte potentialet for at anvende og producere vedvarende energi i ***eller nær*** bygninger ***og*** tilskynde til udvikling ▌ af teknologier, der producerer vedvarende energi ***og bidrager til effektiv tilkobling heraf til energisystemet***, samtidig med at der skabes sikkerhed for investorer og engagement på lokalt plan ***samt bidrages til systemeffektivitet***. ***Emissionshandelsordningerne er udformet med henblik på at øge omkostningerne til fossil energi og føre til markedsdrevne energibesparelsesinvesteringer eller omstilling til vedvarende energi. Dobbelte byrder for forbrugerne gennem emissionshandelsordninger og andre mål, der kræves i henhold til EU-lovgivningen, bør undgås.***

(11a) Efter Ruslands invasion af Ukraine har argumenterne for en hurtig energiomstilling aldrig været stærkere eller tydeligere. Rusland leverer mere end 40 % af EU's samlede gasforbrug, der hovedsageligt anvendes inden for bygningssektoren, som tegner sig for 40 % af EU's samlede energiforbrug. En fremskyndelse af udrulningen af tagmonterede solcelleanlæg og varmepumper vil sætte EU i stand til at opnå betydelige reduktioner på importen af fossile brændstoffer. At fremskynde sådanne investeringer vil sætte yderligere skub i reduktionen af EU's afhængighed af eksterne leverancer. Ifølge REPowerEU kan der for 2022 alene spares yderligere 2,5 milliarder kubikmeter gas ved at installere op til 15 TWh af tagmonterede fotovoltaiske solcellesystemer og ekstra 12 milliarder kubikmeter for hver 10 millioner varmepumper, der installeres. Dette vil samtidig være en betydelig booster for de lokale jobmarkeder, idet en sådan installationsbølge af tagmonterede solcelleanlæg alene vil kunne skabe op mod 225 000 lokalt baserede jobs i installationsbranchen ([12]).

(12) Et utilstrækkeligt antal kvalificerede arbejdstagere, navnlig installatører og designere af opvarmnings- og kølingssystemer baseret på vedvarende energi, bremser udskiftningen af varmesystemer baseret på fossile brændstoffer med systemer baseret på vedvarende energi og udgør en væsentlig hindring for integrationen af vedvarende energi i bygninger, industri og landbrug. Medlemsstaterne bør samarbejde med arbejdsmarkedets parter og VE-fællesskaber for at foregribe de færdigheder, der vil være behov for. Et tilstrækkeligt antal ***kvalitetssikrede og virkningsfulde efteruddannelses- og omskolingsstrategier samt læringsprogrammer*** og certificeringsmuligheder, der sikrer korrekt installation og pålidelig drift af en lang række opvarmnings- og kølingssystemer baseret på vedvarende energi, ***og lagringsteknologier såvel som el-køretøjsladestandere,*** bør stilles til rådighed og udformes på en sådan måde, at de fremmer deltagelsen i sådanne uddannelsesprogrammer og certificeringssystemer. Medlemsstaterne bør overveje, hvilke foranstaltninger der bør træffes for at tiltrække grupper, der i øjeblikket er underrepræsenteret på de inden for erhvervsområder. Listen over uddannede og certificerede installatører bør offentliggøres for at sikre forbrugernes tillid og let adgang til skræddersyede design- og installatørfærdigheder, der garanterer korrekt installation og drift af opvarmning og køling baseret på vedvarende energi.

(12a) Landbrugs- og gartnerivirksomheder har plads og tagareal, og de producerer biomasse. Disse aktiver giver dem mulighed for at spille en vigtig rolle i energiomstillingen i landdistrikterne og landbrugssamfundene, navnlig i betragtning af den decentraliserede produktion. Sektoren bruger forholdsvis lidt energi og kan producere væsentlig mere vedvarende energi, end den har brug for. Derfor bør udrulningen af energideling og energifællesskaber fremmes og støttes yderligere.

(13) Oprindelsesgarantier er et vigtigt redskab til forbrugeroplysning og til yderligere udbredelse af VE-elkøbsaftaler. For at etablere et sammenhængende EU-grundlag for anvendelsen af oprindelsesgarantier og give adgang til passende dokumentation for personer, der indgår VE-elkøbsaftaler, bør alle producenter af vedvarende energi kunne modtage en oprindelsesgaranti, uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelse til at tage hensyn til markedsværdien af oprindelsesgarantierne, hvis energiproducenterne modtager finansiel støtte. ***Systemet med oprindelsesgarantier, som medlemsstaterne har indført, bør være et harmoniseret system, der gælder i hele Unionen. Et mere fleksibelt energisystem og stigende forbrugerefterspørgsel kræver et mere innovativt, digitalt, teknologisk avanceret og pålideligt værktøj til støtte for og dokumentation af den stigende produktion af vedvarende energi. Navnlig kan***

([12]) Europa-Kommissionen, Det Fælles Forskningscenter (2020), Arnulf Jäger-Waldau: »The Untapped Area Potential for Photovoltaic Power in the European Union« (Det uudnyttede områdepotentiale for fotovoltaisk energi i Den Europæiske Union).

innovative teknologier sikre en højere geografisk og tidsmæssig detaljeringsgrad af oprindelsesgarantier. For at fremme digital innovation på dette område bør medlemsstaterne indføre en yderligere størrelsesmæssig detaljeringsgrad i deres ordninger for oprindelsesgarantier.

(13a) I overensstemmelse med den fælles europæiske indsats for mere prisoverkommelig, sikker og bæredygtig energi som fastsat i Kommissionens meddelelse af 8. marts 2022 bør medlemsstaterne, hvor det er relevant, vurdere behovet for at udvide den eksisterende gasnetinfrastruktur for at lette integrationen af gas fra vedvarende energikilder og mindske afhængigheden af fossile brændstoffer, navnlig hvis denne infrastruktur bidrager væsentligt til sammenkoblingen mellem mindst to medlemsstater eller mellem en medlemsstat og et tredjeland.

(14) Infrastrukturudviklingen af fjernvarme- og fjernkølenet bør intensiveres og styres i retning af en effektiv og fleksibel udnyttelse af en bredere vifte af vedvarende varme- og kuldekilder med henblik på at øge udbredelsen af vedvarende energi og uddybe integrationen af energisystemet. Det er derfor hensigtsmæssigt at ajourføre listen over vedvarende energikilder, som fjernvarme- og fjernkølingsnet i stigende grad bør imødekomme, og kræve integration af termisk energilagring som en kilde til fleksibilitet, større energieffektivitet og mere omkostningseffektiv drift.

(14a) Medlemsstaternes foranstaltninger til at integrere uregelmæssig elektricitet fra vedvarende energikilder i nettet, samtidig med at netstabiliteten og forsyningssikkerheden sikres, kan vedrøre udviklingen af løsninger såsom lagerfaciliteter, styring af efterspørgslen og netbalancerende kraftværker og højeffektive kraftvarmeværker, der deltager i netbalancering til støtte for uregelmæssig vedvarende elektricitet.

(15) Eftersom der forventes mere end 30 millioner elektriske køretøjer i Unionen i 2030, er det nødvendigt at sikre, at de fuldt ud kan bidrage til systemintegration af elektricitet fra vedvarende energikilder og dermed gøre det muligt at nå op på en højere andel af elektricitet fra vedvarende energikilder på en omkostningsoptimal måde. Elektriske køretøjers potentiale til at absorbere elektricitet fra vedvarende energikilder på tidspunkter, hvor der er rigeligt af den, og føre den tilbage til et net, hvor der er knaphed, skal udnyttes fuldt ud for at bidrage til systemintegration af variabel VE-elektricitet, samtidig med at der sikres en sikker og stabil strømforsyning. Det er derfor hensigtsmæssigt at indføre ***nødvendige*** foranstaltninger vedrørende elektriske køretøjer og oplysninger om vedvarende energi, og hvordan og hvornår den skal anvendes, som supplerer bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/94/EU ([13]) og [den foreslåede forordning om batterier og udtjente batterier, om ophævelse af direktiv 2006/66/EF og om ændring af forordning (EU) 2019/1020]. ***Desuden kan elektriske køretøjer med solpaneler yde et afgørende bidrag til dekarboniseringen af den europæiske transportsektor. De er betydeligt mere energieffektive end traditionelle batteridrevne elektriske køretøjer, er knap så afhængige af elnettet til opladning og kan generere yderligere ren energi, der kan tilføres nettet gennem tovejsopladning og således bidrage til Europas energiuafhængighed og produktion af vedvarende energi.***

(15a) Der bør ske fuld udnyttelse af potentialet ved netafbalancerende kraftværker og kraftvarmeværker, der deltager i netafbalancering til støtte for uregelmæssig VE-elektricitet, og således også muliggør udvidelsen af sådan VE-elektricitet.

(16) For at fleksibilitets- og balanceringstjenester fra aggregeringen af distribuerede lagringsaktiver kan udvikles på en konkurrencedygtig måde, bør realtidsadgang til grundlæggende batterioplysninger såsom sundhedstilstand, ladetilstand, kapacitet og strømsætpunkt gives på ikkediskriminerende vilkår, ***i fuld overensstemmelse med de relevante bestemmelser i forordning (EU) 2016/679 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (generel forordning om databeskyttelse) ([14])***, og gratis til ejerne eller brugerne af batterierne og de enheder, der ***gennem udtrykkeligt samtykke*** handler på deres vegne, såsom forvaltere af bygningsenergisystemer, udbydere af mobilitetstjenester og

([13]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/94/EU af 22. oktober 2014 om etablering af infrastruktur for alternative brændstoffer (EUT L 307 af 28.10.2014, s. 1).

([14]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

andre deltagere på elektricitetsmarkedet***, såsom brugere af elektriske køretøjer***. Det er derfor hensigtsmæssigt at indføre foranstaltninger til imødekommelse af behovet for adgang til sådanne data med henblik på at lette integrationsrelateret drift af husholdningsbatterier, elektriske køretøjer, ***intelligente opvarmnings- og kølingssystemer og andre intelligente anordninger,*** der supplerer bestemmelserne om adgang til batteridata med henblik på at lette ændring af anvendelsen af batterier i [Kommissionens foreslåede forordning om batterier og udtjente batterier, om ophævelse af direktiv 2006/66/EF og om ændring af forordning (EU) 2019/1020]. Bestemmelserne om adgang til batteridata for elektriske køretøjer bør finde anvendelse ud over de bestemmelser, der er fastsat i EU-lovgivningen om typegodkendelse af køretøjer.

(17) Det stigende antal elektriske køretøjer inden for vej, jernbane, søfart og andre transportformer vil kræve, at genopladningsaktiviteterne optimeres og forvaltes på en måde, der ikke forårsager overbelastning, og som fuldt ud udnytter tilgængeligheden af elektricitet fra vedvarende energikilder og lave elpriser i systemet. I situationer, hvor ***intelligent*** tovejsopladning vil bidrage til yderligere udbredelse af elektricitet fra vedvarende energikilder fra elektriske bilparker inden for transport og elektricitetssystemet generelt, bør en sådan funktionalitet stilles til rådighed. I betragtning af ladestandernes lange levetid bør kravene til opladningsinfrastruktur ajourføres på en måde, der tager højde for fremtidige behov og ikke vil medføre negative fastlåsningseffekter for udviklingen af teknologi og tjenester.

(18) Brugere af elektriske køretøjer, der indgår kontraktlige aftaler med udbydere af elektromobilitetstjenester og deltagere på elektricitetsmarkedet, bør have ret til at modtage oplysninger og forklaringer om, hvordan aftalens vilkår vil påvirke brugen af deres køretøj og batteriets sundhedstilstand. Udbydere af elektromobilitetstjenester og deltagere på elektricitetsmarkedet bør klart forklare brugerne af elektriske køretøjer, hvordan de vil modtage betaling for de fleksibilitets-, balancerings- og lagringstjenester, der leveres til elektricitetssystemet og markedet ved brug af deres elektriske køretøj. Brugere af elektriske køretøjer skal også have deres forbrugerrettigheder sikret, når de indgår sådanne aftaler, navnlig med hensyn til beskyttelse af deres personoplysninger, såsom placering og kørevaner, i forbindelse med brugen af deres køretøj. Brugernes præference med hensyn til den type elektricitet, der købes til brug i deres elektriske køretøj, samt andre præferencer kan også være en del af sådanne aftaler. Af ovennævnte årsager er det vigtigt ***at sikre, at den opladningsinfrastruktur, der skal etableres, anvendes mest effektivt***. ***Med henblik på at forbedre forbrugertilliden i elektromobilitet er det af afgørende betydning,*** at brugere af elektriske køretøjer kan bruge deres abonnement på flere ladestandere. Dette vil også gøre det muligt for brugeren af det elektriske køretøj at vælge at integrere det optimalt i elektricitetssystemet gennem forudsigelig planlægning og incitamenter baseret på brugernes præferencer. Dette er også i overensstemmelse med principperne om et forbrugerorienteret energisystem baseret på producent-forbrugere og brugere af elektriske køretøjers ret til at vælge leverandør som slutkunder i henhold til bestemmelserne i direktiv (EU) 2019/944.

(18a) Foruden husholdningsbatterier og el-køretøjer har en række apparater såsom intelligente opvarmnings- og kølingsenheder, varmtvandsbeholdere, termiske energilagringsenheder og andre intelligente anordninger ligeledes et betydeligt potentiale for efterspørgselsreaktion, hvilket bør udnyttes så hurtigt som muligt for at sætte forbrugerne i stand til at bidrage med deres fleksibilitet til energisystemet. Derfor er det nødvendigt at indføre foranstaltninger, der muliggør adgang i realtid til data af relevans for efterspørgselsrespons til brugere såvel som til tredjeparter, der handler på ejeres og brugeres vegne, såsom deltagere på elektricitetsmarkedet, på ikke-diskriminerende vilkår, gratis og uden omkostninger samt i nøje overensstemmelse med de relevante bestemmelser i forordning (EU) 2016/679.

(19) Distribuerede ***og decentraliserede aktiver til produktion og efterspørgselsreaktion samt*** lagringsaktiver, som f.eks. husholdningsbatterier og batterier til elektriske køretøjer, ***intelligente opvarmnings- og kølingssystemer og andet intelligent udstyr samt termisk energilagring,*** har potentiale til at tilbyde betydelige fleksibilitets- og balanceringsydelser til nettet gennem aggregering. For at lette udviklingen af sådanne ***apparater og relaterede*** tjenester bør de lovgivningsmæssige bestemmelser om tilslutning og drift af ***de decentraliserede produktionsaktiver og*** lagringsaktiverne, såsom takster, forpligtelsesperiode og tilslutningsspecifikationer, udformes på en sådan måde, at de ikke hæmmer potentialet i alle disse lagringsaktiver, herunder små og mobile, til at tilbyde fleksibilitets- og balanceringstjenester til systemet og bidrage til yderligere udbredelse af elektricitet fra vedvarende energikilder

sammenlignet med større stationære lagringsaktiver. ***Medlemsstaterne bør desuden sikre lige konkurrencevilkår for mindre markedsaktører, navnlig energifællesskaber, så disse kan deltage på markedet uden at blive pålagt uforholdsmæssige administrative eller reguleringsmæssige byrder.***

(20) Ladestandere, hvor elektriske køretøjer typisk parkerer i længere perioder, f.eks. hvor personer parkerer på grund af bopæl eller beskæftigelse, er yderst relevante for energisystemets integration, og derfor skal der sikres intelligente opladningsfunktioner og tovejsopladningsfunktioner. ***Der bør iværksættes specifikke initiativer for at øge antallet af ladestandere i landdistrikter og tyndt befolkede områder og for at sikre en passende fordeling i de mest fjerntliggende og bjergrige områder.*** I denne forbindelse er driften af ikkeoffentligt tilgængelig normal opladningsinfrastruktur***, f.eks. ved hjælp af intelligente målersystemer,*** særlig vigtig for integrationen af elektriske køretøjer i elektricitetssystemet, da den er placeret, hvor elektriske køretøjer parkerer gentagne gange i lange perioder, f.eks. i bygninger med begrænset adgang, medarbejderparkering eller parkeringsfaciliteter, der udlejes til fysiske eller juridiske personer.

(21) Industrien tegner sig for 25 % af EU's energiforbrug og er en stor forbruger af opvarmning og køling, hvoraf 91 % i øjeblikket er baseret på fossile brændstoffer. 50 % af opvarmnings- og kølingsbehovet er imidlertid efter lav temperatur (< 200 °C), for hvilke der findes omkostningseffektive muligheder for vedvarende energi, herunder gennem ***direkte*** elektrificering ***baseret på vedvarende energikilder, industrielle varmepumper og geotermiske løsninger***. Industrien anvender desuden ikkevedvarende kilder som råstoffer til at producere produkter som stål eller kemikalier. De investeringsbeslutninger, industrien træffer i dag, vil være afgørende for de fremtidige industrielle processer og energimuligheder, som industrien har til rådighed, så det er vigtigt, at disse investeringsbeslutninger er fremtidssikrede***, og at skabelse af strandede aktiver undgås***. Derfor bør der indføres benchmarks for at tilskynde industrien til at skifte til en produktionsproces baseret på vedvarende energi, som ikke kun drives af vedvarende energi, men også anvender råmaterialer baseret på vedvarende energi såsom vedvarende brint. ▌

(21a) Medlemsstaterne bør fremme de nødvendige territoriale planlægningsinstrumenter, der klassificerer landbrugsjorder og identificerer jorder af høj landbrugsværdi i henhold til deres jordbundsmæssige karakteristika. Medlemsstaterne bør i deres politikker for udvikling og fremme af vedvarende energi holde fast i formålet med disse jorder til landbrugs- og husdyrbrug.

(22) ***Under anvendelse af princippet om energieffektivitet først kan*** vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, anvendes til energiformål, men også til ikkeenergimæssige formål som råstof eller råmateriale i industrier som stål eller kemikalier. Anvendelsen af vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, til begge formål udnytter deres fulde potentiale til at erstatte fossile brændstoffer, der anvendes som råstoffer, og til at reducere drivhusgasemissionerne i ***industrielle processer, som er vanskelige at elektrificere,*** og bør derfor indgå i et mål for anvendelsen af vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse. Nationale foranstaltninger til støtte for udbredelsen af vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, i de pågældende industrisektorer, bør ikke føre til nettostigninger i forureningen som følge af en øget efterspørgsel efter elproduktion, som dækkes af de mest forurenende fossile brændstoffer såsom kul, diesel, brunkul, olie, tørv og olieskifer.

(22a) Som nævnt i EU's brintstrategi kan kulstoffattige brændstoffer og kulstoffattig brint spille en rolle i energiomstillingen for at reducere emissionerne fra eksisterende brændstoffer. Da kulstoffattige brændstoffer og kulstoffattig brint ikke er vedvarende brændstoffer, bør revisionen af direktiv (EU) …/… [Direktiv om gas og brint] definere de supplerende bestemmelser om den rolle, som kulstoffattige brændstoffer og kulstoffattig brint spiller for at opnå kulstofneutralitet senest i 2050.

(23) Et øget ambitionsniveau i sektoren for opvarmning og køling er nøglen til at nå det overordnede mål for vedvarende energi, eftersom opvarmning og køling udgør omkring halvdelen af Unionens energiforbrug og dækker en bred vifte af slutanvendelser og -teknologier i bygninger, industri og fjernvarme og fjernkøling. For at fremskynde stigningen i vedvarende energi inden for opvarmning og køling bør en årlig stigning på 1,1 ▌ som minimum gøres bindende for alle medlemsstater ***med et vejledende mål på op til 2,3 i overensstemmelse med REPowerEU-niveauet***. For de medlemsstater, der allerede har andele af vedvarende energi på over 50 % i sektoren for opvarmning og køling, bør det fortsat være muligt kun at anvende halvdelen af den bindende årlige stigningstakt, og medlemsstater med 60 % eller derover kan anse en sådan andel for at opfylde den gennemsnitlige årlige stigningstakt i overensstemmelse med artikel 23, stk. 2, litra b) og c). ***Medlemsstaterne bør med inddragelse af lokale og regionale myndigheder***

Onsdag den 14. september 2022

i overensstemmelse med princippet om energieffektivitets først foretage en vurdering af deres potentiale for energi fra vedvarende energikilder i varme- og kølesektoren og af anvendelsen af overskudsvarme og -kulde. Desuden bør der fastsættes medlemsstatsspecifikke tillæg, som omfordeler den ekstra indsats til det ønskede niveau for vedvarende energi i 2030 blandt medlemsstaterne på grundlag af BNP og omkostningseffektivitet. En længere liste over forskellige foranstaltninger bør også medtages i direktiv (EU) 2018/2001 for at gøre det lettere at øge andelen af vedvarende energi inden for opvarmning og køling. Medlemsstaterne ***bør*** gennemføre ***tre*** foranstaltninger fra listen over foranstaltninger. ***I forbindelse med vedtagelse og gennemførelse af foranstaltningerne bør medlemsstaterne sikre, at de er tilgængelige for alle forbrugere, navnlig forbrugere i lavindkomsthusholdninger eller sårbare husholdninger, og bør kræve, at en væsentlig andel af foranstaltningerne som en prioritering gennemføres i lavindkomsthusholdninger, der er i risiko for energifattigdom, og i forbindelse med socialt boligbyggeri*** **[ændring 38].**

(24) For at sikre, at fjernvarme og fjernkøling kommer til at spille en større rolle sammen med bedre forbrugeroplysning, er det hensigtsmæssigt at præcisere og styrke offentliggørelsen af andelen af ***vedvarende energikilder og de dermed forbundne drivhusgasemissioner samt*** disse systemers energieffektivitet.

(24a) Landbrugssektoren har potentiale til at producere yderligere elektricitet fra vedvarende energikilder. Denne elektricitet fra vedvarende energikilder produceres på en decentraliseret måde, hvilket udgør en mulighed i energiomstillingen. Hvis denne elektricitet skal lægges på nettet, skal dette net have tilstrækkelig kapacitet. Nettene slutter dog ofte i landdistrikterne, og derfor har de ikke tilstrækkelig kapacitet til at rumme yderligere elektricitet. Der bør tilskyndes kraftigt til at forstærke nettene i landdistrikterne, så bedrifterne reelt kan give deres potentielle bidrag til energiomstillingen gennem en decentraliseret produktion af elektricitet.

(24b) Mindre energiproduktionsanlæg på bedriftsniveau har et enormt potentiale til at øge bedriftens cirkularitet ved at omdanne bedriftens affald og reststrømme, bl.a. gødning, til varme og elektricitet. Alle hindringer bør således fjernes for at tilskynde landbrugerne til at investere i de teknologier, der fremmer et cirkulært landbrug, såsom små biogastanke. En af disse hindringer er udnyttelsen af restprodukter, f.eks. RENURE, såvel som ammoniumsulfat, der bør kunne kategoriseres og anvendes som gødning.

(25) Moderne effektive fjernvarme- og fjernkølingssystemer baseret på vedvarende energi har udvist potentiale til at tilvejebringe omkostningseffektive løsninger til integration af vedvarende energi, øget energieffektivitet og integration af energisystemet og samtidig fremme overordnet dekarbonisering i sektoren for opvarmning og køling. For at sikre, at dette potentiale udnyttes, bør den årlige stigning i vedvarende energi og/eller spildvarme inden for fjernvarme og fjernkøling hæves fra 1 procentpoint til ***2,3*** uden at ændre den vejledende karakter af denne stigning, hvilket afspejler den ulige udvikling af denne type net i Unionen.

(26) For at afspejle fjernvarme- og fjernkølingers øgede betydning og behovet for at styre udviklingen af disse net for at integrere mere vedvarende energi er det hensigtsmæssigt at fastsætte krav for at sikre, at tredjepartsleverandører af vedvarende energi og overskudsvarme og -kulde forbindes med fjernvarme- eller fjernkølenet på over 25 MW.

(27) Overskudsvarme og -kulde udnyttes ikke i tilstrækkelig grad til trods for deres store tilgængelighed, hvilket fører til ressourcespild, lavere energieffektivitet i de nationale energisystemer og et højere energiforbrug end nødvendigt i Unionen. Krav om tættere koordinering mellem fjernvarme- og fjernkølingsoperatører, industrielle og tertiære sektorer og lokale myndigheder kan lette den dialog og det samarbejde, der er nødvendigt for at udnytte potentialet ved omkostningseffektiv overskudsvarme og -kulde via fjernvarme- og fjernkølingssystemer.

(28) For at sikre, at fjernvarme og fjernkøling deltager fuldt ud i integrationen af energisektoren, er det nødvendigt at udvide samarbejdet med eldistributionssystemoperatører til eltransmissionssystemoperatører samt udvide det til at omfatte planlægning af netinvesteringer og markeder for bedre at udnytte potentialet i fjernvarme og fjernkøling til at levere fleksibilitetsydelser på elmarkederne. Yderligere samarbejde med gasnetoperatører, herunder brint- og andre energinet, bør også gøres muligt for at sikre en bredere integration på tværs af energibærere og den mest omkostningseffektive anvendelse heraf.

(29) Anvendelsen af vedvarende brændstoffer og elektricitet fra vedvarende energikilder inden for transport kan bidrage til dekarboniseringen af Unionens transportsektor på en omkostningseffektiv måde og bl.a. forbedre energidiversificeringen i denne sektor og samtidig fremme innovation, vækst og beskæftigelse i Unionens økonomi og mindske afhængigheden af energiimport. Med henblik på at nå det øgede mål for drivhusgasemissionsbesparelser, som Unionen har fastsat, bør niveauet for vedvarende energi, der leveres til alle transportformer i Unionen, øges. Hvis transportmålet udtrykkes som et mål for reduktion af drivhusgasintensiteten, vil det stimulere en øget anvendelse af de mest omkostningseffektive og effektive brændstoffer i form af drivhusgasbesparelser inden for transport. Desuden vil et mål for reduktion af drivhusgasintensiteten stimulere innovation og fastsætte et klart benchmark for sammenligning på tværs af brændstoftyper og elektricitet fra vedvarende energikilder afhængigt af deres drivhusgasintensitet. Som supplement hertil vil en forhøjelse af niveauet for det energibaserede mål for avancerede biobrændstoffer og biogas og indførelse af et mål for vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, sikre en øget anvendelse af vedvarende brændstoffer med færrest miljøvirkninger inden for transportformer, der er vanskelige at elektrificere. Opfyldelsen af disse mål bør sikres gennem forpligtelser for brændstofleverandører samt andre foranstaltninger i [forordning (EU) 2021/XXX om anvendelse af vedvarende og kulstoffattige brændstoffer inden for søtransport — FuelEU Maritime og forordning (EU) 2021/XXX om sikring af lige vilkår for bæredygtig lufttransport]. Særlige forpligtelser for leverandører af flybrændstof bør kun fastsættes i henhold til [forordning (EU) 2021/XXX om sikring af lige vilkår for bæredygtig lufttransport].

(29a) Covid-19-pandemien har vist transportsektorens strategiske betydning. Gennemførelsen af grønne baner, som tilvejebragte sikre forsyningskæder for sundhedspleje og beredskabstjenester, vigtig fødevareforsyning og vigtige lægemidler, var en god praksis, som i fremtiden bør have forrang over emissionsreduktion i krisetider.

(29b) Gennemførelsen eller installeringen af vindassisterede fremdriftssystemer og vindfremdriftssystemer anses for at være en vedvarende energikilde og en af dekarboniseringsløsningerne for søtransportsektoren.

(30) Elektromobilitet vil spille en afgørende rolle i dekarboniseringen af transportsektoren. For at fremme den videre udvikling af elektromobilitet bør medlemsstaterne indføre en kreditmekanisme, der gør det muligt for operatører af offentligt tilgængelige ladestandere ved at levere elektricitet ***eller energi*** fra vedvarende energikilder at bidrage til opfyldelsen af den forpligtelse, som medlemsstaterne har pålagt brændstofleverandører. ***Medlemsstaterne kan medtage private ladestandere i denne mekanisme, hvis det kan påvises, at den elektricitet fra vedvarende energikilder, der leveres til disse ladestandere, udelukkende leveres til elektriske køretøjer.*** Samtidig med at der ydes støtte til elektricitet inden for transport gennem en sådan mekanisme, er det vigtigt, at medlemsstaterne fortsat har et højt ambitionsniveau for dekarboniseringen af deres blanding af flydende brændstoffer***, primært i transportsektorer, der er vanskelige at dekarbonisere, såsom søfarts- og luftfartssektoren, hvor direkte elektrificering er mere vanskelig***.

(30a) Brint kan anvendes som råstof eller som energikilde i industrielle og kemiske processer og i luft- og søtransportsektoren, hvorved de sektorer, hvori direkte elektrificering ikke er teknologisk mulig eller konkurrencedygtig, kan blive dekarboniseret, og brint kan anvendes til energilagring for at skabe balance i energisystemet, hvor det er nødvendigt, og derved spille en væsentlig rolle i forbindelse med integration af energisystemer.

(30b) Unionens lovgivningsmæssige rammer og initiativer, der har til formål at nå målene for reduktion af drivhusgasemissioner, bør støtte industriens overgang til et mere bæredygtigt europæisk energisystem, navnlig når der fastsættes nye mål og produktionstærskler.

(31) Unionens politik for vedvarende energi har til formål at bidrage til at nå Den Europæiske Unions mål for modvirkning af klimaændringer med hensyn til reduktion af drivhusgasemissioner. I bestræbelserne på at nå dette mål er det vigtigt også at bidrage til bredere miljømål, navnlig forebyggelse af tab af biodiversitet, som påvirkes negativt af de indirekte ændringer i arealanvendelsen, der er forbundet med produktionen af visse biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler. ***På samme måde kan mangelfuld planlægning af store vindkraft- og solcelleprojekter have uønskede virkninger på biodiversiteten, landskaberne og lokalsamfundene. Der bør også tages hensyn til de indirekte virkninger af skovrydning og jordkompaktering, virkningerne af vindmøller og konflikterne i arealanvendelsen med hensyn til solfarme.*** Bidrag til disse klima- og miljømål er et dybt og mangeårigt anliggende for unionsborgerne og EU-lovgiveren. ***Unionen bør således fremme brændstoffer i mængder, som sikrer balancen mellem det fornødne ambitionsniveau og behovet for at undgå at bidrage til direkte og***

indirekte ændringer i arealanvendelsen. Som følge heraf bør ændringerne i den måde, transportmålet beregnes på, ikke påvirke de grænser, der er fastsat for, hvordan der kan tages hensyn til både visse brændstoffer fremstillet af fødevare- og foderafgrøder på den ene side og brændstoffer med høj risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen på den anden side. For ikke at skabe et incitament til at anvende biobrændstoffer og biogas produceret af fødevare- og foderafgrøder til transport ***og for at tage hensyn til krigen i Ukraine*** bør medlemsstaterne desuden fortsat kunne vælge, om de vil medregne dem i transportmålet. Hvis de ikke medregner dem, kan de reducere målet for reduktion af drivhusgasintensiteten tilsvarende, forudsat at biobrændstoffer baseret på fødevare- og foderafgrøder sparer 50 % drivhusgasemissioner, hvilket svarer til de typiske værdier, der er fastsat i et bilag til dette direktiv, for drivhusgasemissionsbesparelser på de mest relevante produktionsveje for biobrændstoffer baseret på fødevare- og foderafgrøder samt tærsklen for minimumsbesparelser, der gælder for de fleste anlæg, der producerer sådanne biobrændstoffer. ***Desuden bør medlemsstaterne overveje at sikre yderligere fødevareforsyninger for at stabilisere de globale fødevaremarkeder.***

(31a) Der bør tages hensyn til artikel 349 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), der anerkender regionerne i den yderste periferis særlige sårbarhed som følge af deres fjerne beliggenhed i forhold til regionerne på fastlandet, deres status som øsamfund, deres lille areal, vanskelige topografiske og klimatiske forhold og deres økonomiske afhængighed af nogle få produkter, forhold, som er kumulative og alvorligt hæmmer deres udvikling og medfører væsentlige ekstraomkostninger på mange områder, navnlig til transport. Den indsats og de mål, der fastsættes på europæisk plan for reduktion af drivhusgasser, skal tilpasses til denne vanskelige situation, hvor der skal være balance mellem miljømålsætningerne i forhold til de høje sociale omkostninger for disse regioner.

(32) Hvis transportmålet udtrykkes som et mål for reduktion af drivhusgasintensiteten, er det unødvendigt at anvende multiplikatorer til at fremme visse vedvarende energikilder. Det skyldes, at forskellige vedvarende energikilder sparer forskellige mængder drivhusgasemissioner og derfor bidrager forskelligt til et mål. Elektricitet fra vedvarende energikilder bør anses for at have nulemissioner, hvilket betyder, at den sparer 100 % i forhold til elektricitet fra fossile brændstoffer. Dette vil skabe et incitament til at anvende elektricitet fra vedvarende energikilder, da vedvarende brændstoffer og genanvendt kulstofbrændsel sandsynligvis ikke vil opnå så store besparelser. Elektrificering baseret på vedvarende energikilder vil derfor blive den mest effektive måde at dekarbonisere vejtransport på. For at fremme anvendelsen af avancerede biobrændstoffer og biogas og vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, inden for luftfart og søfart, som er vanskelige at elektrificere, er det desuden hensigtsmæssigt at bevare multiplikatoren for brændstoffer, der anvendes i disse transportformer, når de medregnes i de specifikke mål, der er fastsat for disse brændstoffer.

(33) Direkte elektrificering af slutbrugersektorer, herunder transportsektoren, bidrager til ***systemeffektivitet*** og letter overgangen til et energisystem baseret på vedvarende energi. Det er derfor i sig selv et effektivt middel til at reducere drivhusgasemissionerne. Der er derfor ikke behov for at skabe en ramme for additionalitet, der specifikt finder anvendelse på elektricitet fra vedvarende energikilder, der leveres til elektriske køretøjer i transportsektoren. **[ændring 10].**

(34) Da vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, skal betragtes som vedvarende energi, uanset hvilken sektor de forbruges i, bør reglerne for bestemmelse af deres vedvarende karakter, når de produceres på grundlag af elektricitet, som kun fandt anvendelse på disse brændstoffer, når de forbruges i transportsektoren, udvides til at omfatte alle vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, uanset hvilken sektor de forbruges i.

(34a) Elektricitet fra direkte tilslutning til ét eller flere anlæg, som producerer elektricitet fra vedvarende energikilder, kan fuldt ud medregnes som vedvarende elektricitet, hvor det bruges til produktion af disse vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse. Anlæg dokumenterer, at den givne elektricitet er leveret, uden at der er taget elektricitet fra nettet. Elektricitet taget fra nettet, kan fuldt ud medregnes som vedvarende energi, forudsat at den udelukkende er produceret af vedvarende energikilder, og de vedvarende egenskaber og andre relevante kriterier er blevet påvist i kraft af indgåelsen af en elkøbsaftale. For at blive fuldt kvalificeret som vedvarende brændstof, der ikke er af biologisk oprindelse, bør den geografiske sammenhæng være på budområdeniveau og bør også tage hensyn til offshoresituationer. Vedvarende egenskaber ved denne elektricitet kan kun gøres gældende én gang og kun i én slutbrugersektor. Det samme bør gælde for vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og som importeres til Unionen.

(35) For at sikre større miljømæssig effektivitet af Unionens bæredygtigheds- og drivhusgasemissionsbesparelseskriterier for faste biomassebrændsler i anlæg, der producerer opvarmning, elektricitet og køling, bør minimumstærsklen for sådanne kriteriers anvendelse sænkes fra de nuværende 20 MW til ***7,5*** MW.

(36) Direktiv (EU) 2018/2001 styrkede rammerne for bæredygtighed inden for bioenergi og drivhusgasbesparelser ved at fastsætte kriterier for alle slutbrugersektorer. Det fastsætter specifikke regler for biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler produceret af skovbiomasse, der kræver bæredygtighed i fældningen og regnskabsføring af emissioner som følge af ændringer i arealanvendelsen. For at opnå en bedre beskyttelse af særligt biologisk mangfoldige og kulstofrige levesteder, såsom primærskove og skove ***med gamle vækster***, skove med høj biodiversitet, græsarealer, tørveområder ***og hedeområder***, bør der indføres undtagelser og begrænsninger med hensyn til at tilvejebringe skovbiomasse fra disse områder i overensstemmelse med tilgangen for biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler fremstillet af biomasse fra landbruget. Desuden bør kriterierne for drivhusgasemissionsbesparelser også gælde for eksisterende biomassebaserede anlæg for at sikre, at produktionen af bioenergi i alle sådanne anlæg fører til reduktioner af drivhusgasemissionerne i forhold til energi fra fossile brændstoffer. ***Delvist naturlige skove som skove eller andre træbevoksede landområder, der hverken er primærskov eller plantageskov, og som hovedsagelig består af hjemmehørende træer og buske, som ikke er plantet, har en høj biodiversitets- og klimaværdi og bør ikke omdannes til plantageskov eller på anden måde forringes. Der bør rettes særlig opmærksomhed mod skovbrugsvidenskabelig forskning, som skal afklare udestående spørgsmål og tilvejebringe data, da disse er afgørende for at opnå en bedre forståelse af den rolle, som træerne spiller for vores klima, miljø, økonomi og samfund. Biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler produceret af biomasse fra landbrug og skovbrug og vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, bør hidrøre fra arealer eller skove, for hvilke tredjeparters rettigheder med hensyn til anvendelse og besiddelse af jorden eller skoven respekteres ved at opnå frit, forudgående og informeret samtykke fra disse tredjeparter med deltagelse af repræsentative institutioner og organisationer, samtidig med at tredjeparters menneskerettigheder og arbejdstagerrettigheder respekteres, og tilgængeligheden af fødevarer og foder for tredjeparter ikke er i fare.***

(37) For at mindske den administrative byrde for producenter af vedvarende brændstoffer og genanvendt kulstofbrændsel og for medlemsstater, hvor frivillige eller nationale ordninger er blevet anerkendt af Kommissionen gennem en gennemførelsesretsakt som dokumentation for eller levering af nøjagtige data vedrørende overholdelsen af bæredygtigheds- og drivhusgasemissionsbesparelseskriterier samt andre krav, der er fastsat i dette direktiv, bør medlemsstaterne acceptere resultaterne af den certificering, der udstedes af sådanne ordninger inden for rammerne af Kommissionens anerkendelse. For at mindske byrden for små anlæg bør medlemsstaterne indføre en forenklet kontrolmekanisme for anlæg på mellem 5 og ***20*** MW.

(38) Den EU-database, som Kommissionen skal oprette, har til formål at gøre det muligt at spore flydende og gasformige vedvarende brændstoffer og genanvendt kulstofbrændsel. Anvendelsesområdet bør udvides fra transport til alle andre slutbrugersektorer, hvor sådanne brændstoffer forbruges. Dette bør yde et afgørende bidrag til den omfattende overvågning af produktionen og forbruget af disse brændstoffer og mindske risikoen for dobbelttælling eller uregelmæssigheder i de forsyningskæder, der er omfattet af EU-databasen. For at undgå enhver risiko for dobbeltkrav på samme gas fra vedvarende energikilder bør en oprindelsesgaranti, der er udstedt for enhver sending af vedvarende gas, der er registreret i databasen, annulleres. ***Denne database bør stilles til rådighed for offentligheden på en åben, gennemsigtig og brugervenlig måde. Kommissionen bør udgive årlige rapporter, som er tilgængelige for den brede offentlighed, om de oplysninger, der er blevet indberettet i Unionens database, herunder mængderne, den geografiske oprindelse og typen af råstof for biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændstoffer.***

(38a) For at udligne de reguleringsmæssige byrder for borgere, forvaltninger og virksomheder, der indføres med dette direktiv, bør Kommissionen inden for rammerne af sin årlige undersøgelse af byrden, der gennemføres i henhold til punkt 48 i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning, gennemgå de lovgivningsmæssige rammer i de berørte sektorer i overensstemmelse med princippet om én ind, én ud, som fastsat i Kommissionens meddelelse af 29. april 2021 med titlen »Bedre regulering: sammen om bedre lovgivning« og, hvor det er relevant, fremsætte lovgivningsforslag om ændring eller ophævelse af bestemmelser i andre EU-retsakter, der medfører overholdelsesomkostninger i disse sektorer.

Onsdag den 14. september 2022

(38b) Der skal fastlægges egnede bestemmelser for bekæmpelse af svig, navnlig i forbindelse med brugt madlavningsolie, som følge af den udbredte iblanding af palmeolie heri. Da opdagelse og forebyggelse af svig er afgørende for at forhindre urimelig konkurrence og galopperende skovrydning i tredjelande, bør der derfor gennemføres fuld og certificeret sporbarhed.

(39) I forordning (EU) 2018/1999 om forvaltning henvises der flere steder til det bindende EU-mål på mindst 32 % for andelen af vedvarende energi, der forbruges i Unionen i 2030. Da dette mål skal hæves for at bidrage effektivt til ambitionen om at reducere drivhusgasemissionerne med mindst 55 % senest i 2030, bør disse henvisninger ændres. Eventuelle yderligere planlægnings- og rapporteringskrav vil ikke skabe et nyt planlægnings- og rapporteringssystem, men bør være underlagt den eksisterende planlægnings- og rapporteringsramme i henhold til forordning (EU) 2018/1999.

(40) Anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/70/EF ([15]) bør ændres for at undgå overlapning af lovgivningsmæssige krav med hensyn til dekarboniseringsmål for brændstoffer til transport og tilpasning til direktiv (EU) 2018/2001.

(40a) Der er ligeledes behov for at fremme forskning og innovation inden for rene energiformer, såsom brint, for at imødekomme det voksende behov for alternative brændstoffer og navnlig for at markedsføre en energi med lavere kostpris end fossile energiformer som diesel, brændselsolie eller benzin, hvor taksterne i dag når rekordhøjder.

(41) Definitionerne i direktiv 98/70/EF bør ændres for at bringe dem i overensstemmelse med direktiv (EU) 2018/2001 og derved undgå, at der anvendes forskellige definitioner i disse to retsakter.

(42) Forpligtelserne vedrørende reduktion af drivhusgasemissioner og anvendelse af biobrændstoffer i direktiv 98/70/EF bør udgå for at strømline og undgå dobbeltregulering med hensyn til de styrkede dekarboniseringsforpligtelser for brændstof til transport, som er fastsat i direktiv (EU) 2018/2001.

(43) De forpligtelser vedrørende overvågning af og rapportering om reduktioner af drivhusgasemissioner, der er fastsat i direktiv 98/70/EF, bør udgå for at undgå at regulere rapporteringsforpligtelserne to gange.

(44) Rådets direktiv (EU) 2015/652, som indeholder detaljerede regler for en ensartet gennemførelse af artikel 7a i direktiv 98/70/EF, bør ophæves, da det bliver forældet med ophævelsen af artikel 7a i direktiv 98/70/EF ved nærværende direktiv.

(45) Hvad angår biobaserede komponenter i dieselolie, begrænser henvisningen i direktiv 98/70/EF til dieselolie B7, dvs. dieselolie, der indeholder op til 7 % fedtsyremethylestere (FAME), mulighederne for at nå højere mål for integration af biobrændstoffer som fastsat i direktiv (EU) 2018/2001. Dette skyldes, at næsten hele udbuddet af dieselolie i EU allerede er B7. Derfor bør den maksimale andel af biobaserede komponenter øges fra 7 % til 10 %. For at opretholde markedsudbredelsen af B10, dvs. dieselolie, der indeholder op til 10 % fedtsyremethylestere (FAME), kræves der en B7-beskyttelsesgrad på EU-plan på 7 % FAME i dieselbrændstof på grund af den betydelige andel af køretøjer, der ikke er kompatible med B10, og som forventes at findes i flåden i 2030. Dette bør afspejles i artikel 4, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 98/70/EF som ændret ved denne retsakt.

(45a) En større anvendelse af vedvarende energi kan også øge energisikkerheden og selvforsyningen ved bl.a. at mindske afhængigheden af fossile brændstoffer. En yderligere styrkelse og sammenkobling af transmissionssystemet er dog vigtigt for en retfærdig og effektiv anvendelse af denne omstilling, så de opnåede fordele bliver jævnt fordelt på tværs af Unionens befolkning og ikke fører til energifattigdom.

(46) Overgangsbestemmelserne bør give mulighed for en behørig fortsættelse af dataindsamlingen og opfyldelse af rapporteringsforpligtelserne med hensyn til de artikler i direktiv 98/70/EF, der udgår ved nærværende direktiv.

([15]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/70/EF af 13. oktober 1998 om kvaliteten af benzin og dieselolie og om ændring af Rådets direktiv 93/12/EØF (EFT L 350 af 28.12.1998, s. 58).

(47) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter ([16]) har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. Med hensyn til dette direktiv finder lovgiveren, at fremsendelsen af sådanne dokumenter er berettiget, navnlig efter Domstolens dom i sag Kommissionen mod Belgien ([17]) (sag C-543/17).

***(47a) Der er et enormt potentiale for Unionen og dens udviklingspartnerlande med hensyn til teknologisk samarbejde, projekter for vedvarende energi og eksport af ren energi og udvikling af større interkonnektivitet mellem rene energinet. Selv om investeringerne i vedvarende energi generelt vokser støt, er de fortsat koncentreret i en håndfuld regioner og lande. Regioner, der er domineret af udviklingslande og nye vækstlande, er konsekvent underrepræsenterede og tiltrækker kun ca. 15 % af de globale investeringer i vedvarende energi ([18]). Unionens energipartnerskaber bør være rettet mod projekter for produktion af vedvarende energi, støtte udviklingen af projekter for vedvarende energi og fastlægge retlige og finansielle rammer og bør omfatte levering af den nødvendige tekniske bistand og videnoverførsel i tæt samarbejde med den private sektor. Tilsagn om god forvaltningspraksis og et stabilt, langsigtet samarbejdsperspektiv bør være en betingelse for samarbejde med Unionen. Samarbejde om bæredygtig energi bør være en nøgleprioritet for egnede lande under Global Gateway-initiativet* [ændring 12] —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændringer af direktiv (EU) 2018/2001

I direktiv (EU) 2018/2001 foretages følgende ændringer:

(1) I artikel 2, stk. 2, foretages følgende ændringer:

-a) Nr. 1) affattes således:

»1) »energi fra vedvarende energikilder« eller »vedvarende energi«: energi fra vedvarende ikkefossile kilder, dvs. i form af vindkraft, solenergi (solvarme og solceller) og geotermisk energi, osmotisk energi, omgivelsesenergi, tidevands-, bølge- og andre former for havenergi, vandkraft, biomasse, lossepladsgas, gas fra spildevandsanlæg og biogas«

-aa) I nr. 16 affattes litra c) således:

»c) hvis hovedformål er i overensstemmelse med princippet om energieffektivitet først at give sine aktionærer eller medlemmer eller de lokalområder, hvor den opererer, miljømæssige, økonomiske eller sociale fællesskabsfordele snarere end økonomisk fortjeneste«

a) Nr. 36) affattes således:

»36) »vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse«: flydende og gasformige brændstoffer, hvis energiindhold stammer fra andre vedvarende energikilder end biomasse«

([16]) EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.
([17]) Domstolens dom af 8. juli 2019, Kommissionen mod Belgien, C-543/17, ECLI:EU:C:2019:573.
([18]) Det Internationale Agentur for Vedvarende Energi, (Irena)-report on global landscape of renewable energy finance 2020 ((Irena)-rapport om det globale landskab for finansiering af vedvarende energi for 2020), s. 9.

Onsdag den 14. september 2022

b) Nr. 47 affattes således:

»47) »standardværdi«: en værdi der bygger på en typisk værdi ved anvendelsen af forudfastsatte faktorer, og som under omstændigheder, der specificeres i dette direktiv, kan anvendes i stedet for en faktisk værdi.«.

c) Følgende numre tilføjes:

»47a) »rundtømmer af høj kvalitet«: rundtømmer, der fældes eller på anden måde høstes og fjernes, og hvis karakteristika, såsom art, dimensioner, retlinethed og knuder, gør det egnet til industriel anvendelse, som defineret og behørigt begrundet af medlemsstaterne i henhold til de relevante skovforhold. Dette omfatter ikke førkommerciel udtynding eller træer udvundet af skove, der er ramt af brande, skadedyr, sygdomme eller skader som følge af abiotiske faktorer

(47b) »innovativ teknologi for vedvarende energi«: teknologi til produktion af vedvarende energi, som på mindst én måde forbedrer sammenlignelige avancerede teknologier for vedvarende energi, eller som udnytter en i vid udstrækning uudnyttet vedvarende energiressource og indebærer en klar risiko i teknologisk, markedsmæssig eller finansiel henseende, som er højere end den risiko, der generelt er forbundet med sammenlignelige ikke-innovative teknologier eller aktiviteter

(***47c***) »budområde«: et budområde som defineret i artikel 2, nr. 65), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/943 ([19])

(***47d***) »intelligent målersystem«: intelligent målersystem som defineret i artikel 2, nr. 23), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/944 ([20])

(***47e***) »ladestander«: ladestander som defineret i artikel 2a, nr. 33), i direktiv (EU) 2019/944

(***47f***) »markedsdeltager«: markedsdeltager som defineret i artikel 2a, nr. 25), i forordning (EU) 2019/943

(***47g***) »elektricitetsmarked«: ***et*** elektricitetsmarked som defineret i artikel 2, nr. 9), i direktiv (EU) 2019/944

(***47h***) »husholdningsbatteri«: et selvstændigt genopladeligt batteri med en nominel kapacitet på over 2 kWh, som er egnet til installation og anvendelse i husholdningsmiljøer

(***47i***) »elektrisk køretøjsbatteri«: et elektrisk køretøjsbatteri som defineret i artikel 2, nr. 12), i [den foreslåede forordning om batterier og udtjente batterier, om ophævelse af direktiv 2006/66/EF og om ændring af forordning (EU) 2019/1020 ([21])

(***47j***) »industribatteri«: ***et*** industribatteri som defineret i artikel 2, nr. 11), i [den foreslåede forordning om batterier og udtjente batterier, om ophævelse af direktiv 2006/66/EF og om ændring af forordning (EU) 2019/1020]

([19]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/943 af 5. juni 2019 om det indre marked for elektricitet (EUT L 158 af 14.6.2019, s. 54).

([20]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/944 af 5. juni 2019 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2012/27/EU (EUT L 158 af 14.6.2019, s. 125).

([21]) COM(2020)0798.

(***47k***) »sundhedstilstand«: sundhedstilstand som defineret i artikel 2, nr. 25), i [forslag til forordning om batterier og udtjente batterier, om ophævelse af direktiv 2006/66/EF og om ændring af forordning (EU) 2019/1020 ([22])]

(***47l***) »ladetilstand«: ladetilstand som defineret i artikel 2, nr. 24), i [den foreslåede forordning om batterier og udtjente batterier, om ophævelse af direktiv 2006/66/EF og om ændring af forordning (EU) 2019/1020]

(***47m***) »strømsætpunkt«: de oplysninger, der opbevares i et batteris styringssystem, som foreskriver de elektriske strømindstillinger, som batteriet anvender under en opladning eller afladning, således at dets sundhedstilstand og operationelle anvendelse optimeres

(***47n***) »intelligent opladning«: en genopladningsproces, hvor intensiteten af den elektricitet, der leveres til batteriet, justeres i realtid på grundlag af oplysninger modtaget via elektronisk kommunikation***, og som kan gennemføres ved normale ladehastigheder samt ved hurtig opladning via tilpasning til dynamiske prissignaler eller en optimering af overførslen***

(***47o***) »regulerende myndighed«: en regulerende myndighed som defineret i artikel 2a, nr. 2), i forordning (EU) 2019/943

(***47p***) »tovejsopladning«: en intelligent ***opladningsoperation***, hvor retningen af strømmen kan vendes, således at ***elektriciteten*** strømmer fra batteriet til den ladestander, det er tilsluttet

(***47q***) »normal ladestander«: ***en*** normal ladestander som defineret i artikel 2, nr. 31), i [forslaget til forordning om etablering af infrastruktur for alternative brændstoffer og om ophævelse af direktiv 2014/94/EU]

(47r) »lokalbatteri«: selvstændigt, genopladeligt batteri med en mærkekapacitet på mere end 50 kWh, som er egnet til installation og anvendelse i bolig-, erhvervs- eller industriområder, og som ejes i fællesskab af egenforbrugere af vedvarende energi eller en lokal sammenslutning af forbrugere af vedvarende energi

(47s) »aftale om køb af vedvarende energi«: en kontrakt, i henhold til hvilken en fysisk eller juridisk person indvilliger i at købe vedvarende energi direkte fra en producent, og som omfatter, men ikke er begrænset til, VE-elkøbsaftaler, aftaler om køb af vedvarende brint og aftaler om køb af vedvarende energi til opvarmning og køling

(47t) »aftale om køb af vedvarende energi til opvarmning og køling«: en aftale, hvorved en fysisk eller juridisk person indvilliger i at købe vedvarende energi til opvarmning og/eller køling direkte fra en producent

(47u) »aftale om køb af vedvarende brint«: en aftale, hvorved en fysisk eller juridisk person indvilliger i at købe vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, direkte fra en producent

(***47v***) »industri«: virksomheder og produkter, der falder ind under hovedafdeling B, C, F og J, hovedgruppe (63), i den statistiske nomenklatur for økonomiske aktiviteter (NACE rev. 2) ([23])

(***47w***) »ikkeenergimæssigt formål«: anvendelse af brændsel som råmateriale i en industriel proces i stedet for, at den anvendes til energiproduktion

(***47x***) »vedvarende brændstoffer«: biobrændstoffer, flydende biobrændsler, biomassebrændsler og vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse

([22]) Forslag til Kommissionens forordning om batterier og udtjente batterier, om ophævelse af direktiv 2006/66/EF og om ændring af forordning (EU) 2019/1020 (xxxx).

([23]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1893/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af den statistiske nomenklatur for økonomiske aktiviteter NACE rev. 2 og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3037/90 og visse EF-forordninger om bestemte statistiske områder (EUT L 393 af 30.12.2006, s. 1).

Onsdag den 14. september 2022

(47y) »energieffektivitet først«: energieffektivitet først som defineret i artikel 2, nr. 18), i forordning (EU) 2018/1999

(47z) »vedvarende offshorehybridaktiv«: et transmissionsanlæg, som både tilslutter offshoreproduktion af vedvarende energi og tilslutter to eller flere budområder

(47aa) »fjernvarme og fjernkøling baseret på vedvarende energi«: meget energieffektive fjernvarme- og fjernkølingssystemer, der kun gør brug af vedvarende energikilder

(47ab) »primær træbiomasse«: alt rundtømmer, der er fældet eller på anden måde høstet og fjernet. Det omfatter alt træ, der stammer fra fjernelser, dvs. de mængder, der fjernes fra skove, herunder træ, der er genvundet som følge af naturlig dødelighed og fra fældning og skovhugst. Det omfatter alt træ, der er fjernet med eller uden bark, herunder træ, der er fjernet i rund form, eller spaltet, groft tildannet eller i anden form, f.eks. grene, rødder, stubbe og knaster (når de er høstet), og træ, der er groft tildannet eller tilspidset. Dette omfatter ikke træbiomasse fra bæredygtige foranstaltninger til forebyggelse af skovbrande i højrisikoområder, hvor der er risiko for brande, træbiomasse fra trafiksikkerhedsforanstaltninger og træbiomasse udvundet fra skove, der er ramt af naturkatastrofer, aktive skadegørere eller sygdomme, for at forhindre deres spredning, samtidig med at træudvinding minimeres og biodiversiteten beskyttes, hvilket resulterer i mere forskelligartede og modstandsdygtige skove, og skal baseres på retningslinjer fra Kommissionen. **[ændring 42]**

(47ac) »vedvarende brint«: brint produceret ved elektrolyse af vand (i et elektrolyseanlæg drevet med elektricitet fra vedvarende kilder) eller ved reformering af biogas eller biokemisk omdannelse af biomasse, hvis dette er i overensstemmelse med bæredygtighedskriterierne i artikel 29 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001

(***47ad***) »plantageskov«: en plantet skov, der forvaltes intensivt, og som ved plantning og modenhed opfylder alle følgende kriterier: en eller to arter, ensartet aldersklasse og regelmæssig afstand. Det omfatter korte plantager til rotation af træ, fibre og energi og omfatter ikke skove, der er plantet med henblik på beskyttelse eller genopretning af økosystemer, samt skove, der er etableret ved plantning eller såning, og som ved deres modenhed ligner eller vil ligne naturligt regenererende skove

(***47ae***) »plantet skov«: skov, der overvejende består af træer, der er etableret ved plantning og/eller tilsåning, forudsat at de plantede eller sådede træer forventes at udgøre mere end 50 % af bestanden ved modenhed. Det omfatter lavskov fra træer, der oprindeligt blev plantet eller sået ▌

(47af) »osmotisk energi«: energi, produceret naturligt ved forskellen i saltkoncentration mellem to væsker, typisk fersk- og saltvand

(47ag) »systemeffektivitet«: et energisystem, der integrerer forskellige vedvarende energikilder omkostningseffektivt og maksimerer værdien af efterspørgselsfleksibilitet ved at optimere omstillingen til klimaneutralitet, målt i lavere omkostninger til systeminvesteringer og -drift, drivhusgasemissioner og brugen af fossile brændstoffer i det enkelte nationale energimiks

(47ah) »hybrid VE-kraftværk«: en kombination af to eller flere teknologier til produktion af vedvarende energi, som deler den samme nettilslutning og kan omfatte lagerkapacitet

(47ai) »samplaceret energilagringsprojekt«: projekt, der omfatter et energilagringsanlæg og et anlæg, der producerer vedvarende energi, og som er sammenkoblet via den samme nettilslutning

(47aj) »elektrisk køretøj med solpaneler«: et yderst energieffektivt motorkøretøj, der er udstyret med et drivaggregat, der kun indeholder ikkeperifere elektriske maskiner som energiomformer med et elektrisk genopladeligt energilagringssystem, der kan genoplades eksternt, og som er udstyret med solpaneler, der er integreret i køretøjet.« **[ændring 29]**

2) I artikel 3 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Medlemsstaterne sikrer i fællesskab, at andelen af energi fra vedvarende energikilder senest i 2030 udgør mindst ***45 %*** af Unionens endelige bruttoenergiforbrug

For at fremme produktion og anvendelse af vedvarende energi fra innovative teknologier for vedvarende energi og for at sikre Unionens industrielle konkurrenceevne fastsætter hver medlemsstat et vejledende mål om, at mindst 5 % af nyinstalleret kapacitet inden for vedvarende energi mellem den … [direktivets ikrafttræden] og 2030 skal være innovativ teknologi for vedvarende energi.

For at fremme yderligere udbredelse af elektricitet fra vedvarende energikilder og øge fleksibiliteten og balanceringstjenesterne fastsætter medlemsstaterne et vejledende mål for lagringsteknologier.

For at understøtte omkostningseffektiv opnåelse af det i første afsnit omhandlede mål og sikre systemeffektivitet fastsætter medlemsstaterne et vejledende nationalt minimumsmål for fleksibiliteten på efterspørgselssiden svarende til en nedbringelse af behovet i spidsbelastningsperioder med 5 % senest i 2030. Dette mål skal opnås ved at sikre fleksibilitet på efterspørgselssiden i alle slutbrugersektorer, herunder ved hjælp af bygningsrenovering og øget energieffektivitet, jf. direktiv (EU) …/… [det reviderede direktiv (EU) 2018/844] og direktiv (EU) …/… [det reviderede direktiv (EU) 2018/2002].

Medlemsstaterne angiver deres nationale mål for fleksibiliteten på efterspørgselssiden, herunder mellemliggende delmål, i de nationale målsætninger, der er fastsat i deres integrerede energi- og klimaplaner, med henblik på at øge systemfleksibiliteten i overensstemmelse med artikel 4, litra d), nr. 3), i forordning (EU) 2018/1999. Hvis det er nødvendigt, kan Kommissionen træffe supplerende foranstaltninger for at hjælpe medlemsstaterne med at opfylde deres mål.

Hver medlemsstat fastlægger i sin integrerede energi- og klimaplan i overensstemmelse med artikel 4, litra d), nr. 3), i forordning (EU) 2018/1999 de foranstaltninger, der er nødvendige for at opfylde de mål, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, andet og tredje afsnit.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at sikre, at energi fra biomasse produceres på en måde, der minimerer unødige forvridende virkninger på markedet for råmaterialer til biomasse og skadelige indvirkninger på biodiversiteten***, miljøet og klimaet***. Med henblik herpå skal de tage hensyn til affaldshierarkiet som fastsat i artikel 4 i direktiv 2008/98/EF og det kaskadeprincip, der er omhandlet i tredje afsnit.

Som led i de foranstaltninger, der er omhandlet i første afsnit, gælder følgende:

a) Medlemsstaterne yder ikke støtte til:

i) anvendelse af savkævler, finérkævler, stubbe og rødder til at producere energi

ii) produktion af vedvarende energi produceret ved affaldsforbrænding, hvis de i direktiv 2008/98/EF fastsatte forpligtelser vedrørende særskilt indsamling ***og affaldshierarkiet*** ikke er opfyldt

iii) praksis, der ikke er i overensstemmelse med den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i tredje afsnit.

Onsdag den 14. september 2022

b) Fra den 31. december 2026, og uden at det berører ***bestemmelserne i artikel 6 og*** forpligtelserne i første afsnit, yder medlemsstaterne ikke ny støtte til produktion af elektricitet fra skovbiomasse i rent elproducerende anlæg, medmindre den pågældende elektricitet opfylder mindst en af følgende betingelser:

i) den fremstilles i en region, der er identificeret i en territorial plan for retfærdig omstilling, der er godkendt af Kommissionen i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/… om oprettelse af Fonden for Retfærdig Omstilling på grund af dens afhængighed af faste fossile brændstoffer, og opfylder de relevante krav i artikel 29, ***nr.*** 11)

ii) den fremstilles ved anvendelse af CO_2-opsamling og -lagring fra biomasse og opfylder kravene i artikel 29, ***nr.*** 11), andet afsnit.

ii a) det produceres på anlæg, der allerede er i drift den… [datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden], for hvilke ændringer i retning af kraftvarmeproduktion ikke er mulige på grund af manglende infrastruktur og vilkårene for efterspørgslen og opfylder kravene i artikel 29, nr. 11), forudsat at medlemsstaterne underretter Kommissionen om anvendelsen af en sådan undtagelse og begrunder den med verificerede og ajourførte videnskabelige og tekniske oplysninger, og at Kommissionen godkender undtagelsen.

Senest et år efter [dette ændringsdirektivs ikrafttræden] vedtager Kommissionen en ***gennemførelsesretsakt*** om anvendelsen af kaskadeprincippet for ***skovbiomasse***, navnlig om, hvordan anvendelsen af rundtømmer af høj kvalitet til energiproduktion kan minimeres, med fokus på støtteordninger og under behørig hensyntagen til ***den højeste miljømæssige og økonomiske merværdi og*** særlige nationale forhold, ***herunder forebyggelse af naturbrande og efterskovning***.

Senest i 2026 forelægger Kommissionen en rapport om indvirkningen af medlemsstaternes støtteordninger for biomasse, herunder på biodiversiteten***, klimaet, miljøet*** og eventuelle markedsforvridninger, og vil vurdere ▌ støtteordninger for biomasse.«

c) Følgende indsættes som stk. 4 a:

»4a. Medlemsstaterne fastlægger en ramme, der kan omfatte støtteordninger og fremmer udbredelsen af VE-købsaftaler ***og samplacerede energilagringsprojekter samt aftaler om køb af vedvarende energi og aftaler om køb af vedvarende energi til opvarmning og køling***, der gør det muligt at anvende vedvarende ***energi*** på et niveau, der er i overensstemmelse med medlemsstatens nationale bidrag, jf. stk. 2, og i et tempo, der er i overensstemmelse med de vejledende forløbskurver, der er omhandlet i artikel 4, litra a), nr. 2), i forordning (EU) 2018/1999. Denne ramme skal navnlig tage hånd om de resterende hindringer, herunder hindringer i forbindelse med tilladelsesprocedurer, ***iværksættelsen af energifællesskaber og udviklingen af de nødvendige eltransmissionsnet, med henblik på at støtte*** en høj grad af forsyning af energi fra vedvarende energikilder. Ved udformningen af denne ramme tager medlemsstaterne hensyn til den yderligere elektricitet fra vedvarende energikilder ***og den lagringsinfrastruktur***, der er nødvendig for at opfylde efterspørgslen i transport-, industri-, bygge-, varme- og kølesektoren og til produktion af vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse.

I overensstemmelse med princippet om energieffektivitet først sikrer medlemsstaterne et fleksibelt forbrug, handel og oplagring af elektricitet fra vedvarende energikilder i disse slutanvendelsessektorer for at gøre det lettere at trænge ind på markedet på en omkostningseffektiv måde.

Medlemsstaterne kan medtage en sammenfattende redegørelse for politikkerne og foranstaltningerne i henhold til den befordrende ramme og en vurdering af gennemførelsen heraf i henholdsvis deres integrerede nationale energi- og klimaplaner og statusrapporter i overensstemmelse med forordning (EU) 2018/1999.«

(3) Artikel 7 ændres således:

-a) Stk. 1, litra c), første afsnit, affattes således:

»c) det endelige forbrug af energi fra vedvarende energikilder og brændstoffer i transportsektoren.«

a) Stk. 1, andet afsnit, affattes således:

»For så vidt angår første afsnit, litra a), b) eller c), tages gas og elektricitet fra vedvarende energikilder kun i betragtning én gang ved beregningen af andelen af det endelige bruttoenergiforbrug fra vedvarende energikilder. Energi produceret af vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, medregnes i den sektor — elektricitet, opvarmning og køling eller transport — hvor den forbruges. ***Hvis vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, forbruges i en anden medlemsstat end den, hvor de er produceret, skal den energi, der produceres ved anvendelse af vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, medregnes med 80 % af dens mængde i det land og den sektor, hvor den forbruges, og med 20 % af dens mængde i det land, hvor den produceres, medmindre andet er aftalt mellem de berørte medlemsstater. For at overvåge sådanne aftaler og undgå dobbelttælling skal Kommissionen underrettes om enhver sådan aftale, herunder de nøjagtige mængder af udbud og efterspørgsel, tidspunktet for overførslen og den dato, hvor ordningen træder i kraft. Kommissionen stiller oplysninger om de indgåede aftaler til rådighed, herunder deres tidsplan, mængde, pris og eventuelle yderligere betingelser.«***

aa) I stk. 1 indsættes følgende afsnit efter andet afsnit:

»Med henblik på de i artikel 15a, 22a, artikel 23, stk. 1, artikel 24, stk. 4, og artikel 25, stk. 1, fastsatte mål udgør vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, 100 % af deres mængde i det land, hvor de forbruges.«

b) Stk. 2, første afsnit, affattes således:

»Med henblik på stk. 1, første afsnit, litra a), beregnes det endelige bruttoforbrug af elektricitet fra vedvarende energikilder som mængden af elektricitet produceret i en medlemsstat fra vedvarende energikilder, inklusive elproduktion fra VE-egenforbrugere og VE-energifællesskaber og elektricitet fra vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, men eksklusive produktionen af elektricitet i pumpekraftværker, der anvender vand, der tidligere har været pumpet op til et højere niveau, samt elektricitet, der anvendes til produktion af vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse.«

c) Stk. 4, litra a), affattes således:

»a) Det endelige energiforbrug fra vedvarende energikilder i transportsektoren beregnes som summen af alle biobrændstoffer, biogas og vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og som forbruges i transportsektoren.«

(4) Artikel 9 ændres således:

a) Følgende stykke 1a indsættes:

»1a. ***Hver*** medlemsstat ***indgår samarbejdsaftaler om etablering af*** fælles ***projekter*** med en eller flere andre medlemsstater med henblik på produktion af vedvarende energi***, herunder vedvarende offshorehybridaktiver, således:***

a) senest den 31. december 2025 etablerer medlemsstater med et årligt elforbrug på 100 TWh eller derunder mindst to fælles projekter

Onsdag den 14. september 2022

b) senest i 2030 etablerer medlemsstater med et årligt elforbrug på mere end 100 TWh et tredje fælles projekt. ▌

Sådanne fælles projekter må ikke svare til de projekter af fælles interesse, der allerede er vedtaget i henhold til forordning (EU) 2022/869 ([1a]). Udpegningen af fælles projekter baseres på de behov, der er identificeret i de strategiske integrerede offshorenetudviklingsplaner på højt plan for hvert havområde og i den tiårige netudviklingsplan, men kan gå ud over disse behov og inddrage lokale og regionale myndigheder og private operatører.

Projekter, der finansieres med nationale bidrag inden for rammerne af Unionens finansieringsmekanisme for vedvarende energi som oprettet ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/1294 ([1]), ***vil blive taget i betragtning med henblik på opfyldelsen af de i første afsnit anførte krav for så vidt angår de medlemsstater, der er involveret i disse projekter.***

Medlemsstaterne bestræber sig på at sikre en rimelig fordeling af omkostninger og fordele ved fælles projekter. Med henblik herpå tages der hensyn til alle relevante omkostninger og fordele ved de fælles projekter i de relevante samarbejdsaftaler.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de i første afsnit omhandlede samarbejdsaftaler, herunder den dato, hvor projektet forventes at blive operationelt.

([1a]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/869 af 30. maj 2022 om retningslinjer for den transeuropæiske energiinfrastruktur, om ændring af forordning (EF) nr. 715/2009, (EU) 2019/942 og (EU) 2019/943 og af direktiv 2009/73/EF og (EU) 2019/944 og om ophævelse af forordning (EU) nr. 347/2013, EUT L 152 af 3.6.2022, s. 45.«

([1]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/1294 af 15. september 2020 om Unionens finansieringsmekanisme for vedvarende energi (EUT L 303 af 17.9.2020, s. 1).

b) Følgende indsættes som stk.

»7a. Medlemsstater, der grænser op til et havområde, samarbejder ***med henblik på*** i fællesskab ***og efter høring af interessenter*** at fastsætte den mængde vedvarende offshoreenergi, de planlægger at producere i dette havområde senest i 2050, med mellemliggende mål ***og forløbskurver for hvert havområde*** i 2030 og 2040 ***i overensstemmelse med forordning (EU) 2022/869. Hver medlemsstat angiver de mængder, den planlægger at opnå gennem offentlige udbud, med fokus på den tekniske og økonomiske gennemførlighed af netinfrastrukturen.***

Medlemsstaterne sikrer i fællesskab i deres samarbejdsaftaler, at deres planer er i overensstemmelse med opfyldelsen af målene i Kommissionens meddelelse af 19. november 2020 med titlen »En EU-strategi for udnyttelse af potentialet i offshore vedvarende energi med en klimaneutral fremtid for øje«, samtidig med at de overholder EU's miljølov og beskyttelsen af biodiversiteten, den marine biodiversitet, de særlige forhold og udviklingen i hver region, ***navnlig de aktiviteter, der allerede finder sted i det berørte områder, den mulige skade på miljøet,*** havområdets potentiale for vedvarende offshoreenergi og betydningen af at sikre den tilknyttede integrerede netplanlægning. Medlemsstaterne angiver denne mængde ***og det planlagte net*** i de ajourførte integrerede nationale energi- og klimaplaner, der forelægges i henhold til artikel 14 i forordning (EU) 2018/1999. ***Kommissionen kan træffe supplerende foranstaltninger for at støtte medlemsstaterne i deres bestræbelser på at tilpasse sig forløbskurverne for hvert havområde.***

Efter forelæggelsen af de ajourførte integrerede nationale energi- og klimaplaner vurderer Kommissionen, om der er uoverensstemmelser mellem medlemsstaternes potentielle mængde vedvarende offshoreenergikilder og den mængde vedvarende offshoreenergi, der er lagt planer for frem mod 2030, 2040 og 2050. Hvor det er relevant, træffer Kommissionen yderligere foranstaltninger for at mindske disse uoverensstemmelser.

Medlemsstater, der grænser op til et havområde, definerer i fællesskab den passende plads til offshoreprojekter vedrørende vedvarende energi og tildeler denne plads i deres maritime fysiske planer, samtidig med at de sikrer en tilgang med stærk offentlig deltagelse, således at synspunkterne hos alle interessenter og berørte kystsamfund samt virkningerne for de aktiviteter, der allerede finder sted i de berørte områder, tages i betragtning.

For at lette udstedelsen af tilladelser til fælles offshoreprojekter vedrørende vedvarende energi skal medlemsstaterne mindske kompleksiteten og øge effektiviteten og gennemsigtigheden af tilladelsesprocessen og styrke deres indbyrdes samarbejde, herunder, hvor det er relevant, ved at oprette et enkelt kontaktpunkt (»one-stop-shop«) for hver prioriteret offshorenetkorridor.

For at fremme bred offentlig accept sikrer medlemsstaterne, at det er muligt at inkludere VE-fællesskaber i fælles samarbejdsprojekter vedrørende vedvarende offshoreenergi.«

(5) Artikel 15 ændres således:

-a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

a) Første afsnit affattes således:

»Medlemsstaterne sikrer, at eventuelle nationale regler om godkendelse-, certificerings- og licensprocedurer, der anvendes på anlæg, heriblandt hybride VE-kraftværker, og tilknyttede transmissions- og distributionsnet til produktion af elektricitet, opvarmning eller køling fra vedvarende energikilder, og på processen for forarbejdning af biomasse til biobrændstoffer, flydende biobrændsler, biomassebrændsler eller andre energiprodukter og til vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, er forholdsmæssige og nødvendige og bidrager til gennemførelse af princippet om energieffektivitet først.«

-aa) Andet afsnit ændres således:

i) Litra a) affattes således:

»a) alle administrative procedurer, herunder på regionalt og kommunalt plan, strømlines og fremskyndes på det rette administrative niveau, og at der fastsættes forudsigelige tidsrammer for procedurerne som omhandlet i første afsnit«

ii) Litra c) og d) affattes således:

»c) alle administrative omkostninger, der betales af forbrugere, planlæggere, arkitekter, entreprenører og udstyrs- og systeminstallatører er gennemsigtige og omkostningsrelaterede, samt

d) der opstilles forenklede og mindre byrdefulde godkendelsesprocedurer, herunder en procedure for simpel underretning og fælles kontaktpunkter, for decentrale anlæg og for produktion og lagring af energi fra vedvarende energikilder.«

a) Afsnit 2 affattes således:

»2. Medlemsstaterne definerer klart eventuelle tekniske specifikationer, der skal opfyldes af udstyr og systemer til vedvarende energi, for at de kan være omfattet af støtteordninger ***og støtteberettigede i forbindelse med offentlige udbud***. Hvis der findes ***reguleringsmæssige eller*** harmoniserede europæiske standarder, herunder tekniske referencesystemer opstillet af europæiske standardiseringsorganisationer, skal de tekniske specifikationer bygge på disse standarder. ***Reguleringsmæssige og*** harmoniserede standarder, hvis referencer er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* til støtte for europæisk lovgivning***, herunder f.eks. forordning (EU) 2017/1369 eller direktiv 2009/125/EF***, har forrang. I mangel heraf anvendes andre harmoniserede standarder og europæiske standarder i nævnte rækkefølge. Sådanne tekniske specifikationer må ikke foreskrive, hvor udstyret og systemerne skal certificeres, og må ikke hindre det indre markeds korrekte funktion.«

Onsdag den 14. september 2022

aa) Stk. 3 affattes således:

»3. Medlemsstaterne sikrer, at deres kompetente myndigheder på nationalt, regionalt og lokalt niveau indfører bestemmelser om integration og udbredelse af vedvarende energi, herunder til VE-egetforbrug og VE-fællesskaber, og anvendelse af uundgåelig overskudsvarme og -kulde i forbindelse med planlægning, herunder tidlig fysisk planlægning, udformning, opførelse og renovering af byinfrastruktur, industri-, forretnings- eller beboelseskvarterer og energi- og transportinfrastruktur, herunder elektricitet, fjernvarme og fjernkøling, naturgas og alternative brændselsnet. Medlemsstaterne tilskynder navnlig lokale og regionale administrative organer til at medtage opvarmning og køling fra vedvarende energikilder i planlægningen af byinfrastruktur, hvor det er hensigtsmæssigt, og høre netoperatørerne for at afspejle indvirkningen af programmer for energieffektivitet og efterspørgselsreaktion samt specifikke bestemmelser om VE-egetforbrug og VE-fællesskaber på operatørernes planer for infrastrukturudvikling.«

b) Stk. 4, 5, 6, og 7 udgår.

c) Stk. 8 affattes således:

»8. Medlemsstaterne vurderer de lovgivningsmæssige og administrative hindringer for langfristede ***aftaler om køb af vedvarende energi, herunder aftaler om køb af elektricitet fra vedvarende energikilder, aftaler om køb af vedvarende energi til opvarmning og køling og aftaler om køb af vedvarende brint, samplacerede energilagringsprojekter samt grænseoverskridende projekter.*** ▌

De ▌ fjerner ***hindringer på nationalt og grænseoverskridende plan for deres udvikling, såsom*** hindringer ***for tilladelser, f.eks. for energiintensive industrier og SMV'er samt andre mindre aktører og kommuner***, og letter udbredelsen af sådanne aftaler, herunder ved at undersøge, hvordan de finansielle risici, der er forbundet med dem, kan reduceres, navnlig ved at anvende kreditgarantier. Medlemsstaterne sikrer, at disse aftaler ikke er omfattet af nogen form for uforholdsmæssige eller diskriminerende procedurer eller ***nogen form for*** gebyrer ***eller afgifter***, og at eventuelle tilknyttede oprindelsesgarantier kan overføres til køberen af den vedvarende energi i henhold til ***aftalen om køb af vedvarende energi***.

Medlemsstaterne beskriver deres politikker og foranstaltninger til fremme af udbredelsen af aftaler om køb af vedvarende energi i deres integrerede nationale energi- og klimaplaner, jf. artikel 3 og 14 i forordning (EU) 2018/1999, og statusrapporter, der forelægges i henhold til nævnte forordnings artikel 17. De skal også i disse rapporter give en indikation af den mængde vedvarende elproduktion, der understøttes af ***de forskellige typer aftaler om køb af vedvarende energi***.

Medlemsstaterne sikrer, at ansøgerne kan fremsende alle relevante dokumenter i digital form. Hvis en ansøger gør brug af den digitale ansøgningsmetode, skal hele processen med udstedelse af tilladelser, herunder de interne administrative procedurer, gennemføres digitalt. Medlemsstaterne sikrer desuden, at procedurerne i forbindelse med offentlige høringer og offentlig deltagelse digitaliseres.«

d) Følgende indsættes som stk. 9:

»9. Senest … [et år efter dette ændringsdirektivs ikrafttræden] reviderer Kommissionen ***retningslinjer til medlemsstaterne vedrørende praksis med hensyn til tilladelser med henblik på at fremskynde og forenkle proceduren for nye projekter og repoweringprojekter. Disse retningslinjer skal indeholde anbefalinger til, hvordan*** reglerne om administrative procedurer i artikel 15 og 17 ***sammen med*** deres anvendelse ***på opvarmning, køling og kraftvarmeproduktion baseret på vedvarende energi skal gennemføres og anvendes, og en række centrale resultatindikatorer (KPI'er), som skal gøre det muligt at gennemføre en gennemsigtig vurdering og overvågning af både fremskridt og effektivitet***.

Til dette formål gennemfører Kommissionen de fornødne høringer af bl.a. relevante aktører. Retningslinjerne skal desuden omfatte oplysninger om de digitale og menneskelige ressourcer hos de myndigheder, der udsteder tilladelser, effektive fælles kontaktpunkter, fysisk planlægning, begrænsninger for den militære og civile luftfart, retlige procedurer, civil konfliktløsning og mægling m.m., justering og omarbejdning af lovgivning om udvinding og geologiske aktiviteter samt sikring af tilstrækkelig teknisk kapacitet til at varetage disse opgaver.

Medlemsstaterne forelægger en vurdering af deres tilladelsesproces og de forbedringsforanstaltninger, der skal træffes i henhold til retningslinjerne i den ajourførte integrerede nationale energi- og klimaplan, der er omhandlet i artikel 14, stk. 2, i forordning (EU) 2018/199, i overensstemmelse med den procedure og den tidsplan, der er fastsat i nævnte artikel.

Kommissionen vurderer de korrigerende foranstaltninger i planerne og vurderer hver enkelt medlemsstats resultater med hensyn til de centrale resultatindikatorer. Vurderingen gøres offentligt tilgængelig.

I mangel af fremskridt kan Kommissionen træffe yderligere foranstaltninger for at hjælpe medlemsstaterne ***med gennemførelsen og bistå dem med at reformere og strømline deres procedurer for udstedelse af tilladelser.***«

(6) Følgende indsættes som artikel 15a:

»Artikel 15a

Integration af vedvarende energi i bygninger

1. For at fremme produktionen og anvendelsen af vedvarende energi ***samt overskudsvarme og -kulde*** i byggesektoren***, der er produceret på stedet eller i nærheden, herunder fra nettet,*** fastsætter medlemsstaterne et vejledende mål for andelen af vedvarende energikilder og spildvarme i det endelige energiforbrug i deres bygningssektor i 2030, som er i overensstemmelse med et vejledende mål om, at andelen af energi fra vedvarende energikilder ***og uundgåelig overskudsvarme og -kulde spildvarme*** i bygningssektoren skal udgøre mindst 49 % af Unionens endelige energiforbrug i 2030. ***Medlemsstater, der ikke udtrykkeligt prissætter kulstof i byggesektoren gennem et afgifts- eller emissionshandelssystem, eller medlemsstater, der midlertidigt fravælger det nye europæiske emissionshandelssystem for bygninger og transport, skal fastsætte en højere vejledende andel af vedvarende energikilder.*** Det nationale ***vejledende*** mål udtrykkes i andelen af det nationale endelige energiforbrug og beregnes i overensstemmelse med metoden i artikel 7 ***og kan i beregningen af andelen af det endelige forbrug omfatte elektriciteten fra vedvarende kilder, der omfatter egetforbrug, energifællesskaber, andelen af vedvarende energi i energimikset og den uundgåelige overskudsvarme og -kulde***. Medlemsstaterne angiver deres mål i de ajourførte integrerede nationale energi- og klimaplaner, der forelægges i henhold til artikel 14 i forordning (EU) 2018/1999, samt oplysninger om, hvordan de agter at nå dette mål.

Medlemsstaterne kan medregne højst 20 % overskudsvarme og -kulde i målet i første afsnit. Hvis de beslutter at gøre dette, øges målet med halvdelen af den anvendte procentdel af overskudsvarme og -kulde til en øvre grænse på 54 %.

2. Medlemsstaterne indfører foranstaltninger i deres byggeforskrifter og reglementer og, hvor det er relevant, i deres støtteordninger for at øge andelen af elektricitet, opvarmning og køling fra vedvarende energikilder***, som både produceres på stedet og kommer fra nettet,*** i bygningsmassen, herunder nationale foranstaltninger vedrørende væsentlige stigninger i egetforbruget af vedvarende energi, VE-fællesskaber, ***lokal deling af vedvarende energi*** og lokal energilagring***, intelligent ladning og tovejsopladning, andre fleksibilitetstjenester, såsom prisfleksibelt elforbrug*** og kombineret med energieffektivitetsforbedringer vedrørende ***højeffektiv*** kraftvarmeproduktion og passiv-, næsten nulenergi- og nulenergibygninger***, under hensyntagen til innovative teknologier***.

For at opnå den vejledende andel af vedvarende ***energikilder***, der er fastsat i stk. 1, kræver medlemsstaterne i deres byggeforskrifter og reglementer og, hvor det er relevant, i deres støtteordninger eller på andre måder med tilsvarende virkning, at der anvendes minimumsniveauer for energi fra vedvarende energikilder***, som både produceres på stedet og kommer fra nettet,*** i ***nye*** bygninger ***og i eksisterende bygninger, der skal renoveres***, i overensstemmelse med bestemmelserne i direktiv 2010/31/EU***, og hvor dette er økonomisk, teknisk og funktionelt muligt***. Medlemsstaterne tillader, at disse minimumsniveauer opfyldes, bl.a. gennem effektiv fjernvarme og fjernkøling.

Onsdag den 14. september 2022

For eksisterende bygninger finder første afsnit anvendelse på de væbnede styrker, dog kun i det omfang dets anvendelse ikke er i modstrid med karakteren af og det primære formål med de væbnede styrkers aktiviteter, og med undtagelse af materiel, der udelukkende anvendes til militære formål.

3. Medlemsstaterne sikrer, at offentlige bygninger på nationalt, regionalt og lokalt plan danner forbillede med hensyn til andelen af anvendt vedvarende energi i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 9 i direktiv 2010/31/EU og artikel 5 i direktiv 2012/27/EU. Medlemsstaterne kan bl.a. tillade, at denne forpligtelse opfyldes ved at bestemme, at taget ***og andre kompatible overflader og underlag*** på offentlige bygninger eller blandede privat-offentlige bygninger kan anvendes af tredjeparter til installation af anlæg, der producerer energi fra vedvarende energikilder.

Medlemsstaterne fremmer samarbejde mellem lokale myndigheder og VE-fællesskaber inden for bygningssektoren, navnlig gennem anvendelsen af offentlige indkøb. Denne støtte skal angives i medlemsstaternes nationale bygningsrenoveringsplaner i henhold til artikel 3 i [direktivet om bygningers energimæssige ydeevne].

4. For at nå op på den vejledende andel af vedvarende energi, der er fastsat i stk. 1, fremmer medlemsstaterne anvendelsen af systemer og udstyr til vedvarende opvarmning og køling***, herunder innovative teknologier i den givne lokale sammenhæng, såsom intelligente og vedvarende elbaserede systemer og udstyr til opvarmning og køling, hvor det er relevant sammen med intelligent håndtering af alle decentraliserede energikilder til bygninger via bygningsenergistyringssystemer, der kan interagere med energinettet***. Med henblik herpå anvender medlemsstaterne alle passende foranstaltninger, værktøjer og incitamenter, herunder bl.a. energimærker, der er udviklet i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1369 ([1]), energiattester i henhold til direktiv 2010/31/EU eller andre relevante certifikater eller standarder, der er udviklet på nationalt plan eller EU-plan, og sikrer, at der er tilstrækkelig information og rådgivning***, herunder ved hjælp af centrale knudepunkter,*** om vedvarende, yderst energieffektive alternativer samt eventuelle finansielle instrumenter og incitamenter til rådighed i tilfælde af udskiftning, med henblik på at fremme en øget udskiftningsrate for gamle systemer til opvarmning ***og køling*** og øget omstilling til løsninger baseret på vedvarende energi.«

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1369 af 4. juli 2017 om opstilling af rammer for energimærkning og om ophævelse af direktiv 2010/30/EU (EUT L 198 af 28.7.2017, s. 1).

(7) ▌Artikel 18 ***ændres således***:

a) Stk. 3 og 4 affattes således:

»3. Medlemsstaterne sikrer, at der findes certificeringsordninger ***eller tilsvarende nationale kvalifikationsordninger*** for installatører og designere af alle former for opvarmnings- og kølingssystemer baseret på vedvarende energikilder i bygninger, industri og landbrug og for installatører ***af anden teknologi for vedvarende energi, lagring og efterspørgselsreaktionsteknologier, herunder ladestandere***. Disse ordninger kan efter behov tage hensyn til eksisterende ordninger og strukturer og skal være baseret på de kriterier, der er fastlagt i bilag IV. Hver medlemsstat ***verificerer anerkendelsen*** af de certificeringer, der er givet af andre medlemsstater i overensstemmelse med disse kriterier.

Senest den 31. december 2023 og derefter hvert tredje år vurderer medlemsstaterne forholdet mellem antallet af tilgængelige og antallet af nødvendige uddannede og kvalificerede installatører og fremsætter, hvor det er relevant, anbefalinger med henblik på at afhjælpe eventuelle mangler. Disse vurderinger og anbefalingerne gøres offentligt tilgængelige.

Medlemsstaterne ***fastsætter betingelser, herunder ved hjælp af efteruddannelses- og omskolingsstrategier, for at*** sikre, at ***et tilstrækkeligt antal*** uddannede og kvalificerede installatører***, jf. stk. 3,*** er til rådighed ▌til at understøtte væksten i opvarmning og køling baseret på vedvarende energikilder, der kræves for at bidrage til den årlige stigning i andelen af vedvarende energi i varme- og kølesektoren, jf. artikel 23, ***og til målene for vedvarende energi i bygninger som fastsat i artikel 15a, i industrisektoren som fastsat i artikel 22a og i transportsektoren som fastsat i artikel 25 og for at bidrage til at nå det overordnede mål, der er fastsat i artikel 3.***

For at opnå et tilstrækkeligt antal installatører og designere sikrer medlemsstaterne, ***forudsat at de er forenelige med de nationale kvalifikations- og certificeringsordninger,*** at der findes tilstrækkelige uddannelsesprogrammer, der fører til udstedelse af et certifikat eller et kvalifikationsbevis, som omfatter vedvarende opvarmnings- og kølingsteknologier, og de seneste innovative løsninger. Medlemsstaterne iværksætter foranstaltninger til fremme af deltagelse i sådanne programmer, navnlig for små og mellemstore virksomheder og selvstændige ***samt til at sikre kønsbalance og navnlig målrette indsatsen mod underrepræsenterede mindretal***. Medlemsstaterne kan indgå frivillige aftaler med de relevante teknologiudbydere og -leverandører***, forudsat at disse aftaler er forenelige med allerede eksisterende uddannelses- og kvalifikationsordninger,*** med henblik på at uddanne et tilstrækkeligt antal installatører, hvilket kan være baseret på skøn over salget, i de seneste innovative løsninger og teknologier, der findes på markedet.

Medlemsstaterne beskriver deres politikker og foranstaltninger til fremme af effektiv og inklusiv uddannelse, omskoling og opkvalificering af høj kvalitet af arbejdstagere inden for vedvarende energi i deres integrerede nationale energi- og klimaplaner, jf. artikel 3 og 14 i forordning (EU) 2018/1999, og statusrapporter, der forelægges i henhold til nævnte forordnings artikel 17.

4. Medlemsstaterne stiller oplysninger om de certificeringsordninger ***eller tilsvarende nationale kvalificeringsordninger***, der er omhandlet i stk. 3, til rådighed for offentligheden. Medlemsstaterne ***stiller på en let tilgængelig og gennemsigtig måde også*** en ***regelmæssigt ajourført*** liste over installatører, der er kvalificerede eller certificerede i overensstemmelse med stk. 3, ▌ til rådighed for offentligheden.«

b) Følgende stk. 3 tilføjes:

»6a. Foranstaltninger, der træffes i henhold til denne artikel, berører ikke foranstaltninger, der træffes i henhold til direktiv (EU) …/… [energieffektivitetsdirektivet] og (EU) …/… [EPBD].«

(8) Artikel 19 ændres således:

-a) Stk. 1 affattes således:

»1. For over for slutkunden at påvise oprindelsen af energi fra vedvarende energikilder i en energileverandørs energimiks og i den energi, som leveres til forbrugere i henhold til kontrakter, som markedsføres med henvisning til forbrug af energi fra vedvarende energikilder, sikrer medlemsstaterne, at oprindelsen af energi fra vedvarende energikilder kan garanteres som sådan i den i dette direktiv anvendte betydning efter objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier.«

a) I stk. 2 foretages følgende ændringer:

i) Første afsnit affattes således:

»Til dette formål sikrer medlemsstaterne, at en oprindelsesgaranti udstedes som svar på en anmodning fra en producent af energi fra vedvarende kilder. Medlemsstaterne ***indfører et ensartet system for*** oprindelsesgarantier for ***vedvarende brint***.

Medlemsstaterne kan med henblik på at tage oprindelsesgarantiens markedsværdi i betragtning beslutte ikke at udstede en sådan oprindelsesgaranti til en producent, som modtager finansiel støtte fra en støtteordning.

Kommissionen indfører supplerende oplysninger for oprindelsesgarantier, samtidig med at dobbelttælling undgås.

I forbindelse med udstedelsen af oprindelsesgarantier kan der gælde en minimumskapacitetsgrænse. En oprindelsesgaranti skal være ▌1 MWh ***med mulighed for at udstede brøkdele heraf. De skal være behørigt standardiseret gennem den europæiske standard CEN-EN16325 og udstedes efter anmodning fra en energiproducent, forudsat at dette ikke fører til dobbelttælling. Der bør indføres en forenklede registreringsprocesser og lavere registreringsgebyrer for mindre anlæg på under 50 kW og for VE-fællesskaber. Oprindelsesgarantier kan udstedes for flere små anlæg, der er samlet under ét.***

Der udstedes ikke mere end én oprindelsesgaranti for hver produceret energienhed***, og den enkelte energienhed tages kun i betragtning én gang***.«

i***a***) ***Andet*** afsnit udgår.

(ib) Fjerde afsnit, litra c), affattes således:

»c) hvor oprindelsesgarantierne ikke udstedes direkte til producenten, men til en leverandør eller forbruger, der køber energien enten i et konkurrencepræget miljø eller i en langsigtet VE-elkøbsaftale«

ii) Femte afsnit udgår.

aa) Stk. 3 affattes således:

»3. Med henblik på stk. 1 er oprindelsesgarantier gyldige for transaktioner i 12 måneder efter produktionen af den pågældende energienhed. Medlemsstaterne sikrer, at alle oprindelsesgarantier, som ikke er blevet annulleret, udløber senest 18 måneder efter produktionen af energienheden. Medlemsstaterne medtager udløbne oprindelsesgarantier i beregningen af deres restenergimiks.«

ab) Stk. 4 affattes således:

»4. Med henblik på videregivelse af oplysninger som omhandlet i stk. 8 og 13 sikrer medlemsstaterne, at energiselskaber annullerer oprindelsesgarantierne senest seks måneder efter udløbet af oprindelsesgarantiens gyldighed. Desuden sikrer medlemsstaterne senest [et år efter dette ændringsdirektivs ikrafttræden], at dataene om deres restenergimix offentliggøres på årsbasis.«

ac) Stk. 7, første afsnit, ændres således:

i) Litra a) affattes således:

»a) den energikilde, fra hvilken energien er produceret, og begyndelses- og afslutningsdatoerne så tæt på realtid som muligt med henblik på at nå frem til produktionsintervaller på højst en time«

ii) Punkt c) erstattes af følgende:

»c) navn, beliggenhed, budområde for elektricitet, type og kapacitet for det anlæg, hvor energien er produceret«

iii) Følgende numre tilføjes:

»g) drivhusgasemissioner i hele den garanterede energis livscyklus i overensstemmelse med ISO-standard 14067:2018

h) forbedret tidsgranularitet

i) lokaliseringsmatchning«

b) stk. 8 ▌affattes således:

»Hvor det kræves af en elektricitetsleverandør, at vedkommende påviser ***oprindelsen*** af energi fra vedvarende energikilder i sit energimiks med henblik på artikel 3, stk. 9, litra a), i direktiv 2009/72/EF, skal vedkommende gøre dette ved at anvende oprindelsesgarantien, bortset fra den andel i vedkommendes energimiks, der svarer til eventuelle ikkesporede kommercielle tilbud, for hvilke leverandøren kan anvende restmikset.

Hvor det kræves af en gasleverandør, at vedkommende påviser oprindelsen af energi fra vedvarende energikilder i sit energimiks med henblik på bilag I, afdeling 5 i direktiv (EU) …/… [om fælles regler for de indre markeder for vedvarende gas, naturgas og brint som foreslået i COM(2021)0803], skal vedkommende gøre dette ved at anvende oprindelsesgarantien, bortset fra den andel i vedkommendes energimiks, der svarer til eventuelle ikkesporede kommercielle tilbud, for hvilke leverandøren kan anvende restmikset.

Hvor medlemsstaterne har sørget for oprindelsesgarantier for andre former for energi, skal leverandørerne med henblik på videregivelse anvende den samme type oprindelsesgarantier som den leverede energi. Når kunden forbruger gas fra et brint- eller naturgasnet, kan medlemsstaterne desuden sikre, at de annullerede oprindelsesgarantier svarer til de relevante netegenskaber. Tilsvarende kan oprindelsesgarantier, der er oprettet i henhold til artikel 14, stk. 10, i direktiv 2012/27/EU, anvendes til at underbygge et eventuelt krav om at påvise mængden af elektricitet fra højeffektiv kraftvarmeproduktion. Med henblik på nærværende artikels stk. 2 kan der, når elektricitet er genereret fra højeffektiv kraftvarmeproduktion med anvendelse af vedvarende energikilder, kun udstedes én oprindelsesgaranti, der præciserer begge karakteristika.«

ba) Stk. 9 affattes således:

»9. Medlemsstaterne anerkender oprindelsesgarantier, der er udstedt af andre medlemsstater i overensstemmelse med dette direktiv, udelukkende som dokumentation for de elementer, der er anført i stk. 1 og stk. 7, første afsnit, litra a)-i). En medlemsstat kan kun afslå at anerkende en oprindelsesgaranti, hvor den har begrundet tvivl om dens nøjagtighed, pålidelighed eller korrekthed. Medlemsstaten underretter Kommissionen om et sådant afslag og begrundelsen herfor.«

bb) Stk. 11 affattes således:

»11. Medlemsstaterne må ikke anerkende oprindelsesgarantier, der er udstedt af et tredjeland, medmindre Unionen har indgået en aftale med det pågældende tredjeland om gensidig anerkendelse af oprindelsesgarantier udstedt i Unionen og kompatible oprindelsesgarantiordninger, der er etableret i dette tredjeland, og kun hvor energi importeres og eksporteres direkte. Kommissionen udsteder retningslinjer, der præciserer EU-kravene til anerkendelse af oprindelsesgarantier, der er udstedt af et tredjeland, herunder de underliggende tilknyttede forvaltningsbetingelser, med henblik på at strømline og fremskynde indgåelsen af sådanne aftaler med tredjelande.

Senest … [et år efter dette ændringsdirektivs ikrafttræden] udsteder Kommissionen retningslinjer for de relevante garantier i forbindelse med grænseoverskridende overførsler.«

bc) Stk. 13 affattes således:

»13. Kommissionen vedtager senest den 30. juni 2025 en rapport med en vurdering af mulighederne for at indføre et EU-dækkende grønt mærke med henblik på at fremme anvendelsen af vedvarende energi fra nye anlæg. Leverandørerne anvender oplysningerne i oprindelsesgarantier til at påvise overholdelsen af kravene vedrørende et sådant mærke.«

bd) Følgende stk. 3 tilføjes:

»13a. Kommissionen overvåger oprindelsesgarantisystemets funktion og vurderer senest den 30. juni 2025 balancen mellem udbud og efterspørgsel efter oprindelsesgarantier på markedet og identificerer i tilfælde af ubalancer relevante faktorer, der påvirker udbud og efterspørgsel, og foreslår foranstaltninger, der afhjælper eventuelle strukturelle ubalancer med henblik på at støtte markederne i at fokusere på nye anlæg til vedvarende energi.«

Onsdag den 14. september 2022

(9) Artikel 20, stk. 3, affattes således:

»3. Som resultat af deres vurdering, der er indeholdt i de integrerede nationale energi- og klimaplaner i overensstemmelse med bilag I til forordning (EU) 2018/1999 om nødvendigheden af at opbygge ny ***eller modernisere eksisterende*** infrastruktur for fjernvarme og fjernkøling fra vedvarende energikilder med henblik på at nå det EU-mål, der er fastsat i dette direktivs artikel 3, stk. 1, tager medlemsstaterne ***i overensstemmelse med princippet om energieffektivitet først,*** hvor det er relevant, de nødvendige skridt til at udvikle en effektiv fjernvarme- og fjernkølingsinfrastruktur, der fremmer opvarmning og køling fra vedvarende energikilder, ▌ ***i kombination med termisk energilagring, systemer for efterspørgselsreaktion og el-til-varme-installationer***.

3a. I overensstemmelse med den relevante elmarkedslov træffer medlemsstaterne, hvor det er relevant, de nødvendige foranstaltninger til at integrere intermitterende elektricitet fra vedvarende energikilder i nettet, samtidig med at de sikrer netstabilitet og forsyningssikkerhed.«

(10) Følgende indsættes som artikel 20a:

»*Artikel 20a*

Fremme af systemintegration af elektricitet fra vedvarende energikilder

"1. Medlemsstaterne pålægger transmissionssystemoperatører og***, hvis det er teknisk muligt,*** distributionssystemoperatører på deres område at stille oplysninger til rådighed om andelen af elektricitet fra vedvarende energikilder og indholdet af drivhusgasemissioner i den elektricitet, der leveres i hvert budområde, så nøjagtigt som muligt og så tæt på realtid som muligt, men i tidsintervaller på højst en time, om muligt med prognoser. ***Medlemsstaterne sikrer, at distributionssystemoperatørerne har adgang til de nødvendige data. Hvis de i henhold til national lovgivning ikke har adgang til alle nødvendige oplysninger, anvender de det eksisterende dataindberetningssystem under ENTSO-E i overensstemmelse med bestemmelserne i direktiv 2019/944. Transmissionssystemoperatører og distributionssystemoperatører er dog ikke ansvarlige for fejl i forbindelse med prognoser, skøn eller beregninger som følge af eksterne omstændigheder. Medlemsstaterne tilskynder til opgraderinger af intelligente net for bedre at kunne overvåge netbalancen og stille realtidsoplysninger til rådighed.***

Distributionssystemoperatører bør, hvis det er teknisk muligt, også stille anonymiserede og aggregerede data om potentialet for efterspørgselsreaktion og den vedvarende elektricitet, der produceres af egenforbrugere og VE-fællesskaber, og som tilføres nettet, til rådighed.

1a. De i stk. 1 omhandlede oplysninger og data stilles digitalt til rådighed på en måde, der sikrer ***interoperabilitet baseret på harmoniserede dataformater og standardiserede datasæt***, der kan anvendes af deltagere på elektricitetsmarkedet, aggregatorer, forbrugere og slutbrugere ***på en ikkediskriminerende måde*** og kan læses af elektroniske kommunikationsenheder ▌.

2. Ud over kravene i [forslaget til forordning om batterier og udtjente batterier, om ophævelse af direktiv 2006/66/EF og om ændring af forordning (EU) 2019/1020] ***vedtager*** medlemsstaterne ***foranstaltninger, der indeholder krav om***, at producenter af husholdnings- og industribatterier giver batteriejere og -brugere samt tredjeparter, der handler på deres vegne ***med udtrykkeligt samtykke og i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i forordning (EU) 2016/679***, såsom byggeenergistyringsvirksomheder og deltagere på elektricitetsmarkedet, adgang i realtid til grundlæggende oplysninger om batteristyringssystemet, herunder batterikapacitet, sundhedstilstand, ladetilstand og strømsætpunkt, på ikkediskriminerende vilkår og ***uden omkostninger***.

Senest … [6 måneder efter direktivets ikrafttræden] vedtager medlemsstaterne ***foranstaltninger, hvori det kræves***, at køretøjsfabrikanter stiller køretøjsintegrerede data om batteriets sundhedstilstand, batteriets ladetilstand, batteriets strømsætpunkt ***og*** batterikapacitet ▌ til rådighed i realtid for ejere og brugere af elektriske køretøjer samt for tredjeparter, der ***med udtrykkeligt samtykke*** handler på ejernes og brugernes vegne, såsom deltagere på elektricitetsmarkedet og udbydere af elektromobilitetstjenester, på ikkediskriminerende vilkår og uden omkostninger ***for ejere og brugere af batterier samt enheder, der handler på deres vegne,*** ud over de yderligere krav, der gælder i henhold til forordningen om typegodkendelse og markedsovervågning***, og i fuld overensstemmelse med de relevante bestemmelser i forordning (EU) 2016/679***. ***I overensstemmelse med batteriforordningen deles datasæt som »read-only«, således at tredjeparter ikke kan ændre dataparametrene.***

Medlemsstaterne sikrer, at producenter af intelligente opvarmnings- og afkølingssystemer, termiske energilagringsenheder og andre intelligente enheder, der gør det nemmere for forbrugerne at levere et fleksibelt elforbrug til energisystemet, giver mulighed for realtidsadgang til data, der på en ikkediskriminerende måde og uden omkostninger er relevante for et fleksibelt elforbrug for brugerne og for tredjeparter, der handler på ejernes og brugernes vegne med udtrykkeligt samtykke og i overensstemmelse med de relevante bestemmelser som fastsat i forordning (EU) 2016/679.

3. Ud over kravene i [forslaget til forordning om etablering af infrastruktur for alternative brændstoffer og om ophævelse af direktiv 2014/94/EU] sikrer medlemsstaterne, at ikkeoffentligt tilgængelige normale ladestandere, der er installeret på deres område fra [gennemførelsesfristen for dette ændringsdirektiv], kan understøtte intelligente opladningsfunktioner ***og grænseflader med intelligente målesystemer*** og, hvor det er relevant, på grundlag af den regulerende myndigheds vurdering, funktioner for tovejsopladning ***som fastsat i artikel 14, stk. 4., i forordning [forordningen om infrastruktur for alternative brændstoffer] og vurderet af de regulerende myndigheder med hensyn til dens potentielle bidrag***.

4. Medlemsstaterne sikrer, at ***alle metoder til fremstilling af elektricitet, herunder elproduktionsenheder fra vedvarende energikilder, er involveret i leveringen af system- og balanceringstjenester. Medlemsstaterne sikrer endvidere***, at de nationale rammebestemmelser ikke diskriminerer mod deltagelse på elektricitetsmarkederne, herunder håndtering af kapacitetsbegrænsninger og levering af fleksibilitets- og balanceringstjenester ***til elnettene og fjernvarme- og fjernkølenet, energilagring og fleksibilitetsudbydere***, især små eller mobile systemer såsom ***fællesskabsbatterier*** og elektriske køretøjer ***samt decentraliserede energikilder med en kapacitet på under 1 MW, som deltager i systemet, termiske energilagringsenheder, el-til-gas-teknologier, varmepumper og andre teknologier, der kan give fleksibilitet***, både direkte og gennem aggregering. ***Medlemsstaterne sikrer lige konkurrencevilkår for mindre markedsaktører, navnlig VE-fællesskaber, så de kan deltage på markedet uden at blive pålagt uforholdsmæssige administrative eller reguleringsmæssige byrder.***

4a. Medlemsstaterne sikrer, at de nationale lovgivningsmæssige rammer giver slutkunder mulighed for at indgå kontraktlige aftaler med deltagere på elektricitetsmarkedet og udbydere af elektromobilitetstjenester om at modtage oplysninger om vilkårene i aftalen, herunder deres beskyttelse af personoplysninger, og dens konsekvenser for forbrugerne, herunder belønningen for fleksibiliteten.«

(11) Følgende indsættes som artikel 22a:

»Artikel 22a

Integration af vedvarende energi i industrien

1. Medlemsstaterne bestræber sig på at øge andelen af vedvarende energikilder i den mængde energi, der anvendes til endelige og ikkeenergimæssige formål i industrisektoren, med en vejledende gennemsnitlig årlig minimumsstigning på ***1,9*** procentpoint senest i 2030. ***Denne stigning beregnes som et gennemsnit for treårsperioderne, dvs. 2024-2027 og 2027-2030.***

Medlemsstaterne medtager de ***politikker og*** foranstaltninger, der er planlagt og truffet for at opnå en sådan vejledende stigning, i deres integrerede nationale energi- og klimaplaner og statusrapporter, der forelægges i henhold til artikel 3, 14 og 17 i forordning (EU) 2018/1999. ***Sådanne foranstaltninger skal omfatte elektrificering af industrielle processer baseret på vedvarende energi, når dette anses for at være en omkostningseffektiv løsning. Når medlemsstaterne vedtager foranstaltninger til at øge andelen af vedvarende energi i industrien, skal de overholde princippet om energieffektivitet først.***

Medlemsstaterne skal fastsætte en lovramme, som kan omfatte støtteforanstaltninger for industrien i overensstemmelse med artikel 3, stk. 4a, og skal fremme udbredelsen af vedvarende energikilder og vedvarende brint, der forbruges af industrien, idet der tages fuldt hensyn til effektiviteten og den internationale konkurrenceevne som nødvendige forudsætninger for udbredelsen af forbruget af vedvarende energi i industrien. Den pågældende ramme bør navnlig imødegå lovgivningsmæssige, administrative og økonomiske hindringer i overensstemmelse med artikel 3, stk. 4a, og artikel 15, stk. 8.

Onsdag den 14. september 2022

Medlemsstaterne sikrer, at bidraget fra vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og som anvendes til endelige energiformål og ikkeenergimæssige formål, senest i 2030 udgør 50 % af den brint, der anvendes til endelige energiformål og ikkeenergimæssige formål i industrien. ***Medlemsstaterne sikrer, at bidraget fra vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og som anvendes til endelige energiformål og ikkeenergimæssige formål, senest i 2035 mindst udgør 70 % af den brint, der anvendes til endelige energiformål og ikkeenergimæssige formål i industrien. Kommissionen analyserer i 2026 og derefter hvert år tilgængeligheden af brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse.*** Følgende regler gælder for beregningen af ***procentsatsen***: **[ændring 34]**

a) Ved beregningen af nævneren tages energiindholdet i brint til endelige energiformål og ikkeenergimæssige formål i betragtning, undtagen brint, der anvendes som mellemprodukt til produktion af konventionelle transportbrændstoffer ***og brint, der produceres som et biprodukt, eller som afledes fra biprodukter i industrialle anlæg***.

b) Ved beregningen af tælleren tages energiindholdet i de vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og som forbruges i industrisektoren til endelige energiformål og ikkeenergimæssige formål, i betragtning, undtagen vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og som anvendes som mellemprodukt til produktion af ▌ transportbrændstoffer.

c) Ved beregningen af tæller og nævner anvendes de værdier for brændstoffernes energiindhold, som er angivet i bilag III.

Senest den 31. januar 2026 efter fastsættelsen af de i stk. 1 omhandlede regler vurderer Kommissionen, hvorvidt det i lyset af de lovgivningsmæssige, tekniske og videnskabelige fremskridt er hensigtsmæssigt og begrundet at tilpasse delmålet for RFNBO for 2030 og, hvor det er relevant, med henblik herpå at ændre denne artikel, ledsaget en konsekvensanalyse.

For at fremme anvendelsen af vedvarende energiløsninger til industriel lav- og mellemtemperaturvarme skal medlemsstaterne bestræbe sig på at øge tilgængeligheden af økonomisk levedygtige og teknisk gennemførlige alternativer til fossile brændstoffer til industrielle varmeanvendelser med henblik på at bringe anvendelsen af fossilt brændsel, der er baseret på anvendelser, der kræver maksimale opvarmningstemperaturer på op til 200 °C, til ophør senest i 2027.

▌

1a. Senest … [et år efter dette ændringsdirektivs ikrafttræden] udarbejder Kommissionen en global strategi for import af brint for at fremme et europæiske marked for brint. Denne strategi skal supplere initiativer til fremme af indenlandsk brintproduktion i Unionen og støtte gennemførelsen af dette direktiv og opfyldelsen af de mål, der er fastsat heri, samtidig med at der tages behørigt hensyn til forsyningssikkerheden og Unionens strategiske autonomi på energiområdet. De foranstaltninger, der indgår i strategien, skal sigte mod at fremme lige vilkår baseret på tilsvarende regler eller standarder i tredjelande med hensyn til miljøbeskyttelse, bæredygtighed og modvirkning af klimaændringer. Strategien skal omfatte vejledende delmål og foranstaltninger for import. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger for at implementere strategien i deres integrerede nationale energi- og klimaplaner og -statusrapporter, der forelægges i henhold til artikel 3, 14 og 17 i forordning (EU) 2018/1999. Strategien skal endvidere tage hensyn til behovet for at udvikle adgangen til energi for lokalbefolkninger.«

(12) Artikel 23 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. For at fremme brugen af vedvarende energikilder i varme- og kølesektoren forhøjer hver medlemsstat andelen af vedvarende energi i denne sektor med ***vejledende 2,3*** procentpoint som et årligt gennemsnit beregnet for perioderne 2021-2025 og 2026-2030 med udgangspunkt i andelen af vedvarende energi i varme- og kølesektoren i 2020, udtrykt som den nationale andel af det endelige bruttoenergiforbrug og beregnet i overensstemmelse med metoden i artikel 7.

Denne forhøjelse er ***2,8*** procentpoint for medlemsstater, hvor overskudsvarme og -kulde ikke anvendes. I så fald kan medlemsstaterne medregne overskudsvarme og -kulde op til 40 % af den gennemsnitlige årlige stigning.«

b) Følgende stykke 1a indsættes:

»1a. ***For at give Kommissionen en fuldstændig redegørelse for de væsentlige forskelle i europæiske industriers varmebehov foretager*** medlemsstaterne en vurdering af deres potentiale for energi fra vedvarende energikilder og af anvendelsen af overskudsvarme og -kulde i varme- og kølesektoren, herunder ***en cost-benefit-analyse, der dækker alle de positive eksterne virkninger***, hvor det er relevant, en analyse af områder, der egner sig til deres anvendelse med lav miljørisiko, af muligheden for mindre projekter for husholdninger, ***SMV'er, industrielle symbioser og af erhvervsbygninger og skitserer eventuelle krav til infrastrukturen med deltagelse af lokale og regionale myndigheder***. Vurderingen skal ***undersøge de tilgængelige og økonomisk overkommelige teknologier til industrielle formål og til husholdningsbrug med henblik på at fastsætte*** delmål og foranstaltninger ***for*** at øge ***anvendelsen af*** vedvarende energikilder inden for opvarmning og køling og, hvor det er relevant, anvendelsen af overskudsvarme og -kulde gennem fjernvarme og fjernkøling***, små husholdninger og SMV'er,*** med henblik på at fastlægge en langsigtet national strategi for ***reduktion af drivhusgasemissioner og luftforurening*** fra opvarmning og køling. ***En sådan strategi skal tage hensyn til de forskellige varmekvalitetsniveauer (høj, mellem, lav temperatur), som er særlige for forskellige processer og anvendelser.*** Vurderingen skal være ***i overensstemmelse med princippet om energieffektivitet først, og*** en del af de integrerede nationale energi- og klimaplaner, der er omhandlet i artikel 3 og 14 i forordning (EU) 2018/1999, og ledsage den omfattende vurdering af opvarmning og køling, der kræves i henhold til artikel 14, stk. 1, i direktiv 2012/27/EU.«

c) Stk. 2, første afsnit, litra a), udgår.

ca) I stk. 2 tilføjes følgende afsnit:

»Medlemsstaterne oplyser navnlig ejere og lejere af bygninger og SMV'er om omkostningseffektive foranstaltninger og finansielle instrumenter, der kan øge brugen af vedvarende energi i opvarmnings- og kølingssystemer. Medlemsstaterne stiller disse oplysninger til rådighed via tilgængelige og gennemsigtige rådgivningsfaciliteter i centrale kontaktpunkter.«

d) Stk. 4 affattes således:

»4. For at opnå den gennemsnitlige årlige forhøjelse, der er omhandlet i stk. 1, første afsnit, ***gennemfører*** medlemsstaterne ***mindst tre*** af følgende foranstaltninger:

a) fysisk integration af vedvarende energi og overskudsvarme og -kulde i de energikilder og brændstoffer, der anvendes til opvarmning og køling

b) installering af højeffektive systemer til vedvarende opvarmning og køling i bygninger, ***tilslutning af bygninger til højeffektive fjernvarme- eller fjernkølingssystemer*** eller brug af vedvarende energi eller overskudsvarme og -kulde i industrielle opvarmnings- og kølingsprocesser

c) foranstaltninger, der er omfattet af omsættelige certifikater, som attesterer overholdelsen af den ved stk. 1, første afsnit, fastsatte forpligtelse i kraft af støtte til de installationsforanstaltninger, der er omhandlet i litra b), som udføres af en anden økonomisk aktør, såsom en uafhængig installatør af teknologier for vedvarende energi eller et energitjenesteselskab, der udfører VE-installationstjenester

d) kapacitetsopbygning for nationale***, regionale*** og lokale myndigheder med henblik på at ***kortlægge det lokale potentiale for vedvarende opvarmning og køling og*** planlægge, gennemføre ***og rådgive*** om projekter og infrastrukturer for vedvarende energi

e) etablering af rammer for risikoreduktion med henblik på at nedbringe kapitalomkostningerne for projekter vedrørende opvarmning og køling fra vedvarende energikilder ***og fra projekter vedrørende overskudsvarme og -køling ved blandt andet at gøre det muligt at samle mindre projekter og knytte dem mere holistisk sammen med andre energieffektivitets- og bygningsrenoveringsforanstaltninger***

Onsdag den 14. september 2022

f) fremme af aftaler om køb af ***vedvarende energi til opvarmning og køling*** for virksomheder og små kollektive forbrugere

g) planlagte erstatningsordninger for ***varmekilder*** baseret på fossile brændstoffer***, varmesystemer, der ikke er kompatible med vedvarende energi*** eller ordninger for udfasning af fossile brændstoffer med delmål

h) planlægning af varme fra vedvarende energikilder, der omfatter køling, krav på lokalt og regionalt plan

i) andre politiske foranstaltninger med tilsvarende virkning, herunder finanspolitiske foranstaltninger, støtteordninger eller andre økonomiske incitamenter, ***der bidrager til installation af udstyr til opvarmning og køling baseret på vedvarende energikilder samt til udvikling af energinetværk, der leverer vedvarende energi til opvarmning og køling i bygninger og industri***

j) fremme af produktionen af biogas og indførsel heraf i gasnettet i stedet for at bruge det til elektricitetsproduktion

k) foranstaltninger til fremme af integrationen af teknologier til termisk energilagring i opvarmnings- og kølingssystemer

l) fremme af forbrugerejede fjernvarme og fjernkøling baseret på vedvarende energi, navnlig VE-fællesskaber, herunder gennem lovgivningsmæssige foranstaltninger, finansielle ordninger og støtte.

Når medlemsstaterne vedtager og gennemfører disse foranstaltninger, sikrer de, at foranstaltningerne er tilgængelige for alle forbrugere, ***herunder dem, der er lejere,*** navnlig personer i lavindkomsthusholdninger eller sårbare husholdninger, ***og kræver, at en betydelig del af foranstaltningerne først og fremmest gennemføres i husholdninger, der lever i energifattigdom som defineret i direktiv … [det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv] og i socialt boligbyggeri,*** som ellers ikke ville have tilstrækkelige rede midler til at nyde godt af dem.«

(13) Artikel 24 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. ***Medlemsstaterne støtter renoveringen af eksisterende og udviklingen af nye højeffektive fjerde- og femtegenerationsfjernvarme- og fjernkølingsnet, der udelukkende forsynes med energi fra vedvarende energikilder og uundgåelig overskudsvarme eller -kulde, efter en positiv økonomisk og miljømæssig cost-benefit-analyse foretaget i fællesskab med de lokale myndigheder.*** Medlemsstaterne sikrer, at slutkunderne oplyses om energiforbruget***, drivhusgasemissionerne*** og andelen af vedvarende energi i deres fjernvarme- og fjernkølingssystemer på lettilgængelig vis, ***såsom*** på regninger på leverandørernes websteder og på anmodning. Oplysningerne om andelen af vedvarende energi udtrykkes som minimum som en procentdel af det endelige bruttoenergiforbrug af opvarmning og køling, der tildeles kunderne i et givet fjernvarme- og fjernkølingssystem, herunder oplysninger om, hvor meget energi der blev brugt til at levere én opvarmningsenhed til kunden eller slutbrugeren.«

b) Stk. 4 affattes således:

»4. Medlemsstaterne bestræber sig på at øge andelen af energi fra vedvarende energikilder***, herunder varme genereret af elektricitet fra vedvarende energikilder,*** og fra overskudsvarme og -kulde i fjernvarme og fjernkøling med mindst ***2,3*** procentpoint som et årligt gennemsnit beregnet for perioderne 2021-2025 og 2026-2030 med udgangspunkt i andelen af energi fra vedvarende energikilder***, herunder varme genereret af elektricitet fra vedvarende energikilder,*** og overskudsvarme og -kulde i fjernvarme og fjernkøling i 2020, og skal vedtage de foranstaltninger, der er nødvendige i den forbindelse. Andelen af vedvarende energi udtrykkes i andelen af det udvidede endelige energiforbrug i fjernvarme og fjernkøling justeret til normale gennemsnitlige klimaforhold.

Medlemsstater med en andel af energi fra vedvarende energikilder og overskudsvarme og -kulde i fjernvarme og fjernkøling på over 60 % kan anse en sådan andel for at opfylde den gennemsnitlige årlige forhøjelse, der er omhandlet i dette litras første afsnit.

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at gennemføre den gennemsnitlige årlige forhøjelse, der er omhandlet i første afsnit, i deres nationale energi- og klimaplaner i overensstemmelse med bilag I til forordning (EU) 2018/1999.«

c) Følgende indsættes som stk. 4 a:

»4a . Medlemsstaterne skal sikre, at operatører af fjernvarme- eller fjernkølingssystemer med en kapacitet på over 25 MWt ***tilskyndes*** til at tilslutte tredjepartsleverandører af energi fra vedvarende energikilder og overskudsvarme og -kulde eller ***tilskyndes*** til at tilbyde at tilslutte og købe varme og kulde fra vedvarende energikilder og fra overskudsvarme og -kulde fra tredjepartsleverandører, baseret på ikkediskriminerende kriterier, ***der skal fastsættes af den berørte medlemsstat, hvis en sådan forbindelse er teknisk og økonomisk mulig,*** og hvor sådanne operatører skal gøre en eller flere af følgende:

a) imødekomme efterspørgslen fra nye kunder

b) erstatte eksisterende varme- eller kuldeproduktionskapacitet

c) udvide eksisterende varme- eller kuldeproduktionskapacitet.«

Medlemsstaterne kan beslutte at medregne elektricitet fra vedvarende energikilder, der anvendes til fjernvarme og fjernkøling, i den årlige gennemsnitlige forhøjelse, der er fastsat i denne artikels stk. 4. Elektricitet fra vedvarende energikilder, der tæller med i artikel 7, stk. 1, litra b), tages ikke i betragtning med henblik på at nå de mål, der er fastsat i artikel 7, stk. 1, litra a).

Hvis medlemsstaterne beslutter at medregne elektricitet fra vedvarende energikilder, der anvendes til fjernvarme og fjernkøling, underretter de Kommissionen herom, inden en sådan mekanisme indføres. Medlemsstaterne medtager den mængde elektricitet fra vedvarende energikilder, der anvendes til fjernvarme og fjernkøling i deres integrerede nationale energi- og klimastatusrapporter i henhold til artikel 17 i forordning (EU) 2018/1999.«

d) Stk. 5 og 6 affattes således:

»5. Medlemsstaterne kan tillade, at en operatør af et fjernvarme- eller fjernkølingssystem afviser at tilslutte og at købe varme eller kulde fra en tredjepartsleverandør, hvor:

a) systemet ikke har den nødvendige kapacitet på grund af anden forsyning med varme eller kulde fra vedvarende energikilder eller overskudsvarme og -kulde

b) varme eller kulde fra en tredjepartsleverandør ikke opfylder de tekniske parametre, som er nødvendige for at tilslutte og sikre en pålidelig og sikker drift af fjernvarme- og fjernkølingssystemer

c) operatøren kan påvise, at det at give adgang ville føre til en alt for stor udgiftsstigning for varme eller kulde for slutkunderne sammenlignet med udgiften ved brug af den vigtigste lokale varme- eller kuldeforsyning, som den vedvarende energikilde eller overskudsvarmen og -kulden konkurrerer med

d) operatørens system opfylder definitionen af effektiv fjernvarme og fjernkøling i [artikel x i forslaget til omarbejdning af energieffektivitetsdirektivet].

Medlemsstaterne sikrer, at hvis en operatør af fjernvarme- eller fjernkølingssystemet afviser at tilslutte en leverandør af opvarmning eller køling i henhold til første afsnit, forelægger operatøren den kompetente myndighed oplysninger om begrundelsen for afvisningen samt de betingelser, der vil skulle opfyldes, og de foranstaltninger, der vil skulle træffes i systemet for at muliggøre tilslutningen. Medlemsstaterne sikrer, at der findes en passende procedure til at afhjælpe uberettiget nægtelse.

6. Medlemsstaterne indfører***, hvor det er nødvendigt,*** en ramme for koordinering mellem operatører af fjernvarme- og fjernkølingssystemer og de potentielle kilder til overskudsvarme og -kulde i de industrielle og tertiære sektorer for at lette anvendelsen af overskudsvarme og -kulde. Denne koordineringsramme skal sikre ***anvendelsen af princippet om energieffektivitet først og lette dialogen*** med hensyn til anvendelsen af overskudsvarme og -kulde, der som minimum omfatter:

a) operatører af fjernvarme- og fjernkølingssystemer

b) virksomheder i de industrielle og tertiære sektorer, der producerer overskudsvarme og -kulde, og som økonomisk kan genvindes via fjernvarme- og fjernkølingssystemer, såsom datacentre, industrianlæg, store erhvervsbygninger***, energilagringsfaciliteter*** og offentlig transport samt ▌

c) lokale myndigheder med ansvar for planlægning og godkendelse af energiinfrastrukturer.

d) videnskabelige eksperter, der arbejder på de nyeste topmoderne højenergieffektive fuldt vedvarende energikilder baseret på fjernvarme- og fjernkølingssystemer

e) VE-fællesskaber, som er involveret i opvarmning og køling.«

e) Stk. 8, 9 og 10 affattes således:

»8. Medlemsstaterne etablerer en ramme, hvorunder eldistributionssystemoperatører mindst hvert fjerde år i samarbejde med operatørerne af fjernvarme- eller fjernkølingssystemer på deres områder vurderer fjernvarme- og fjernkølingssystemers potentiale i henseende til balancering og andre systemtjenester, herunder efterspørgselsreaktion og termisk lagring af overskudselektricitet fra ***centrale og decentrale*** vedvarende energikilder, og ligeledes vurderer, om anvendelsen af det påviste potentiale ville være mere ressource- og omkostningseffektivt end alternative løsninger ***i overensstemmelse med princippet om energieffektivitet først***.

Medlemsstaterne sikrer, at eltransmissions- og distributionssystemoperatørerne tager behørigt hensyn til resultaterne af den vurdering, der kræves i henhold til første afsnit, i forbindelse med netplanlægning, netinvesteringer og infrastrukturudvikling på deres respektive områder.

Medlemsstaterne fremmer koordineringen mellem operatører af fjernvarme- og fjernkølingssystemer og eltransmissions- og distributionssystemoperatører for at sikre, at balancerings-, lagrings- og andre fleksibilitetstjenester, såsom prisfleksibelt elforbrug, der leveres af operatører af fjernvarme- og fjernkølingssystemer, kan deltage i deres elektricitetsmarkeder ***på en ikkediskriminerende måde***.

Medlemsstaterne kan udvide vurderings- og koordineringskravene i første og tredje afsnit til at omfatte gastransmissions- og distributionssystemoperatører, herunder brint- og andre energinet.

9. Medlemsstaterne sikrer, at forbrugernes rettigheder og reglerne for driften af fjernvarme- og fjernkølingssystemer i henhold til denne artikel er klart defineret, offentligt tilgængelige og håndhæves af den kompetente myndighed.

10. En medlemsstat er ikke forpligtet til at anvende stk. 2 ▌, hvis mindst en af følgende betingelser er opfyldt:

a) dens andel af fjernvarme og fjernkøling var mindre end eller lig med 2 % af det endelige bruttoenergiforbrug til opvarmning og køling den 24. december 2018

b) dens andel af fjernvarme og fjernkøling er steget til over 2 % af det endelige bruttoenergiforbrug til opvarmning og køling den 24. december 2018 ved at udvikle ny effektiv fjernvarme og fjernkøling på grundlag af dens integrerede nationale energi- og klimaplan i henhold til bilag I til forordning (EU) 2018/1999 og den vurdering, der er omhandlet i dette direktivs artikel 23, stk. 1a,

c) 90 % af det endelige bruttoenergiforbrug i fjernvarme- og fjernkølingssystemer finder sted i fjernvarme- og fjernkølingssystemer, der opfylder definitionen i [artikel x i den foreslåede omarbejdning af energieffektivitetsdirektivet].«

(14) Artikel 25 affattes således:

»Artikel 25

Reduktion af drivhusgasintensiteten i transportsektoren som følge af anvendelsen af vedvarende energi

1. Hver medlemsstat pålægger brændstofleverandørerne en forpligtelse til at sikre, at:

a) mængden af vedvarende brændstoffer og elektricitet fra vedvarende energikilder, der leveres til transportsektoren, fører til en reduktion af drivhusgasintensiteten på mindst ***16 %*** senest i 2030 sammenlignet med det referencescenarie, der er fastsat i artikel 27, stk. 1, litra b), i overensstemmelse med en ▌ forløbskurve fastsat af medlemsstaten

b) andelen af avancerede biobrændstoffer og biogas produceret af de råstoffer, der er opført i bilag IX, del A, i den energi, der leveres til transportsektoren, er mindst ▌ 0,5 % i 2025 og ***mindst*** 2,2 % i 2030, og andelen af vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, er mindst 2,6 % i ***2028 og mindst 5,7 %*** i 2030.

ba) brændstofleverandører fra 2030 leverer mindst 1,2 % vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og vedvarende brint til maritime transportformer, hvor det er svært at nedbringe emissionerne En medlemsstat, der ikke har søhavne på sit område, kan vælge ikke at anvende denne bestemmelse. Enhver medlemsstat, der har til hensigt at benytte sig af denne undtagelse, underretter Kommissionen herom senest et år efter … [dette ændringsdirektivs ikrafttræden]. Enhver senere ændring meddeles ligeledes Kommissionen.

Hvis listen over råstoffer i del A og i bilag IX ændres i overensstemmelse med artikel 28, stk. 6, øges minimumsandelen af avancerede biobrændstoffer og biogas produceret af råstofferne i den energi, der leveres til transportsektoren, jf. dette stykkes litra b), tilsvarende og baseres på en konsekvensanalyse foretaget af Kommissionen.

Kommissionen tager forpligtelsen i stk. 1 op til vurdering med henblik på at fremsætte et lovgivningsforslag senest i 2025 for at opjustere det, hvis der er yderligere betydelige reduktioner af omkostningerne til produktion af vedvarende energi, hvis det er nødvendigt for at opfylde Unionens internationale forpligtelser vedrørende dekarbonisering, eller hvis et markant fald i energiforbruget i Unionen begrunder en sådan opjustering.

Ved beregningen af den reduktion, der er omhandlet i litra a), og den andel, der er omhandlet i litra b), tager medlemsstaterne også hensyn til vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, når de anvendes som mellemprodukt til produktion af transportbrændstoffer. Ved beregningen af den reduktion, der er omhandlet i litra a), kan medlemsstaterne tage hensyn til genanvendt kulstofbrændsel.

Ved fastsættelse af forpligtelsen for brændstofleverandører kan medlemsstaterne undtage brændstofleverandører, der leverer elektricitet eller vedvarende flydende eller gasformige transportbrændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, fra forpligtelsen til at overholde minimumsandelen af avancerede biobrændstoffer og biogas produceret af de råstoffer, der er opført i bilag IX, del A, for så vidt angår disse brændstoffer.

2. Medlemsstaterne indfører en mekanisme, der gør det muligt for brændstofleverandører på deres område at udveksle kreditter til levering af vedvarende energi til transportsektoren. Økonomiske aktører, der leverer elektricitet fra vedvarende energikilder til ***lette og tunge*** elektriske køretøjer via offentlige ladestandere ***eller vedvarende energi***, modtager kreditter, uanset om de økonomiske aktører er underlagt den forpligtelse, som medlemsstaten har fastsat for brændstofleverandører, og kan sælge disse kreditter til brændstofleverandører, som har ret til at anvende kreditterne til at opfylde forpligtelsen i stk. 1, første afsnit. ***Medlemsstaterne kan beslutte at medtage private ladestandere i den i første afsnit omhandlede mekanisme, hvis det kan påvises, at den elektricitet fra vedvarende energikilder, der leveres til disse private ladestandere, udelukkende leveres til elektriske køretøjer.«***

(15) Artikel 26 ændres således:

a) i stk. 1 foretages følgende ændringer:

Onsdag den 14. september 2022

i) Første afsnit affattes således:

»Ved beregningen af en medlemsstats endelige bruttoenergiforbrug fra vedvarende energikilder omhandlet i artikel 7 og af målet for reduktion af drivhusgasintensiteten omhandlet i artikel 25, stk. 1, første afsnit, litra a), må bidraget fra biobrændstoffer og flydende biobrændsler samt fra biomassebrændsler anvendt til transport, hvor de er produceret af fødevare- og foderafgrøder, ikke være mere end et procentpoint højere end andelen af sådanne brændstoffer i den pågældende medlemsstats endelige bruttoenergiforbrug i transportsektoren i 2020 med højst 7 % af det endelige energiforbrug i transportsektoren i den pågældende medlemsstat.

Efter anmodning fra en medlemsstat kan Kommissionen tillade en undtagelse fra første afsnit, der giver medlemsstaterne mulighed for at udelukke flydende biobrændsler, der anvendes til elproduktion i regioner i den yderste periferi, jf. artikel 349 i TEUF, fra beregningen af loftet på 7 % af det endelige energiforbrug i vej- og jernbanetransportsektoren, jf. første afsnit, forudsat at en sådan undtagelse er begrundet i særlige lokale forhold. Medlemsstaterne anmoder Kommissionen om undtagelsen senest … [datoen for gennemførelsen af dette ændringsdirektiv] og begrunder en sådan undtagelse med aktuelle videnskabelige og tekniske data. Kommissionen træffer afgørelse om medlemsstatens anmodning senest tre måneder efter modtagelsen heraf.«

ia) Andet afsnit affattes således:

»Hvis andelen af de i første afsnit omhandlede biobrændstoffer og flydende biobrændsler er under 1 % i en medlemsstat, kan den forhøjes til højst 2 % af det endelige energiforbrug i vej- og jernbanetransportsektorerne.«

ii) Fjerde afsnit affattes således:

»Hvor andelen af biobrændstoffer og flydende biobrændsler samt fra biomassebrændsler anvendt til transport, der er produceret af fødevare- og foderafgrøder, i en medlemsstat begrænses til en andel på mindre end 7 %, eller hvor en medlemsstat beslutter at begrænse andelen yderligere, kan den pågældende medlemsstat reducere målet for reduktion af drivhusgasintensiteten omhandlet i artikel 25, stk. 1, første afsnit, litra a), i overensstemmelse hermed, i lyset af det bidrag, disse brændstoffer ville have ydet i form af drivhusgasemissionsbesparelser. Med henblik herpå betragter medlemsstaterne disse brændstoffer som en besparelse på 50 % drivhusgasemissioner.«

b) I stk. 2 ***foretages følgende ændringer***:

i) "I ***det*** første og femte afsnit, ændres »minimumsandelen omhandlet i artikel 25, stk. 1, første afsnit« til »målet for reduktion af drivhusgasemissioner omhandlet i artikel 25, stk. 1, første afsnit, litra a)«

ii) Andet afsnit affattes således:

»Senest den … [datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden] nedsættes denne grænse til 0 %.«

iii) Følgende afsnit indsættes efter fjerde afsnit:

»Senest den 30. juni 2023 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en ajourført rapport om status med hensyn til produktionsudvidelsen af de relevante fødevare- og foderafgrøder på verdensplan. Denne ajourføring skal omfatte de seneste data fra de seneste to år med hensyn til skovrydning og råstoffer med høj risiko for indirekte ændringer af arealanvendelsen, og skal omfatte andre højrisikoprodukter i kategorien råstoffer med høj risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen. Med henblik på de i sjette afsnit omhandlede delegerede retsakter udgør maksimumsandelen af den gennemsnitlige årlige udvidelse af det globale produktionsareal på arealer med stort kulstoflager 7,9 %.«

(16) Artikel 27 ændres således:

a) Overskriften affattes således:

»Beregningsregler i transportsektoren og med hensyn til vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, uanset deres slutanvendelse«.

b) Stk. 1 affattes således:

»1. Ved beregningen af reduktionen af drivhusgasintensiteten omhandlet i artikel 25, stk. 1, første afsnit, litra a), gælder følgende regler:

a) Besparelserne i drivhusgasemissionerne beregnes som følger:

i) for biobrændstoffer og biogas ved at gange mængden af disse brændstoffer, der leveres til alle transportformer, med de emissionsbesparelser, der er bestemt i overensstemmelse med artikel 31

ii) for vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og genanvendt kulstofbrændsel ved at gange mængden af disse brændstoffer, der leveres til alle transportformer, med de emissionsbesparelser, der er bestemt i overensstemmelse med delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 29a, stk. 3

iii) for elektricitet fra vedvarende energikilder ved at gange den mængde elektricitet fra vedvarende energikilder, der leveres til alle transportformer***, sammenlignet med et fossilt brændstof***.

Det sammenligningsgrundlag $EC_{F(e)}$, der er anført i bilag V***, anvendes indtil den 31. december 2029***. ***Fra den 1. januar 2030 og fremefter anvendes det i bilag V fastsatte sammenligningsgrundlag*** $E_{F(t)}$.

De drivhusgasemissionsbesparelser, der opnås i 2030 ved anvendelse af elektricitet fra vedvarende energikilder til transport, beregnet ved hjælp af sammenligningsgrundlaget $E_{F(t)}$ ***comparator, udgør imidlertid et yderligere bidrag af elektricitet fra vedvarende energikilder til det bidrag, der allerede er blevet opnået frem til den 31. december 2029 under anvendelse af sammenligningsgrundlaget med*** $EC_{F(e)}$ ***til beregning af emissionsbesparelser fra 2030 og fremefter.***

b) Den referenceværdi, der er omhandlet i artikel 25, stk. 1, beregnes ved at gange den mængde energi, der leveres til transportsektoren, med det fossile brændstof, der sammenlignes med, $E_{F(t)}$, jf. bilag V.

c) Ved beregningen af de relevante mængder energi gælder følgende regler:

i) For at bestemme den mængde energi, der leveres til transportsektoren, skal de værdier for transportbrændstoffernes energiindhold, som er angivet i bilag III, anvendes.

ii) For at bestemme energiindholdet i transportbrændstoffer, der ikke er medtaget i bilag III, anvender medlemsstaterne de relevante europæiske standarder til bestemmelse af brændstoffers brændværdi. I tilfælde, hvor der ikke er vedtaget europæiske standarder til dette formål, anvendes de relevante ISO-standarder.

iii) Mængden af elektricitet fra vedvarende energikilder, der leveres til transportsektoren, bestemmes ved at gange den mængde elektricitet, der leveres til denne sektor, med den gennemsnitlige andel af elektricitet fra vedvarende energikilder, der er leveret på medlemsstatens område i de to foregående år. Hvis elektricitet leveres fra direkte tilslutning til et anlæg, som producerer elektricitet fra vedvarende energikilder og leveres til transportsektoren, medregnes denne elektricitet undtagelsesvis som vedvarende elektricitet.

"iv) Andelen af biobrændstoffer og biogas produceret af det råstof, der er opført i bilag IX, del B, i energiindholdet i brændstoffer og elektricitet, der leveres til transportsektoren, er begrænset til 1,7 %, undtagen i Cypern og Malta.

Hvis listen over råstoffer i del B i bilag IX ændres i overensstemmelse med artikel 28, stk. 6, øges loftet for sådanne biobrændstoffer og biogas tilsvarende og baseres på en konsekvensanalyse foretaget af Kommissionen.

d) Reduktionen af drivhusgasintensiteten som følge af anvendelsen af vedvarende energi bestemmes ved at dividere drivhusgasemissionsbesparelsen ved anvendelse af biobrændstoffer, biogas og elektricitet fra vedvarende energikilder, der leveres til alle transportformer, med referenceværdien.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 35 til at supplere dette direktiv ved at tilpasse energiindholdet i transportbrændstoffer, der er angivet i bilag III, i overensstemmelse med den videnskabelige og tekniske udvikling.«

c) Følgende stykke 1a indsættes:

»1a. Ved beregningen af de mål, der er omhandlet i artikel 25, stk. 1, første afsnit, litra b), gælder følgende regler:

a) ved beregningen af nævneren, dvs. mængden af energi, der forbruges i transportsektoren, tages alle brændstoffer og al elektricitet, der leveres til transportsektoren, i betragtning

b) ved beregningen af tælleren tages energiindholdet i avancerede biobrændstoffer og biogas produceret af de råstoffer, der er opført i bilag IX, del A, og vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og som leveres til alle transportformer på Unionens område, i betragtning

c) bidraget fra avancerede biobrændstoffer og biogas produceret af de råstoffer, der er opført i bilag IX, del A, og af vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og som leveres til luftfart og søfart, sættes til 1,2 gange deres energiindhold.«

d) Stk. 2 udgår.

e) Stk. 3 erstattes af følgende:

»3. Andelen af vedvarende energi bestemmes ud fra den gennemsnitlige andel af elektricitet fra vedvarende energikilder i produktionslandet som målt to år inden det pågældende år, når elektricitet anvendes til produktion af vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, enten direkte eller med henblik på produktion af mellemprodukter.

Elektricitet fra direkte tilslutning til ét eller flere anlæg, som producerer elektricitet fra vedvarende energikilder, kan fuldt ud medregnes som vedvarende elektricitet, hvor det bruges til produktion af disse vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, forudsat at det påvises for anlægget, at den givne elektricitet er leveret, uden at der er taget elektricitet fra nettet.

Elektricitet, der er taget fra nettet, kan fuldt ud medregnes som vedvarende energi, forudsat at den udelukkende er produceret af vedvarende energikilder, og de vedvarende egenskaber og alle andre relevante kriterier er blevet påvist, så det sikres, at de vedvarende egenskaber af denne elektricitet kun gøres gældende én gang og kun i én slutbrugersektor.

Dette kan opfyldes ved at overholde følgende krav:

a) for at påvise de vedvarende egenskaber bør producenter af vedvarende brændstoffer forpligtes til at indgå en eller flere aftaler om køb af vedvarende energi med anlæg, der producerer en mængde elektricitet, som mindst svarer til den mængde elektricitet, der gøres gældende som fuldt vedvarende

b) balancen på kvartalsbasis mellem den vedvarende elektricitet, der indkøbes gennem en eller flere indkøbsaftaler, og mængden af elektricitet taget fra nettet til produktion af brændstoffet, for at produktionen kan kvalificeres fuldt ud som vedvarende brændstof, der ikke er af biologisk oprindelse.

Fra 1. januar 2030 skal der opnås balance på enten månedlig, kvartalsvis eller årlig basis mellem den vedvarende elektricitet, der indkøbes gennem en eller flere indkøbsaftaler, og mængden af elektricitet taget fra nettet til produktion af brændstoffet, for at produktionen kan kvalificeres fuldt ud som vedvarende brændstof, der ikke er af biologisk oprindelse. Den tidsmæssige sammenhæng afhænger af en vurdering foretaget af Kommissionen. Dette krav finder anvendelse på alle eksisterende anlæg, herunder anlæg idriftsat før 2030.

Med hensyn til elektrolysatoranlæggets placering skal mindst én af følgende betingelser være opfyldt:

a) det anlæg, der producerer elektricitet fra vedvarende energikilder i henhold til aftalen om køb af elektricitet fra vedvarende energikilder, er beliggende i samme land som elektrolysatoren eller i et naboland, eller

b) det anlæg, der producerer elektricitet fra vedvarende energikilder i henhold til aftalen om køb af elektricitet fra vedvarende energikilder, er beliggende i et offshorebudområde, der støder op til det land, hvor elektrolysatoranlægget er beliggende, eller i et naboland.

Elektricitet, der er taget eller reinjiceret fra et energilagringsanlæg fra nettet, kan fuldt ud medregnes som vedvarende energi, forudsat at den udelukkende er produceret af vedvarende energikilder, og de vedvarende egenskaber og alle andre relevante kriterier er blevet påvist, så det sikres, at de vedvarende egenskaber af denne elektricitet kun gøres gældende én gang og kun i én slutbrugersektor. **[ændring 13]**

Elektricitet, der produceres af et elektrisk køretøj med solpaneler og anvendes til fremdrift af køretøjet selv, kan fuldt ud medregnes som vedvarende elektricitet.« **[ændring 32]**

(17) Artikel 28 ændres således:

a) Stk. 2, 3 og 4 udgår.

b) Stk. 5 affattes således:

»Senest den 31. december 2024 vedtager Kommissionen delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 35 som supplement til dette direktiv ved at præcisere den metode, der skal bestemme andelen af biobrændstoffer og biogas til transport, der stammer fra biomasse forarbejdet med fossile brændstoffer i en fælles proces.«

ba) I stk. 6 erstattes litra c) og d) af følgende:

»c) behovet for at undgå betydelige forvridende virkninger på markeder for (bi)produkter, affald eller restprodukter under hensyntagen til den fremtidige tilgængelighed af råmaterialer og behovet for at undgå markedsforvridning, der fører til massiv import af råmaterialer

d) potentialet for at give betydelige drivhusgasemissionsbesparelser i forhold til fossile brændstoffer på grundlag af en livscyklusvurdering af emissioner under hensyntagen til de tilgængelige mængder af råstoffer og andelen af allerede eksisterende konkurrerende industrielle anvendelsesformer under behørig hensyntagen til særlige nationale forhold.«

c) I stk. 7 ændres »i artikel 25, stk. 1, fjerde afsnit« til »i artikel 25, stk. 1, første afsnit, litra b)«.

(18) Artikel 29 ændres således:

a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

-i) Første afsnit, indledningen, affattes således:

»Energi fra biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler tages kun i betragtning med henblik på de i dette afsnits litra a), b) og c) omhandlede formål, hvis de opfylder bæredygtighedskriterierne og kriterier for besparelse af drivhusgasemissioner fastsat i stk. 2-7 og 10 i denne artikel, og hvis de tager hensyn til affaldshierarkiet som fastsat i artikel 4 i direktiv 2008/98/EF og det i artikel 3 omhandlede princip om kaskadeanvendelse:« **[ændring 43]**

Onsdag den 14. september 2022

i) Første afsnit, litra a), affattes således:

»a) bidrager til medlemsstaternes andel af vedvarende energi og de mål, der er omhandlet i dette direktivs artikel 3, stk. 1, artikel 15a, stk. 1, artikel 22a, stk. 1, artikel 23, stk. 1, artikel 24, stk. 4, og artikel 25, stk. 1«

ia) Følgende afsnit indsættes efter første afsnit:

»Energi fra faste biomassebrændsler tages ikke i betragtning med henblik på de i første afsnit, litra b) og c) omhandlede formål, hvis de stammer fra primær træbiomasse som defineret i dette direktivs artikel 2. Med henblik på at bidrage til opfyldelsen af det mål for vedvarende energi, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, må energiandelen fra faste biomassebrændsler fra primær træbiomasse som defineret i artikel 2 i dette direktiv ikke overstige andelen af det samlede energiforbrug af et sådant brændstof i gennemsnit i perioden 2017-2022 baseret på de seneste tilgængelige data.« **[ændring 44]**

ib) Andet afsnit affattes således:

»Biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler, der er fremstillet af affald og restprodukter, bortset fra restprodukter, som stammer fra landbrug, akvakultur, fiskeri og skovbrug, skal dog kun opfylde kriterierne for besparelse af drivhusgasemissioner fastlagt i stk. 10 for at blive taget i betragtning med henblik på de i første afsnits litra a), b) og c) omhandlede formål. Hvis der bruges blandet affald, er operatørerne imidlertid forpligtet til at anvende sorteringsanlæg til blandet affald af en nærmere fastlagt kvalitet, som har til formål at fjerne fossile materialer. Nærværende afsnit finder også anvendelse på affald og restprodukter, som først forarbejdes til et produkt, inden de videreforarbejdes til biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler.«

ii) Fjerde afsnit affattes således:

»Biomassebrændsler skal opfylde bæredygtigheds- og drivhusgasemissionsbesparelseskriterierne i stk. 2-7 og 10, hvis de anvendes

— a) for faste biomassebrændsler, i anlæg til produktion af elektricitet, opvarmning og køling med en samlet nominel indfyret termisk effekt på ***7,5*** MW eller derover

— b) for gasformige biomassebrændsler, i anlæg til produktion af elektricitet, opvarmning og køling med en samlet nominel indfyret termisk effekt på 2 MW eller derover

— c) for anlæg, der producerer gasformige biomassebrændsler, med følgende gennemsnitlige strømningshastighed for biomethan:

i) over ***500*** m^3 methanækvivalent/t målt ved standardtemperatur og -tryk (dvs. 0 °C og 1 bar atmosfærisk tryk)

ii) hvis biogassen består af en blanding af methan og ikkebrændbare andre gasser, for strømningshastigheden for methan, den tærskel, der er fastsat i nr. i), genberegnet proportionalt med den volumetriske andel af methan i blandingen«

iii) Følgende afsnit indsættes efter fjerde afsnit:

»Medlemsstaterne kan anvende bæredygtighedskriterier og kriterier for besparelse af drivhusgasemissioner på anlæg med lavere samlet nominel indfyret termisk effekt eller strømningshastigheden for biomethan.«

aa) Stk. 3, første afsnit, affattes således:

»Biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler, der produceres af biomasse fra landbrug, der tages i betragtning med henblik på de i stk. 1, første afsnit, litra a), b) og c), omhandlede formål, må ikke fremstilles af råmaterialer fra et areal med høj biodiversitetsværdi, dvs. et areal, der havde en af følgende statusser i januar 2008 eller derefter, uanset om arealet stadig har denne status:

a) primærskov og skove med gamle vækster samt andre trævoksede arealer, dvs. skov og andre trævoksede arealer med hjemmehørende arter, hvor der ikke er noget klart synligt tegn på menneskelig aktivitet, og hvor de økologiske processer ikke er forstyrret i væsentlig grad

b) skove og andre trævoksede arealer med høj biodiversitet, som er artsrige og ikke nedbrudte og af den relevante kompetente myndighed er blevet udpeget som areal med høj biodiversitet, medmindre det dokumenteres, at produktionen af dette råmateriale ikke har forstyrret disse naturbeskyttelsesformål

c) områder:

i) der ved lov har fået status som, eller af den relevante kompetente myndighed er udlagt som, naturbeskyttelsesområde, eller

ii) til beskyttelse af sjældne, truede eller udryddelsestruede økosystemer eller arter, der er anerkendt i internationale aftaler eller er medtaget på lister udarbejdet af mellemstatslige organisationer eller Den Internationale Naturværnsunion, idet disse områder dog skal være anerkendt i overensstemmelse med artikel 30, stk. 4, første afsnit, medmindre der foreligger dokumentation for, at produktionen af dette råmateriale ikke har forstyrret disse naturbeskyttelsesformål

d) græsarealer med høj biodiversitet på over en ha, som er:

i) naturlige, dvs. græsarealer, der ville forblive græsarealer uden menneskelig intervention, og som opretholder den naturlige artssammensætning og de økologiske kendetegn og processer eller

ii) ikkenaturlige, dvs. græsarealer, der ville ophøre med at være græsarealer uden menneskelig intervention, og som er artsrige og ikke nedbrudte og af en relevant kompetent myndighed er blevet udpeget som areal med høj biodiversitet, medmindre det dokumenteres, at det er nødvendigt at høste råmaterialet for at bevare deres status som græsarealer med høj biodiversitet

iii) hedeområder, der opretholder sammensætningen af naturlige arter og økologiske karakteristika og processer.«

b) I stk. 3 indsættes følgende afsnit efter første afsnit:

»Dette stykke, med undtagelse af første afsnit, litra c), finder også anvendelse på biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler produceret af skovbiomasse.«

c) ▌Stk. 4 *affattes således*:

»4. Biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler produceret af biomasse fra landbrug, der tages i betragtning med henblik på de i stk. 1, første afsnit, litra a), b) og c), omhandlede formål, må ikke fremstilles af råmaterialer fra arealer med stort kulstoflager, dvs. arealer, der havde en af følgende statusser i januar 2008, og som ikke længere har denne status:

a) vådområder, dvs. arealer, der permanent eller i en betydelig del af året er vanddækkede eller vandmættede

b) sammenhængende skovarealer, dvs. arealer på over en ha bevokset med træer af en højde på over fem meter og med en kronedækningsgrad på mindst 30 % eller med træer, der kan nå disse tærskler på lokaliteten

c) arealer på over en ha bevokset med træer af en højde på over fem meter og med en kronedækningsgrad på mellem 10 % og 30 % eller med træer, der kan nå disse tærskler på lokaliteten, medmindre det dokumenteres, at arealets kulstoflager før og efter omlægning er således, at det ved anvendelse af metoden i bilag V, del C, vil opfylde betingelserne i denne artikels stk. 10.

ca) hedeområder, der opretholder sammensætningen af naturlige arter og økologiske karakteristika og processer.

Dette stykke finder ikke anvendelse, hvis arealet på det tidspunkt, hvor råmaterialet blev udvundet, havde samme status som i januar 2008.

Første afsnit, med undtagelse af litra b) og c), og andet afsnit, finder også anvendelse på biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler produceret af skovbiomasse.«

d) Stk. 5 affattes således:

»5. Biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler produceret af biomasse fra landbrug eller skovbiomasse, der tages i betragtning med henblik på de i stk. 1, første afsnit, litra a), b) og c), omhandlede formål, må ikke fremstilles af råmaterialer fra arealer, der var tørvebundsarealer i januar 2008, medmindre det dokumenteres, at dyrkning og høst af dette råmateriale ikke indebærer afvanding af hidtil udrænet jord***, og overholdelse på nationalt eller subnationalt plan i overensstemmelse med kriterierne for minimering af risikoen for anvendelse af skovbiomasse fra ikkebæredygtig produktion, jf. stk. 6, kan indberettes af den kompetente nationale myndighed***.«

da) Følgende indsættes:

»5a. Biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændstoffer produceret af biomasse fra landbrug, der tages i betragtning med henblik på de i stk. 1, første afsnit, litra a), b) og c), omhandlede formål, må ikke fremstilles af råmaterialer fra lande, der ikke har underskrevet Parisaftalen.«

e) I stk. 6, første afsnit, ***foretages følgende ændringer***:

i) Indledningen affattes således:

»Biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler produceret af biomasse fra skove, som tages i betragtning med henblik på stk. 1, første afsnit, litra b) og c), skal ikke produceres af primær træbiomasse, de skal tage højde for affaldshierarkiet, som er fastsat i artikel 4 i direktiv 2008/98/EF og princippet om kaskadeanvendelse, som er omhandlet i artikel 3, og de skal opfylde følgende kriterier for at minimere risikoen for, at der anvendes skovbiomasse fra ikkebæredygtig produktion. Med henblik på at bidrage til opfyldelsen af de mål for vedvarende energi, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, må energiandelen fra biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler fra primær træbiomasse som defineret i artikel 2 i dette direktiv ikke overstige andelen af det samlede energiforbrug af sådanne brændstoffer i gennemsnit i perioden 2017-2022 baseret på de seneste tilgængelige data.« **[ændring 45]**

ii) Litra a), nr. iii), affattes således:

»iii) at områder, der ved international eller national ret eller af den relevante kompetente myndighed er udlagt som naturbeskyttelsesområder, herunder i vådområder, græsarealer, hedeområder og tørvemoser, beskyttes med det formål at bevare biodiversitet og forebygge ødelæggelse af levesteder som fastsat i direktiv 2009/147/EF og direktiv 92/43/EØF, den gode miljøtilstand for havmiljøet, der fastsat i direktiv 2008/56/EF samt den økologiske tilstand for floder, der er fastsat i direktiv 2000/60/EF«

iii) Litra a), nr. iv), affattes således:

»iv) at fældningen udføres under ***sikring af*** opretholdelsen af jordbundens kvalitet og biodiversiteten med det formål at ***forebygge*** negative virkninger på en sådan måde, at fældning af stubbe og rødder***, der ikke er egnede til materialeanvendelse, f.eks. ved hjælp af bæredygtige skovforvaltningspraksisser,*** forringelse af primærskove eller ***skove med gamle vækster*** eller omdannelse til plantageskove og fældning på sårbar jord ***forhindres***, ***forhindre*** store rydninger***, medmindre dette fører til gunstige og hensigtsmæssige økosystemmæssige forhold,*** sikre lokalt ***og økologisk*** passende tærskler for udvindingen af dødt træ og ***sikre*** krav om anvendelse af skovningssystemer, der minimerer indvirkningen på jordbundskvaliteten, herunder jordkompaktering, og på biodiversitetstræk og levesteder:«

v) ▌ Litra b), nr. iv), affattes således:

»iv) at fældningen udføres under ***sikring af*** opretholdelsen af jordbundens kvalitet og biodiversiteten med det formål at ***forebygge*** negative virkninger på en sådan måde, at fældning af stubbe og rødder, ***der ikke er egnede til materialeanvendelse, f.eks. ved hjælp af bæredygtige skovforvaltningspraksisser***, forringelse af primærskove eller skove ***med gamle vækster*** eller omdannelse til plantageskove og fældning på sårbar jord ***forhindres***, ***forhindre*** store rydninger***, medmindre dette fører til gunstige og hensigtsmæssige økosystemmæssige forhold,*** sikre lokalt ***og økologisk*** passende tærskler for udvindingen af dødt træ og ***sikre*** krav om anvendelse af skovningssystemer, der minimerer indvirkningen på jordbundskvaliteten, herunder jordkompaktering, og på biodiversitetstræk og levesteder:«

fa) Følgende indsættes:

»7a. Biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler fremstillet af skovbiomasse må ikke overstige det loft for anvendelsen af skovbiomasse, der er fastsat på nationalt plan, og som er i overensstemmelse med medlemsstatens mål for vækst i kulstofdræn som defineret i forordning … [den reviderede forordning (EU) 2018/841].«

g) Stk. 10, første afsnit, litra d), affattes således:

»d) mindst 70 % for elektricitet, opvarmning og køling produceret af biomassebrændsler anvendt i anlæg***, som sættes i drift fra den 1. januar 2021 og*** indtil den 31. december 2025, og ***85*** % ***for anlæg, som sættes i drift*** fra den 1. januar 2026.« **[ændring 46]**

ga) I stk. 11 affattes indledningen således:

»11. ***Elektricitet fra biomassebrændsler må alene tages i betragtning med henblik på de i denne artikels stk. 1, første afsnit, litra b) og c), omhandlede formål, hvis de anvendte brændsler ikke omfatter primær træbiomasse, og den opfylder et eller flere af følgende krav. Med henblik på at bidrage til opfyldelsen af de mål for vedvarende energi, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, må elandelen fra biomassebrændsler fra primær træbiomasse som defineret i dette direktivs artikel 2 ikke overstige andelen af det samlede elforbrug af gennemsnittet af sådanne brændstoffer i perioden 2017-2022 baseret på de seneste tilgængelige data.***« **[ændring 47]**

Onsdag den 14. september 2022

gb) stk. 13, affattes således:

»13. Med henblik på ***de*** ▌ i denne artikels stk. 1, første afsnit, litra c), omhandlede formål kan medlemsstaterne i en begrænset periode fravige de kriterier, der er fastsat i denne artikels stk. 2-7, 10 og 11, gennem vedtagelse af forskellige kriterier for:

a) anlæg beliggende i en region i den yderste periferi som omhandlet i artikel 349 i TEUF, i det omfang disse faciliteter producerer elektricitet eller opvarmning eller køling fra biomassebrændsel ***og flydende biobrændsel og for biobrændstoffer, navnlig til rumsektoren og relaterede astrofysiske aktiviteter***, og

b) biomassebrændsel ***og flydende biobrændsel***, der anvendes i anlæg ***og biobrændstoffer, navnlig til rumsektoren og relaterede astrofysiske aktiviteter,*** nævnt i dette afsnits litra a), uanset den pågældende biomasses oprindelsessted, forudsat at sådanne kriterier er objektivt begrundede med det formål at sikre ***adgang*** for den pågældende region i den yderste periferi til ***sikker energi*** og give incitament til ***omstillingen*** fra fossile brændstoffer til bæredygtige biomassebrændsler ***og flydende biobrændsler***.

Flydende biobrændsler, biobrændstoffer og biomassebrændsler produceret af primær træbiomasse udvundet på en bæredygtig måde og som følge af fysisk planlægning i en region i den yderste periferi, hvor skove dækker mindst 90 % af området i den pågældende region, tages i betragtning med henblik på de i artikel 29, første afsnit, litra a), b) og c), omhandlede formål.

For at sikre energisikkerheden i regionerne i den yderste periferi kan medlemsstaterne fortsat yde støtte til produktion af elektricitet fra skovbiomasse i rent elproducerende anlæg i regioner i den yderste periferi som omhandlet i artikel 349 i TEUF.« **[ændring 33]**

gc) Stk. 14 affattes således:

»14. Med henblik på de i stk. 1, første afsnit, litra a), b) og c), omhandlede formål kan medlemsstaterne indføre yderligere kriterier for biobrændstoffers***, flydende biobrændslers og biomassebrændslers*** bæredygtighed.«

(19) Følgende indsættes som artikel 29a:

»Artikel 29a

Kriterier for besparelse af drivhusgasemissioner for vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og genanvendt kulstofbrændsel

1. Energi fra vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, medregnes kun i medlemsstaternes andel af vedvarende energi og de mål, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, artikel 15a, stk. 1, artikel 22a, stk. 1, artikel 23, stk. 1, artikel 24, stk. 4, og artikel 25, stk. 1, hvis besparelserne i drivhusgasemissionerne som følge af anvendelsen af disse brændstoffer er på mindst 70 %.

2. Energi fra genanvendt kulstofbrændsel kan kun medregnes i det reduktionsmål for drivhusgasemissioner, der er omhandlet i artikel 25, stk. 1, første afsnit, litra a), hvis besparelserne i drivhusgasemissionerne som følge af anvendelsen af disse brændstoffer er på mindst 70 %.

3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 35 med henblik på at supplere dette direktiv ved at præcisere metoden til vurdering af drivhusgasemissionsbesparelser fra vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og fra genanvendt kulstofbrændsel. Metoden skal sikre, at der ikke sker godskrivning for undgåede emissioner for CO_2, hvis opsamling allerede har modtaget en emissionsgodskrivning i henhold til andre retlige bestemmelser. ***Kulstofindholdet i affaldet og frigivelsen heraf til atmosfæren skal medtages i metoden.***

Metoden til vurdering af drivhusgasemissionsbesparelserne fra genanvendt kulstofbrændsel skal under alle omstændigheder, og i et livcyklusperspektiv, tage hensyn til det indlejrede kulstof.«

(19a) Følgende indsættes som artikel 29b:

»Artikel 29b

Bæredygtighedskriterier for vandkraftværker

Energi, der genereres af vandkraft, skal produceres på et anlæg, der i henhold til direktiv 2000/60/EF og navnlig artikel 4 og 11 i dette direktiv har gennemført alle teknisk gennemførlige og økologisk relevante afbødende foranstaltninger med henblik på at reducere negative indvirkninger på vand samt foranstaltninger til fremme af beskyttede habitater og arter, som er direkte afhængige af vand.«

(20) Artikel 30 ændres således:

a) I stk. 1, første afsnit, affattes indledningen således:

»Hvor vedvarende brændstoffer og genanvendt kulstofbrændsel skal tages i betragtning i forbindelse med de mål, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, artikel 15a, stk. 1, artikel 22a, stk. 1, artikel 23, stk. 1, artikel 24, stk. 4, og artikel 25, stk. 1, kræver medlemsstaterne, at de økonomiske aktører dokumenterer ***via obligatoriske uafhængige og offentligt tilgængelige revisioner***, at bæredygtighedskriterierne og kriterierne for besparelse af drivhusgasemissioner i artikel 29, stk. 2-7 og 10, og artikel 29a, stk. 1 og 2, for vedvarende brændstoffer og genanvendt kulstofbrændsel er opfyldt. Til dette formål kræver de, at de økonomiske aktører anvender et massebalancesystem, der:«

b) Stk. 3, første og andet afsnit, affattes således:

»Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at sikre, at økonomiske aktører forelægger pålidelige oplysninger om overholdelsen af bæredygtighedskriterierne og kriterierne for besparelse af drivhusgasemissioner i artikel 29, stk. 2-7 og 10, og artikel 29a, stk. 1 og 2, ***at der tages hensyn til EU's biodiversitetsmål,*** og at de økonomiske aktører efter anmodning stiller de data, der blev anvendt til at udarbejde oplysningerne, til rådighed for den relevante medlemsstat og offentligheden. ***Medlemsstaterne godkender uafhængige udbydere af revisionstjenester i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 765/2008 med henblik på at afgive en udtalelse om de forelagte oplysninger og fremlægge dokumentation for, at dette er sket. Med henblik på at overholde artikel 29, stk. 3, litra a), b) og d), artikel 29, stk. 4, litra a), artikel 29, stk. 5, artikel 29, stk. 6, litra a), og artikel 29, stk. 7, litra a), kan første eller anden parts revision anvendes indtil til skovbiomassens første indsamlingssted. Revisionen skal bekræfte, at de systemer, der anvendes af de økonomiske aktører, er nøjagtige, pålidelige og sikret mod svindel, herunder ved en kontrol, som sikrer, at materialer ikke bevidst ændres eller kasseres, så partiet eller en del deraf kan blive til affald eller et restprodukt. Den skal evaluere frekvensen og metoden i prøveudtagningen og dataenes pålidelighed.***

De forpligtelser, der er fastlagt i dette stykke, finder anvendelse, uanset om de vedvarende brændstoffer og det genanvendte kulstofbrændsel er produceret inden for Unionen eller er importeret. Oplysninger om geografisk oprindelse og typen af råstof for biobrændstofferne, de flydende biobrændsler og biomassebrændslerne for hver brændstofleverandør stilles til rådighed for forbrugerne ***på en ajourført, let tilgængelig og brugervenlig måde*** på operatørernes, leverandørernes og de relevante kompetente myndigheders websteder ***samt på tankstationer*** og ajourføres en gang om året.«

c) Stk. 4, første afsnit, affattes således:

»Kommissionen kan træffe afgørelse om, at frivillige nationale eller internationale ordninger, der fastsætter standarder for fremstilling af vedvarende brændstoffer og genanvendt kulstofbrændsel, leverer nøjagtige data om drivhusgasemissionsbesparelser med henblik på artikel 29, stk. 10, og artikel 29a, stk. 1 og 2, påviser overholdelsen af artikel 27, stk. 3, og artikel 31a, stk. 5, eller påviser, at partier af biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler opfylder bæredygtighedskriterierne i artikel 29, stk. 2-7. Operatørerne kan i forbindelse med deres påvisning af, at kriterierne fastsat i artikel 29, stk. 6 og 7, er opfyldt, forelægge den krævede dokumentation direkte på kildeområdeniveau. Kommissionen kan med henblik på artikel 29, stk. 3,

første afsnit, litra c), nr. ii), anerkende områder til beskyttelse af sjældne, truede eller udryddelsestruede økosystemer eller arter, der er anerkendt ved internationale aftaler eller er medtaget på lister udarbejdet af mellemstatslige organisationer eller Den Internationale Naturværnsunion.«

ca) Stk. 4, andet afsnit, affattes således:

»Kommissionen kan beslutte, at disse ordninger indeholder nøjagtige oplysninger om trufne foranstaltninger med henblik på beskyttelse af jordbund, vand og luft, genopretning af nedbrudte arealer ***og*** undgåelse af overdrevent vandforbrug i områder, hvor der er vandknaphed ▌.«

d) Stk. 6 affattes således:

»6. Medlemsstaterne kan oprette nationale ordninger, hvor overholdelse af bæredygtighedskriterierne og kriterierne for besparelse af drivhusgasemissioner i artikel 29, stk. 2-7 og 10, og artikel 29a, stk. 1 og 2, i overensstemmelse med den metode, der er udviklet i henhold til artikel 29a, stk. 3, verificeres i hele sporbarhedskæden med deltagelse af de kompetente nationale myndigheder. Disse ordninger kan også anvendes til at verificere nøjagtigheden og fuldstændigheden af de oplysninger, som de økonomiske aktører har registreret i EU-databasen, til at påvise overensstemmelse med artikel 27, stk. 3, og til certificering af biobrændsel, flydende biobrændsel og biomassebrændsler med lav risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen.

En medlemsstat kan give meddelelse om en sådan national ordning til Kommissionen. Kommissionen prioriterer vurderingen af en sådan ordning med henblik på at lette gensidig bilateral og multilateral anerkendelse af disse ordninger. Kommissionen kan ved hjælp af gennemførelsesretsakter bestemme, hvorvidt en således meddelt national ordning opfylder betingelserne fastsat i dette direktiv. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 34, stk. 3.

Er afgørelsen positiv, må andre ordninger, der er anerkendt af Kommissionen i henhold til denne artikel, ikke afvise gensidigt at anerkende den pågældende medlemsstats nationale ordning, hvad angår kontrol af overholdelsen af de kriterier, for hvilke den er blevet anerkendt af Kommissionen.

For anlæg til produktion af elektricitet, opvarmning og køling med en samlet nominel indfyret termisk effekt på mellem 5 og ***20*** MW indfører medlemsstaterne forenklede nationale verifikationsordninger for at sikre opfyldelsen af bæredygtigheds- og drivhusgasemissionskriterierne i artikel 29, stk. 2-7 og 10.«

e) Stk. 9, første afsnit, affattes således:

»***9.*** Såfremt en økonomisk aktør fremlægger dokumentation eller data, der er opnået i overensstemmelse med en ordning, der har været genstand for en afgørelse i henhold til stk. 4 eller 6, kan en medlemsstat ikke kræve, at den økonomiske aktør fremlægger yderligere dokumentation for, at de elementer, der er omfattet af ordningen, og som Kommissionen har anerkendt ordningen for, er overholdt.«

f) Stk. 10 affattes således:

»***10.*** På anmodning af en medlemsstat, som kan være på grundlag af en anmodning fra en økonomisk aktør, undersøger Kommissionen på grundlag af al tilgængelig dokumentation, om bæredygtighedskriterierne og kriterierne for besparelse af drivhusgasemissioner fastsat i artikel 29, stk. 2-7 og 10, og artikel 29a, stk. 1 og 2, er opfyldt får så vidt angår en kilde til vedvarende brændstoffer og genanvendt kulstofbrændsel.

Senest seks måneder efter modtagelsen af en sådan anmodning og i overensstemmelse med undersøgelses-proceduren i artikel 34, stk. 3, bestemmer Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter, hvorvidt den pågældende medlemsstat:

a) kan tage vedvarende brændstoffer og genanvendt kulstofbrændsel fra denne kilde i betragtning med henblik på de i artikel 29, stk. 1, første afsnit, litra a), b) og c), omhandlede formål, eller

b) uanset nærværende artikels stk. 9 kan kræve, at leverandører af kilden til vedvarende brændstoffer og genanvendt kulstofbrændsel, fremlægger yderligere dokumentation for overholdelse af disse bæredygtighedskriterier og kriterier for besparelse af drivhusgasemissioner og drivhusgasemissionsbesparelsestærskler.«

▌

(22) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 31a

EU-database

1. ***Senest … [tre måneder efter dette ændringsdirektivs ikrafttræden] sikrer*** Kommissionen, at der oprettes en EU-database, som gør det muligt at spore ***biomassebrændstoffer***, flydende og gasformige vedvarende brændstoffer og genanvendte kulstofbrændsler ***(»EU-databasen«).***

2. Medlemsstaterne pålægger de pågældende økonomiske aktører rettidigt at indlæse nøjagtige oplysninger om gennemførte transaktioner og ***om*** disse brændstoffers ***bæredygtighedskriterier*** i databasen, herunder deres drivhusgasemissioner for hele deres livscyklus fra produktionsstedet til det tidspunkt, hvor de forbruges i Unionen. ***Det sammenkoblede gassystem skal anses for at være ét enkelt massebalancesystem. Oplysninger om tilførsler og udtrækninger skal angives i EU-databasen for gasformige brændstoffer.*** Oplysninger om, hvorvidt der er ydet støtte til produktion af et bestemt parti brændstof, og i givet fald fra hvilken type støtteordning, skal også indgå i databasen.

Hvor det er hensigtsmæssigt for at forbedre sporbarheden af data i hele forsyningskæden, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 35 med henblik på yderligere at udvide omfanget af de oplysninger, der skal medtages i EU-databasen, til at omfatte relevante data fra produktions- eller indsamlingsstedet for de råvarer, der anvendes til brændstofproduktionen.

Medlemsstaterne kræver, at brændstofleverandørerne indlæser de oplysninger, der er nødvendige for at kontrollere, at kravene i artikel 25, stk. 1, første afsnit, er opfyldt, i Unionens database.

Uanset stk. 1-3 bør de økonomiske aktører for gasformige vedvarende brændstoffer og for gasformige brændstoffer, der tilføres det europæiske gassystem, indføre oplysninger om de gennemførte transaktioner og bæredygtighedskriterierne og andre relevante oplysninger, såsom drivhusgasemissioner fra brændstofferne frem til indsprøjtningspunktet til det sammenkoblede gassystem, hvor massebalanceringssporbarhedssystemet suppleres af oprindelsesgarantier.

3. Medlemsstaterne har adgang til EU-databasen med henblik på overvågning og kontrol af data.

4. Hvis der er udstedt oprindelsesgarantier for produktion af et parti vedvarende gasser, sikrer medlemsstaterne, at disse oprindelsesgarantier annulleres, ***efter at*** sendingen af partiet af vedvarende gas er trukket tilbage fra det europæiske sammenkoblede gassystem.

5. Medlemsstaterne sikrer, at nøjagtigheden og fuldstændigheden af de oplysninger, som de økonomiske aktører indlæser i databasen, kontrolleres, f.eks. ved hjælp af frivillige eller nationale ordninger ***eller systemer for oprindelsesgaranti***.

5a. Databasen gøres offentligt tilgængelig på en åben, gennemsigtig og brugervenlig måde og holdes ajour.

Kommissionen offentliggør årlige rapporter, som er tilgængelige for den brede offentlighed, om de oplysninger, der er blevet indberettet i Unionens database, herunder mængderne, den geografiske oprindelse og typen af råstof for vedvarende brændstoffer, kulstoffattige brændstoffer.«

(22a) Artikel 33 ændres således:

a) Stk. 3, første afsnit, affattes således:

»3. I 2025 forelægger Kommissionen, hvis det er relevant, et lovgivningsforslag om de lovgivningsmæssige rammer til fremme af energi fra vedvarende energikilder for perioden efter 2030.«

Onsdag den 14. september 2022

b) I stk. 3 tilføjes følgende afsnit:

»Ved udarbejdelsen af det i første afsnit omhandlede lovgivningsforslag tager Kommissionen hensyn til:

a) rådgivning fra det europæiske videnskabelige rådgivende organ om klimaændringer, der er oprettet i henhold til artikel 10a i forordning (EF) nr. 401/2009

b) det fremskrevne vejledende EU-drivhusgasbudget, således som de er formuleret i artikel 4, stk. 4, i direktiv (EU) 2021/1119

c) de integrerede nationale energi- og klimaplaner, som medlemsstaterne har forelagt senest den 30. juni 2024 i henhold til artikel 14, stk. 2, i forordning (EU) 2018/1999

d) de indhøstede erfaringer i forbindelse med gennemførelsen af dette direktiv, herunder dets bæredygtigheds- og drivhusgasemissionsbesparelseskriterier samt

e) den teknologiske udvikling inden for energi fra vedvarende kilder.«

c) Følgende stykke tilføjes:

»4a. Senest … [to år efter dette ændringsdirektivs ikrafttræden] gennemgår Kommissionen gennemførelsen af dette direktiv og offentliggør en rapport med konklusionerne af sin gennemgang. Gennemgangen omfatter navnlig undersøgelse af:

a) de eksterne virkninger af anvendelsen af vedvarende energi og dens indvirkning på miljøet

b) de socioøkonomiske fordele ved gennemførelsen af dette direktiv

c) status for gennemførelsen af relaterede vedvarende energiinitiativer under RepowerEU

d) hvorvidt stigningen i efterspørgslen efter elektricitet i transport-, industri-, bygge-, varme- og kølesektoren og efter vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, imødekommes af en tilsvarende kapacitet til produktion af vedvarende energi

e) en udfasning senest i 2030 af andelen af brændstoffer, der stammer fra primær træbiomasse som defineret i artikel 2 i dette direktiv, med henblik på at bidrage til opfyldelsen af de mål for vedvarende energi, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, baseret på en konsekvensanalyse foretaget af Kommissionen. Denne gennemgang med henblik på en udfasning forelægges senest 3 år efter gennemførelsen af dette ændringsdirektiv. *[ændring 48]*

Kommissionen og de kompetente myndigheder i medlemsstaterne tilpasser løbende de administrative procedurer til bedste praksis og træffer alle andre foranstaltninger, der kan forenkle gennemførelsen af dette direktiv og reducere de involverede aktørers og berørte sektorers omkostninger i forbindelse med overholdelsen.«

(23) Artikel 35 ændres således:

a) Stk. 2 affattes således:

»Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 8, stk. 3, andet afsnit, artikel 29a, stk. 3, artikel 26, stk. 2, fjerde afsnit, artikel 26, stk. 2, femte afsnit, artikel 27, stk. 1, andet afsnit, artikel 27, stk. 3, fjerde afsnit, artikel 28, stk. 5, artikel 28, stk. 6, andet afsnit, artikel 31, stk. 5, andet afsnit, og artikel 31a, stk. 2, andet afsnit, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra [dette ændringsdirektivs ikrafttræden]. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.«

b) Stk. 4 affattes således:

»Den i artikel 7, stk. 3, femte afsnit, artikel 8, stk. 3, andet afsnit, artikel 29a, stk. 3, artikel 26, stk. 2, fjerde afsnit, artikel 26, stk. 2, femte afsnit, artikel 27, stk. 1, andet afsnit, artikel 27, stk. 3, fjerde afsnit, artikel 28, stk. 5, artikel 28, stk. 6, andet afsnit, artikel 31, stk. 5, og artikel 31a, stk. 2, andet afsnit, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.«

c) Stk. 7 affattes således:

»En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 7, stk. 3, femte afsnit, artikel 8, stk. 3, andet afsnit, artikel 29a, stk. 3, artikel 26, stk. 2, fjerde afsnit, artikel 26, stk. 2, femte afsnit, artikel 27, stk. 1, andet afsnit, artikel 27, stk. 3, fjerde afsnit, artikel 28, stk. 5, artikel 28, stk. 6, andet afsnit, artikel 31, stk. 5, og artikel 31a, stk. 2, andet afsnit, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.«

(24) Bilagene ændres som anført i bilagene til nærværende direktiv.

Artikel 2

Ændringer af forordning (EU) 2018/1999

(1) Artikel 2 ændres således:

a) Nr. 11 affattes således:

»11) »Unionens 2030-mål for energi og klima«: det EU-dækkende bindende mål, der skal nås senest i 2030, om en reduktion i Unionens egne drivhusgasemissioner for hele økonomien på mindst 40 % i forhold til 1990, Unionens bindende mål for vedvarende energi i 2030 i henhold til artikel 3 i direktiv (EU) 2018/2001, det overordnede mål på EU-plan om, at energieffektiviteten i 2030 skal være forbedret med mindst 32,5 %, og målet om, at 15 % af elnettet skal være sammenkoblet i 2030, samt eventuelle andre mål i denne henseende for 2030, der vedtages senere af Det Europæiske Råd eller af Europa-Parlamentet og af Rådet«

b) Nr. 20, litra b), affattes således:

»b) i forbindelse med Kommissionens henstillinger på baggrund af vurderingen i henhold til artikel 29, stk. 1, litra b), med hensyn til energi fra vedvarende energikilder, en medlemsstats tidlige gennemførelse af sit bidrag til Unionens bindende mål for vedvarende energi i 2030 som omhandlet i artikel 3 i direktiv (EU) 2018/2001, målt i forhold til de nationale referencepunkter for vedvarende energi«

(2) Artikel 4, litra a), nr. 2), affattes således:

»2) for vedvarende energis vedkommende:

med henblik på at nå Unionens bindende mål for vedvarende energi i 2030 som omhandlet i artikel 3 i direktiv (EU) 2018/2001, et bidrag til opfyldelsen af dette mål i form af medlemsstatens andel af energi fra vedvarende energikilder i det endelige bruttoenergiforbrug i 2030 med en vejledende forløbskurve for bidraget fra og med 2021. Den vejledende forløbskurve skal senest i 2022 nå et referencepunkt på mindst 18 % af den samlede stigning i andelen af energi fra vedvarende energikilder mellem den pågældende medlemsstats bindende nationale 2020-mål og dens bidrag til 2030-målet. Den vejledende forløbskurve skal senest i 2025 nå et referencepunkt på mindst 43 % af den samlede stigning i andelen af energi fra vedvarende energikilder mellem den pågældende medlemsstats bindende nationale 2020-mål og dens bidrag til 2030-målet. Den vejledende forløbskurve skal senest i 2027 nå et referencepunkt på mindst 65 % af den samlede stigning i andelen af energi fra vedvarende energikilder mellem den pågældende medlemsstats bindende nationale 2020-mål og dens bidrag til 2030-målet

Den vejledende forløbskurve skal senest i 2030 mindst nå medlemsstatens planlagte bidrag. Hvis en medlemsstat forventer at overgå sit bindende nationale 2020-mål, kan dens vejledende forløbskurve starte på det niveau, som det forventes at opnå. Medlemsstaternes vejledende forløb skal samlet lede op til Unionens referencepunkter i 2022, 2025 og 2027 og til Unionens bindende mål for vedvarende energi i 2030 som omhandlet i artikel 3 i direktiv (EU) 2018/2001. En medlemsstat kan, uafhængigt af dens bidrag til Unionens mål og dens vejledende forløbskurve med henblik på denne forordning, frit fastsætte højere ambitioner for dens nationale politikker«

(3) Artikel 5, stk. 2, affattes således:

»2. Medlemsstaterne skal i fællesskab sikre, at summen af deres bidrag udgør mindst niveauet for Unionens bindende mål for vedvarende energi i 2030 som omhandlet i artikel 3 i direktiv (EU) 2018/2001.«

(4) Artikel 29, stk. 2, affattes således:

»2. Hvad angår vedvarende energi, skal Kommissionen som led i sin i stk. 1 omhandlede vurdering vurdere de opnåede fremskridt mht. andelen af energi fra vedvarende energikilder i Unionens endelige bruttoenergiforbrug på grundlag af en vejledende EU-forløbskurve, der tager udgangspunkt i 20 % i 2020, når referencepunkter på mindst 18 % i 2022, 43 % i 2025 og 65 % i 2027 af den samlede stigning i andelen af energi fra vedvarende energikilder mellem Unionens 2020-mål for vedvarende energi og Unionens 2030-mål for vedvarende energi og når Unionens bindende mål for vedvarende energi i 2030 som omhandlet i artikel 3 i direktiv (EU) 2018/2001.«

Artikel 3

Ændringer af direktiv 98/70/EF

I direktiv 98/70/EF foretages følgende ændringer:

(1) Artikel 1 affattes således:

»Artikel 1

Anvendelsesområde

I dette direktiv fastsættes, for så vidt angår vejgående køretøjer og ikke-vejgående maskiner (herunder fartøjer til sejlads på indre vandveje, når de ikke er til søs), landbrugs- og skovbrugstraktorer samt fritidsfartøjer, når de ikke er til søs, med udgangspunkt i sundheds- og miljømæssige hensyn tekniske specifikationer for brændstoffer til brug i motorkøretøjer med styret tænding og motorkøretøjer med kompressionstænding, under hensyntagen til de tekniske krav til disse motorer.«

(2) Artikel 2 ændres således:

a) Nr. 1), 2) og 3) affattes således:

»1. »benzin« ethvert flygtigt mineralolieprodukt, som henhører under KN-kode 2710 12 41, 2710 12 45 og 2710 12 49, og som er bestemt til brug som brændstof i forbrændingsmotorer med styret tænding til fremdrift af motorkøretøjer

2. »dieselolie«: gasolie, som henhører under KN-kode 2710 19 43 ([24]) som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2007 ([25]) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) 595/2009 ([26]), og som anvendes til fremdrift af motorkøretøjer

"3. »gasolier, som er bestemt til brug i mobile ikkevejgående maskiner (herunder fartøjer til sejlads på indre vandveje), landbrugs- og skovbrugstraktorer samt fritidsfartøjer«: ethvert mineraloliebaseret flydende brændstof, der henhører under KN-kode 27101943 ([27]), som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/53/EU ([28]), Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 167/2013 ([29]) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1628 ([30]), og som er bestemt til anvendelse i motorer med kompressionstænding«.

b) Nr. 8 og 9 affattes således:

»8. »brændstofleverandør« som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 38), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 ([31])

"9. »biobrændstoffer« som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 33), i direktiv (EU) 2018/2001«.

(3) Artikel 4 ændres således:

a) Stk. 1, andet afsnit, affattes således:

»Medlemsstaterne kræver, at leverandørerne sikrer, at der markedsføres diesel med et indhold af fedtsyremethylestere (FAME) på op til 7 %.«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Medlemsstaterne sikrer, at det højest tilladte svovlindhold i gasolie bestemt til brug i mobile ikke-vejgående maskiner (herunder fartøjer til sejlads på indre vandveje), landbrugs- og skovbrugstraktorer samt fritidsfartøjer højst er 10 mg/kg. Medlemsstaterne sikrer, at andre flydende brændstoffer end disse gasolier kun kan anvendes i fartøjer til sejlads ad indre vandveje og fritidsfartøjer, hvis svovlindholdet i disse flydende brændstoffer ikke overstiger det højest tilladte indhold i disse gasolier.«

([24]) Nummereringen af disse KN-koder som fastsat i Den Fælles Toldtarif, Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif (EFT L 256 af 7.9.1987, s. 1).

([25]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2007 af 20. juni 2007 om typegodkendelse af motorkøretøjer med hensyn til emissioner fra lette personbiler og lette erhvervskøretøjer (Euro 5 og Euro 6), om adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer (EUT L 171 af 29.6.2007, s. 1).

([26]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 595/2009 af 18. juni 2009 om typegodkendelse af motorkøretøjer og motorer med hensyn til emissioner fra tunge erhvervskøretøjer (Euro VI) og om ændring af forordning (EF) nr. 715/2007 og direktiv 2007/46/EF og om ophævelse af direktiv 80/1269/EØF, 2005/55/EF og 2005/78/EF (EUT L 188 af 18.7.2009, s. 1).

([27]) Nummereringen af disse KN-koder som fastsat i Den Fælles Toldtarif, Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif (EFT L 256 af 7.9.1987, s. 1).

([28]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/53/EU af 20. november 2013 om fritidsfartøjer og personlige fartøjer og om ophævelse af direktiv 94/25/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 90).

([29]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 167/2013 af 5. februar 2013 om godkendelse og markedsovervågning af landbrugs- og skovbrugstraktorer (EUT L 060 af 2.3.2013, s. 1).

([30]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1628 af 14. september 2016 om krav vedrørende emissionsgrænser for forurenende luftarter og partikler for og typegodkendelse af forbrændingsmotorer til mobile ikkevejgående maskiner, om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 og (EU) nr. 167/2013 og om ændring og ophævelse af direktiv 97/68/EF (EUT L 252 af 16.9.2016, s. 53).

([31]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 82).

(4) Artikel 7a til 7e udgår.

(5) Artikel 9 ændres således:

a) I stk. 1 udgår litra g), h), i) og k).

b) Stk. 2 udgår.

(6) Bilag I, II, IV og V ændres i overensstemmelse med bilag I til nærværende direktiv.

Artikel 4

Overgangsbestemmelser

(1) Medlemsstaterne sikrer, at de data, der indsamles og indberettes til den myndighed, som medlemsstaten har udpeget, for året [OP: replace by calendar year during which the repeal takes effect], eller en del deraf i henhold til artikel 7a, stk. 1, tredje afsnit, og artikel 7a, stk. 7, i direktiv 98/70/EF, som udgår ved artikel 3, stk. 4, i nærværende direktiv, forelægges for Kommissionen.

(2) Kommissionen medtager de data, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, i enhver rapport, som den er forpligtet til at forelægge i henhold til direktiv 98/70/EF.

Artikel 5,

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december ***2023***. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

Lovene og bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 6

Ophævelse

Rådets direktiv (EU) 2015/652 ([32]) ophæves med virkning fra den [OP: replace by calendar year during which the repeal takes effect].

Artikel 7

Ikrafttræden

Senest i december 2024 forelægger Kommissionen en omfattende konsekvensanalyse af de kombinerede og kumulative virkninger af »Fit for 55«-pakken, herunder dette direktiv.

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i …, den […].

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
Formand	*Formand*

([32]) Rådets direktiv (EU) 2015/652 af 20. april 2015 om fastlæggelse af beregningsmetoder og indberetningskrav i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/70/EF om kvaliteten af benzin og dieselolie (EUT L 107 af 25.4.2015, s. 26).

Onsdag den 14. september 2022

BILAG I

I bilagene til direktiv (EU) 2018/2001 foretages følgende ændringer:

(1) I bilag I slettes den sidste række i tabellen

▌

(3) Bilag III affattes således:

ENERGIINDHOLDET I BRÆNDSTOFFER

Brændstof	Energiindhold pr. vægtenhed (nedre brændværdi, MJ/kg)	Energiindhold pr. volumenenhed (nedre brændværdi, MJ/l)
BRÆNDSTOFFER FRA BIOMASSE OG/ELLER FRA FORARBEJDNING AF BIOMASSE		
Biopropan	46	24
Ren vegetabilsk olie (olie, der er fremstillet af olieplanter ved presning, ekstraktion eller lignende processer, som kan være rå eller raffineret, men ikke kemisk modificeret)	37	34
Biodiesel — fedtsyremethylester (methylester fremstillet af olie med biomasseoprindelse)	37	33
Biodiesel — fedtsyreethylester (ethylester fremstillet af olie med biomasseoprindelse)	38	34
Biogas, som kan renses til naturgaskvalitet	50	—
Hydrogeneret (termokemisk behandlet med brint) olie af biomasseoprindelse, til brug som erstatning for diesel	44	34
Hydrogeneret (termokemisk behandlet med brint) olie af biomasseoprindelse, til brug som erstatning for benzin	45	30
Hydrogeneret (termokemisk behandlet med brint) olie af biomasseoprindelse, til brug som erstatning for jetbrændstof	44	34
Hydrogeneret (termokemisk behandlet med brint) olie af biomasseoprindelse, til brug som erstatning for LPG	46	24
Sambehandlet olie (behandlet i et raffinaderi samtidigt med fossilt brændstof) af biomasseoprindelse eller pyrolyseret biomasseoprindelse, til brug som erstatning for diesel	43	36
Sambehandlet olie (behandlet i et raffinaderi samtidigt med fossilt brændstof) af biomasseoprindelse eller pyrolyseret biomasseoprindelse, til brug som erstatning for benzin	44	32

Brændstof	Energiindhold pr. vægtenhed (nedre brændværdi, MJ/kg)	Energiindhold pr. volumenenhed (nedre brændværdi, MJ/l)
Sambehandlet olie (behandlet i et raffinaderi samtidigt med fossilt brændstof) af biomasseoprindelse eller pyrolyseret biomasseoprindelse, til brug som erstatning for jetbrændstof	43	33
Sambehandlet olie (behandlet i et raffinaderi samtidigt med fossilt brændstof) af biomasseoprindelse eller pyrolyseret biomasseoprindelse, til brug som erstatning for LPG	46	23
VEDVARENDE BRÆNDSTOFFER, SOM KAN FREMSTILLES AF FORSKELLIGE VEDVARENDE ENERGIKILDER, HERUNDER BIOMASSE		
Methanol fra vedvarende energikilder	20	16
Ethanol fra vedvarende energikilder	27	21
Propanol fra vedvarende energikilder	31	25
Butanol fra vedvarende energikilder	33	27
Fischer-Tropsch-diesel (en syntetisk kulbrinte eller en blanding af syntetiske kulbrinter, til brug som erstatning for diesel)	44	34
Fischer-Tropsch-benzin (en syntetisk kulbrinte eller en blanding af syntetiske kulbrinter fremstillet af biomasse, til brug som erstatning for benzin)	44	33
Fischer-Tropsch-jetbrændstof (en syntetisk kulbrinte eller en blanding af syntetiske kulbrinter fremstillet af biomasse, til brug som erstatning for jetbrændstof)	44	33
Fischer-Tropsch-LPG (en syntetisk kulbrinte eller en blanding af syntetiske kulbrinter, til brug som erstatning for LPG)	46	24
DME (dimethylether)	28	19
Brint fra vedvarende energikilder	120	—
Bio-ETBE (ethyl-tert-butylether, der er fremstillet ud fra ethanol)	36 (heraf 37 % fra vedvarende energikilder)	27 (heraf 37 % fra vedvarende energikilder)
MTBE (methyl-tert-butylether, der er fremstillet ud fra methanol)	35 (heraf 22 % fra vedvarende energikilder)	26 (heraf 22 % fra vedvarende energikilder)

Brændstof	Energiindhold pr. vægtenhed (nedre brændværdi, MJ/kg)	Energiindhold pr. volumenenhed (nedre brændværdi, MJ/l)
TAEE (tert-amylethylether, der er fremstillet ud fra ethanol)	38 (heraf 29 % fra vedvarende energikilder)	29 (heraf 29 % fra vedvarende energikilder)
TAME (tert-amylmethylether, der er fremstillet ud fra methanol)	36 (heraf 18 % fra vedvarende energikilder)	28 (heraf 18 % fra vedvarende energikilder)
THxEE (tert-hexylethylether, der er fremstillet ud fra ethanol)	38 (heraf 25 % fra vedvarende energikilder)	30 (heraf 25 % fra vedvarende energikilder)
THxME (tert-hexylmethylether, der er fremstillet ud fra methanol)	38 (heraf 14 % fra vedvarende energikilder)	30 (heraf 14 % fra vedvarende energikilder)
BRÆNDSTOFFER FRA IKKEVEDVARENDE ENERGIKILDER		
Benzin	43	32
Diesel	43	36
Brint fra ikkevedvarende energikilder	120	—

(4) I bilag IV foretages følgende ændringer:

a) Overskriften affattes således:

»UDDANNELSE OG CERTIFICERING AF INSTALLATØRER OG DESIGNERE AF ANLÆG TIL VEDVARENDE ENERGI«

b) Indledningen og punkt 1 affattes således:

»De i artikel 18, stk. 3, omhandlede certificeringsordninger og uddannelsesprogrammer eller tilsvarende kvalificeringsordninger skal baseres på følgende kriterier:

1. Certificeringsprocessen skal være gennemsigtig og nøje fastlagt af medlemsstaterne eller det administrative organ, de udpeger.«

c) Følgende indsættes som punkt 1a og 1b:

»1a . De certifikater, der udstedes af certificeringsorganer, skal være klart defineret og lette at identificere for arbejdstagere og erhvervsudøvere, der ønsker at opnå certificering.

1b. Certificeringsprocessen skal sikre, at installatørerne kan installere anlæg af høj kvalitet, der fungerer pålideligt.«

d) Punkt 2 og 3 affattes således:

»2. Installatører af biomasseanlæg, varmepumpeanlæg, systemer til overfladenær udnyttelse af geotermisk energi ▌ og termisk solenergi ***samt lagring og efterspørgselsreaktionsteknologier, herunder ladestandere,*** skal være certificeret af et anerkendt uddannelsesprogram eller uddannelsessted ***eller formelle kvalifikationsordninger i henhold til national lovgivning***.

3. Uddannelsessteder og -programmer anerkendes af medlemsstaterne eller de administrative organer, de udpeger. Det anerkendende organ skal sørge for, at uddannelsesstedet løbende tilbyder ***uddannelses-, opkvalificerings- og omskolingsprogrammer, som er af høj kvalitet, er inkluderende og har*** god dækning både regionalt og nationalt.

Uddannelsesstedet skal råde over tilstrækkeligt teknisk udstyr til at kunne tilbyde praktisk uddannelse, herunder tilstrækkeligt laboratorieudstyr eller tilsvarende.

Uddannelsesstedet skal ud over grunduddannelsen tilbyde kortere emnespecifikke genopfrisknings- og opkvalificeringskurser organiseret i uddannelsesmoduler, der giver installatører og designere mulighed for at opnå nye kompetencer, udvide eller diversificere deres færdigheder på tværs af flere teknologier og i kombinationer heraf. Uddannelsesstedet skal sikre, at uddannelsen tilpasses nye vedvarende teknologier i forbindelse med bygninger, industri og landbrug. Uddannelsesstederne skal anerkendte erhvervede relevante færdigheder.

Uddannelsesprogrammerne og -modulerne skal udformes, så de muliggør livslang læring i anlæg for vedvarende energi, og de skal være forenelige med erhvervsuddannelse for førstegangsjobsøgende og voksne, der ønsker omskoling eller ny beskæftigelse.

Uddannelsesprogrammerne udformes med henblik på at lette erhvervelsen af kvalifikationer inden for forskellige teknologier og løsninger og undgå begrænset specialisering inden for et bestemt mærke eller en bestemt teknologi. Uddannelsesstedet kan være producenten af udstyret eller anlægget, institutter eller foreninger.«

da) Punkt 5 affattes således:

»5. Uddannelseskurset skal afsluttes med aflæggelse af en prøve med henblik på udstedelse af et certifikat eller et kvalifikationsbevis. Prøven skal omfatte en praktisk vurdering af, om kedler og ovne til biomasse, varmepumpeanlæg, systemer til overfladenær udnyttelse af geotermisk energi, solvarmeanlæg eller lagring og efterspørgselsreaktionsteknologier, herunder ladestandere, er korrekt installeret.«

e) I punkt 6, litra c), tilføjes følgende litra iv) og v):

»iv) viden om gennemførligheds- og designundersøgelser

v) viden om boring, hvis der er tale om geotermiske varmepumper.«

(5) I bilag V, del C, foretages følgende ændringer:

a) Punkt 5) og 6) affattes således:

»5. I emissionerne fra udvinding eller dyrkning af råmaterialerne, eec, indgår emissioner fra følgende: selve udvindings- eller dyrkningsprocessen; indsamlingen, tørringen og lagringen af råmaterialerne; selve forarbejdningen, svind og lækager; fremstillingen af kemikalier eller produkter, der benyttes ved udvindingen eller dyrkningen. Opsamling af CO_2 ved dyrkning af råmaterialer medregnes ikke. Hvis de foreligger, anvendes de disaggregerede standardværdier for N2O-emissioner fra jord som fastsat i del D ved beregningen. Det er tilladt at beregne gennemsnit på grundlag af lokal landbrugspraksis ud fra data om grupper af landbrug som et alternativ til brugen af faktiske værdier.

6. I forbindelse med den i punkt 1, litra a), omhandlede beregning tages der kun hensyn til drivhusgasemissionsbesparelser fra forbedret landbrugsforvaltning, esca, såsom skifte til begrænset eller ingen jordbearbejdning, forbedrede afgrøder/vekselbrug, brug af dækafgrøder, herunder håndtering af afgrøderester, og brug af organiske jordforbedringsmidler (f.eks. kompost, forgæret naturgødningsfermentat), hvis de ikke har risiko for at få en

negativ indvirkning på biodiversiteten. Der skal desuden forelægges pålidelig og verificerbar dokumentation for øget kulstof i jorden, eller hvis det er rimeligt at forvente, at kulstoffet er øget over den periode, hvor de pågældende råmaterialer blev dyrket, samtidig med at der også tages hensyn til emissioner, hvor sådan praksis har ført til øget brug af gødning og ukrudtsmidler [1].«

b) Punkt 15 udgår.

c) Nr. 18 affattes således:

»18. De emissioner, der skal fordeles ved beregningen under punkt 17, er eec + el + esca + de brøkdele af ep, etd, eccs, og eccr, som finder sted til og med det procestrin, hvor et biprodukt er fremstillet. Hvis der på et tidligere procestrin i livscyklussen er sket allokering til biprodukter, træder den brøkdel af disse emissioner, der i det sidste procestrin er tilskrevet brændstofmellemproduktet, i stedet for den fulde emission ved beregningen. For biogas og biomethan skal alle biprodukter, der ikke er omfattet af punkt 7, tages med ved beregningen. Der allokeres ingen emissioner til affald og restprodukter. Biprodukter med negativt energiindhold sættes ved beregningen til et energiindhold på nul. Affald og restprodukter, herunder alt affald og alle restprodukter, der er opført i bilag IX, sættes til at have drivhusgasemissioner på nul i de processer, der ligger forud for indsamlingen af disse materialer, uanset om de forarbejdes til mellemprodukter, inden de omdannes til det endelige produkt. ▌Hvis der er tale om brændstoffer produceret i raffinaderier, i andre tilfælde end kombinationen af forarbejdningsanlæg med kedelanlæg eller kraftvarmeproduktionsanlæg, der leverer varme og/eller elektricitet til forarbejdningsanlægget, skal den enhed, der analyseres i forbindelse med beregningen i punkt 17, være raffinaderiet.«

(6) I bilag VI, del B, foretages følgende ændringer:

a) Punkt 5) og 6) affattes således:

»5. I emissionerne fra udvinding eller dyrkning af råmaterialerne, eec, indgår emissioner fra følgende: selve udvindings- eller dyrkningsprocessen; indsamlingen, tørringen og lagringen af råmaterialerne; selve forarbejdningen, svind og lækager; fremstillingen af kemikalier eller produkter, der benyttes ved udvindingen eller dyrkningen. Opsamling af CO_2 ved dyrkning af råmaterialer medregnes ikke. Hvis de foreligger, anvendes de disaggregerede standardværdier for N2O-emissioner fra jord som fastsat i del D ved beregningen. Det er tilladt at beregne gennemsnit på grundlag af lokal landbrugspraksis ud fra data om grupper af landbrug som et alternativ til brugen af faktiske værdier.

6. I forbindelse med den i punkt 1, litra a), omhandlede beregning tages der kun hensyn til drivhusgasemissionsbesparelser fra forbedret landbrugsforvaltning, esca, såsom skifte til begrænset eller ingen jordbearbejdning, forbedrede afgrøder/vekseldrift, brug af dækafgrøder, herunder håndtering af afgrøderester, og brug af organiske jordforbedringsmidler (f.eks. kompost, forgæret naturgødningsfermentat), hvis de ikke har risiko for at få en negativ indvirkning på biodiversiteten. Der skal desuden forelægges pålidelig og verificerbar dokumentation for øget kulstof i jorden, eller hvis det er rimeligt at forvente, at kulstoffet er øget over den periode, hvor de pågældende råmaterialer blev dyrket, samtidig med at der også tages hensyn til emissioner, hvor sådan praksis har ført til øget brug af gødning og ukrudtsmidler [2].«

---

[1] Måling af kulstof i jorden kan udgøre en sådan dokumentation, f.eks. ved en første måling før dyrkningen og efterfølgende målinger med regelmæssige mellemrum adskilt af flere år. Før anden måling er tilgængelig, skønnes forøgelsen af kulstof i jorden i dette tilfælde på grundlag af repræsentative eksperimenter eller jordmodeller. Fra anden måling og frem vil målingerne udgøre et grundlag for at kunne fastslå, at kulstoffet i jorden er forøget, og størrelsen heraf.

[2] Måling af kulstof i jorden kan udgøre en sådan dokumentation, f.eks. ved en første måling før dyrkningen og efterfølgende målinger med regelmæssige mellemrum adskilt af flere år. Før anden måling er tilgængelig, skønnes forøgelsen af kulstof i jorden i dette tilfælde på grundlag af repræsentative eksperimenter eller jordmodeller. Fra anden måling og frem vil målingerne udgøre et grundlag for at kunne fastslå, at kulstoffet i jorden er forøget, og størrelsen heraf.

Onsdag den 14. september 2022

b) Punkt 15 udgår.

c) Nr. 18 affattes således:

»18. De emissioner, der skal fordeles ved beregningerne under punkt 17, er e_{ec} + e_{l} + e_{sca} + de brøkdele af e_{p}, e_{td}, e_{ccs} and e_{ccr}, som finder sted til og med sidste procestrin i fremstillingen af biproduktet. Hvis der på et tidligere procestrin i livscyklussen er sket allokering til biprodukter, træder den brøkdel af disse emissioner, der i det sidste procestrin er tilskrevet brændstofmellemproduktet, i stedet for den fulde emission ved beregningen.

For biogas og biomethan skal alle biprodukter, der ikke er omfattet af punkt 7, tages med ved beregningen. Der allokeres ingen emissioner til affald og restprodukter. Biprodukter med negativt energiindhold sættes ved beregningen til et energiindhold på nul.

Affald og restprodukter, herunder alt affald og alle restprodukter, der er opført i bilag IX, sættes til at have drivhusgasemissioner på nul i de processer, der ligger forud for indsamlingen af disse materialer, uanset om de forarbejdes til mellemprodukter, inden de omdannes til det endelige produkt. ▌

Hvis der er tale om biomassebrændstoffer produceret i raffinaderier, i andre tilfælde end kombinationen af forarbejdningsanlæg med kedelanlæg eller kraftvarmeproduktionsanlæg, der leverer varme og/eller elektricitet til forarbejdningsanlægget, skal den enhed, der analyseres i forbindelse med beregningen i punkt 17, være raffinaderiet.«

6a) I bilag VI indføjes følgende del Ba:

»Ba.

Råstoffer til biomassebrændsler til brug i stationære anlæg uden for transportsektoren, herunder følgende punkter:

1. Biomassefraktion af restprodukter og affald i den primære fødevareforarbejdningsindustri:

a) roeaffald (kun til eget brug internt i sektoren)

b) urter og blade fra roevask

c) kornavner og frugtskaller

d) biomassefraktion af industriaffald, der ikke er egnet til brug i fødevare- og foderkæden

e) den fiberholdige fraktion af sukkerroer efter udvinding af diffusionssaft, blade og stilke og andre væsker, der opnås efter udvinding af sukker.

2. Biomassefraktion af slam fra spildevandsbehandling i den primære fødevareforarbejdningsindustri.«

(7) I bilag VII erstattes henvisningen til artikel 7, stk. 4, i definitionen af »Q_{usable}« af en henvisning til artikel 7, stk. 3.

(8) Bilag IX ændres således:

a) I del A affattes indledningen således:

»Råstoffer til produktion af biogas til transport og avancerede biobrændstoffer:«

b) I del B affattes indledningen således:

»Råstoffer til produktion af biobrændstoffer og biogas til transport, hvis bidrag til opfyldelsen af målet for reduktion af drivhusgasemissioner i artikel 25, stk. 1, første afsnit, litra a), begrænses«.

Onsdag den 14. september 2022

BILAG II

I bilag I, II, IV og V til direktiv 98/70/EF foretages følgende ændringer:

(1) I bilag I foretages følgende ændringer:

a) Teksten i fodnote 1 affattes således:

»1) Prøvningsmetoderne er de i EN 228:2012 og A1:2017 anførte metoder. Medlemsstaterne kan vedtage en anden analysemetode end EN 228:2012 og A1:2017, hvis dens nøjagtigheds- og præcisionsniveau er mindst lige så højt som for den analysemetode, den erstatter.«

b) Teksten i fodnote 2 affattes således:

»2) De i specifikationerne anførte værdier er »sande værdier«. Opstillingen af grænseværdierne bygger på EN ISO 4259-1:2017/A1:2021 »Petroleum and related products — Precision of measurement methods and results — Part 1: Determination of precision data in relation to methods of test« og ved fastsættelsen af en minimumsværdi er der medregnet en minimumsdifference på 2R over nul (R = reproducerbarhed). Resultaterne af de individuelle målinger skal fortolkes på grundlag af kriterierne i EN ISO 4259-2:2017/A1:2019.«

c) Teksten i fodnote 6 affattes således:

»6) Andre monovalente alkoholer og ethere, hvis slutkogepunkt ikke er højere end det slutkogepunkt, der er fastsat i EN 228:2012 og A1:2017.«

(2) Bilag II ændres således:

a) I tabellens sidste linje, »FAME-indhold — EN 14078« ændres tallet i sidste kolonne »Grænseværdier«, »Maksimum«, fra »7,0« til »10,0«.

b) Teksten i fodnote 1 affattes således:

»1) Prøvningsmetoderne er de i EN 590:2013 og A1:2017 anførte metoder. Medlemsstaterne kan vedtage en anden analysemetode end EN 590:2013 og A1:2017, hvis dens nøjagtigheds- og præcisionsniveau er mindst lige så højt som for den analysemetode, den erstatter.«

c) Teksten i fodnote 2 affattes således:

»2) De anførte værdier er »sande værdier«. Opstillingen af grænseværdierne bygger på EN ISO 4259-1:2017/A1:2021 »Petroleum and related products — Precision of measurement methods and results — Part 1: Determination of precision data in relation to methods of test« og ved fastsættelsen af en minimumsværdi er der medregnet en minimumsdifference på 2R over nul (R = reproducerbarhed). Resultaterne af de individuelle målinger skal fortolkes på grundlag af kriterierne i EN ISO 4259-2:2017/A1:2019.«

(3) Bilag IV og V udgår.